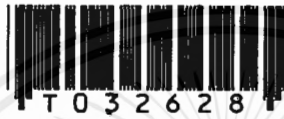

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ

Scrambling and automatic answering telephone set

โดย

นายกฤษฎา เอกพันธ์

นายคชา นิยมศิลป์

นางสาวอภิญา ชัยวิเศษเจริญ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2541

เลขหมึก.....

เลขทะเบียน 32628

วัน, เดือน, ปี 18 พ.ค. 2542

รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ

ปกติโพธิ์

เครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ
Scrambling and automatic answering telephone set

โดย

นายกฤษฎา เอกพันธ์ 39013040

นายคชา นิยมศิลป์ 39013042

นางสาวอภิญา ชัยวิเศษเจริญ 39013070

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาานิพนธ์ปีการศึกษา 2541

ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ

Scrambling and automatic answering telephone set

ผู้จัดทำ

1. นายกฤษฎา เอกพันธ์ 39013040
2. นายกษา นิยมศิลป์ 39013042
3. นางสาวอภิญญา ชัยวิเศษเจริญ 39013070

ปรีติเมธ วัฒนชัยน อาจารย์ที่ปรึกษา
(รศ.ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน)

เครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ

Scrambling and automatic answering telephone set

โดย นายกฤษฎา เอกพันธ์ 39013040

นายคชา นิยมศิลป์ 39013042

นางสาวกัญญา ชัยวิเศษเจริญ 39013070

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็น การสร้างเครื่องโทรศัพท์ให้มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น คือมีส่วนตอบรับอัตโนมัติและส่วนป้องกันการดักฟัง ในส่วนของการตอบรับอัตโนมัติจะทำให้เครื่องรับโทรศัพท์สามารถที่จะแจ้งให้ผู้ติดต่อทราบในกรณีที่เจ้าของเครื่องไม่อยู่ และสามารถทำการฝากข้อความถึงเจ้าของเครื่องได้ และในส่วนของการป้องกันการดักฟังนั้น โทรศัพท์ทางต้นทางจะมีส่วนที่ใช้ในการแปลงข้อมูลข่าวสารก่อนส่งผ่านสายโทรศัพท์ และทางโทรศัพท์ด้านปลายทางจะมีส่วนที่ใช้ในการแปลงสัญญาณกลับ เพื่อให้สามารถเข้าใจข้อมูลข่าวสารต่างๆที่โทรศัพท์ทางด้านต้นทางส่งมาให้

ABSTRACT

This project is producing of telephone set ,that has two special functions .It consists of automatic answering part and scrambling part .In automatic answering part,it is able to tell the calling subscriber when called subscriber is absent and it is able to leave the message to called subscriber .In scrambling part ,transmitting telephone set will have a part that used to convert the message before send it via subscriber line and receiving telephone set will have a part that used to convert the message back, to understanding the message from transmitting telephone set.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	2
2.1 ระบบโทรศัพท์	2
2.2 สัญญาณพื้นฐานในระบบโทรศัพท์	2
2.3 เครื่องโทรศัพท์	6
2.4 ส่วนบันทึกเสียง	18
2.5 เอเอ็มและเอฟเอ็มเบื้องต้น	27
2.6 ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง	32
2.7 ไมโครคอนโทรลเลอร์	34
บทที่ 3 แนวทางการออกแบบและการสร้าง	47
3.1 ส่วนของตัวเครื่องโทรศัพท์	48
3.2 ส่วนของภาคตอบรับอัตโนมัติและบันทึกข้อความ	50
3.3 ส่วนของภาคป้องกันการดักฟังสัญญาณเสียง	53
3.4 ส่วนตัดต่อสัญญาณเข้ากับเครื่องโทรศัพท์	58
3.5 แผนผังแสดงส่วนประกอบของเครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ	59
3.6 ส่วนของชุดคอนโทรลเลอร์	60
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	63
4.1 การทดลองชุดเครื่องโทรศัพท์	63
4.2 การทดลองส่วนบันทึกข้อความ	66
4.3 การทดลองส่วนป้องกันการดักฟัง	67
4.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง	70
บทที่ 5 บทวิจารณ์และสรุป	72
5.1 บทวิจารณ์	72
5.2 บทสรุป	72
กิตติกรรมประกาศ	73
หนังสืออ้างอิง	74

สารบัญรูปภาพ

หน้า

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	
รูปที่ 2.1 การเชื่อมต่อระหว่างเครื่องโทรศัพท์กับคู่สายโทรศัพท์	3
รูปที่ 2.2 แสดงสัญญาณพื้นฐานของโทรศัพท์	5
รูปที่ 2.3 ฟังก์ชันของเครื่องรับโทรศัพท์	6
รูปที่ 2.4 แสดงการป้องกันแรงดันค่าสูงๆและการกลับขั้ว	7
รูปที่ 2.5 ฟังก์ชันภายในของ MC 34114	8
รูปที่ 2.6 วงจรสมมูลของการอินเตอร์เฟสกับคู่สายโทรศัพท์	9
รูปที่ 2.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง V_R, I_R , และ V_{CC}	9
รูปที่ 2.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราขยายของ AGC และแรงดันที่ขา 9	10
รูปที่ 2.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง V_{DD} และ I_{DD}	11
รูปที่ 2.10 วงจรส่วนอินพุทของ MC34114	12
รูปที่ 2.11 ฟังก์ชันและอุปกรณ์ภายนอกของ MC 34114	13
รูปที่ 2.12 ฟังก์ชันการทำงานของ MC145412	16
รูปที่ 2.13 บล็อกไดอะแกรมของ ISD 2590	19
รูปที่ 2.14 ฟังก์ชันเวลาในการบันทึกและเล่นกลับของ ISD 2590	26
รูปที่ 2.15 แสดงการดีเทคเอนแวลโพล	28
รูปที่ 2.16 ฟังก์ชันของการดีมอดูเลทเอฟเอ็ม	30
รูปที่ 2.17 วงจรและกราฟแสดงผลการตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟอันดับ 1	31
รูปที่ 2.18 รูปวงจรและกราฟแสดงผลการตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟอันดับ 2	31
รูปที่ 2.19 แสดงวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง	33
รูปที่ 2.20 การต่อหน่วยความจำและหน่วยความจำข้อมูลภายนอกชิป	35
รูปที่ 2.21 ฟังก์ชันหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมสำหรับเบอร์ 8051	36
รูปที่ 2.22 แสดงฟังก์ชันหน่วยความจำสำหรับ Data Memory เบอร์ 8051	36
รูปที่ 2.23 การทำงานของไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 1 โหมด 0 : Bit Counter	39
รูปที่ 2.24 การทำงานของไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 1 โหมด 2 : Bits Auto – Reload	40
รูปที่ 2.25 การทำงานของไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 1 โหมด 3 : Two 8 bits Counter	41
รูปที่ 2.26 แหล่งกำเนิดสัญญาณอินเตอร์รัปต์ทั้ง 5 ชนิด ที่ MCS – 51 สามารถรับได้	42
บทที่ 3 แนวทางการออกแบบและการสร้าง	
รูปที่ 3.1 ฟังก์ชันของโครงการที่ได้ทำการสร้าง	47
รูปที่ 3.2 วงจรเสียงพูด	49
รูปที่ 3.3 วงจรกระดิ่ง	49

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.4 วงจรรวมของเครื่องโทรศัพท์	50
รูปที่ 3.5 วงจรสมบรูณ์ของภาคบันทึกเสียง	51
รูปที่ 3.6 การต่อวงจรเพื่อการใช้งานไอซีเบอร์ XR2206 แบบวงจรกวาดความถี่	54
รูปที่ 3.7 โบคพล็อตของวงจรถิฟเฟอร์เรททิเอเตอร์ในอุดมคติและในทางปฏิบัติ	55
รูปที่ 3.8 วงจรถิฟเฟอร์เรททิเอเตอร์ในทางปฏิบัติ	56
รูปที่ 3.9 วงจรเอฟเอ็มมอดูเลเตอร์	57
รูปที่ 3.10 วงจรเอฟเอ็มดีมอดูเลเตอร์	58
รูปที่ 3.11 แสดงการต่อส่วนป้องกันการคักฟังเข้ากับเครื่องโทรศัพท์	58
รูปที่ 3.12 แสดงส่วนประกอบของเครื่องโทรศัพท์ป้องกันการคักฟัง และตอบรับอัตโนมัติ	59
รูปที่ 3.13 วงจรไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ในโครงการงาน	60
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	
รูปที่ 4.1 เอาท์พุทของวงจรเสียงพูดเมื่อป้อนสัญญาณไซน์เวฟความถี่ 1 kHz	64
รูปที่ 4.2 กราฟแสดงคุณสมบัติของวงจรเสียงพูดที่อินพุทความถี่ต่างๆ	64
รูปที่ 4.3 แสดงสัญญาณความถี่ DTMF ของหมายเลขหนึ่งจากวงจร ไดอัลเลอร์	65
รูปที่ 4.4 ผลการทดลองการบันทึกเสียงไซน์เวฟความถี่ 800 Hz เทียบกับสัญญาณที่ทำการเล่นกลับ	66
รูปที่ 4.5 สัญญาณเอฟเอ็มที่มอดูเลทด้วยความถี่ 700 Hz	67
รูปที่ 4.6 สัญญาณเอาท์พุทจากวงจรถิฟเฟอร์เรททิเอเตอร์และสัญญาณอินพุทที่นำมามอดูเลท	68
รูปที่ 4.7 สัญญาณเอาท์พุทจากไดโอดคิเทกเตอร์และสัญญาณอินพุท	69
รูปที่ 4.8 สัญญาณเอาท์พุทที่ได้จากการคิมมอดูเลทเทียบกับสัญญาณอินพุทที่นำมามอดูเลท	70
รูปที่ 4.9 วงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง	71
รูปที่ 4.10 สัญญาณจากเอาท์พุทจากวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่งและสัญญาณกระดิ่ง	71

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโหมคการทำงานกับลอคิกของ Mute และ Ms	15
ตารางที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันที่ขา Ms และโหมคการทำงาน	17
ตารางที่ 2.3 แสดงโหมคการทำงานของ ISD 2590	23
ตารางที่ 2.4 แสดงการทำงานของโหมค Push – Button	24

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันความต้องการใช้โทรศัพท์ที่มีความจำเป็นเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากความเจริญทางด้านสังคม และธุรกิจ ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งการทำให้เครื่องรับโทรศัพท์ที่มีความสามารถในหลายๆทาง ย่อมเกิดประโยชน์และสะดวกต่อการติดต่อสื่อสาร เช่น เครื่องรับโทรศัพท์ที่สามารถตอบรับเองได้โดยอัตโนมัติ การมีส่วนของการป้องกันการดักฟังสัญญาณเสียง ตลอดจนความสามารถบันทึกข้อความต่างๆได้ ซึ่งแนวทางในการสร้างเครื่องรับโทรศัพท์ที่ในโครงการนี้ ได้รวมคุณสมบัติพิเศษที่กล่าวไว้ข้างต้นมาเพิ่มเติมให้กับเครื่องรับโทรศัพท์ที่เป็นประโยชน์อย่างมาก สำหรับการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมถึงในด้านธุรกิจ ซึ่งบางครั้งต้องการความปลอดภัยของข่าวสาร อีกทั้งยังเป็นการประหยัดเวลาและอำนวยความสะดวก รวดเร็ว จึงนับว่าเครื่องรับโทรศัพท์ที่ได้สร้างขึ้นในโครงการนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ

2.1 ระบบโทรศัพท์

ระบบโทรศัพท์ คือ ระบบสื่อสารที่มีโครงข่ายชุมสายบริการระหว่างสมาชิกและผู้รู้เลขหมายของสมาชิกให้สามารถเรียกสลับคู่สนทนาถูกระหว่างๆ โดยลดการเดินทางโดยไม่จำเป็นลงได้

ผู้เรียก (Calling Subscriber) หรือสมาชิกผู้เรียก คือ ผู้เริ่มต้นการเรียกจะด้วยการแจ้งให้พนักงานช่วยต่อกับผู้รับ หมุนหรือกดหมายเลขของผู้รับเมื่อเครื่องโทรศัพท์นั้นเป็นคู่สายของเครื่องโทรศัพท์อัตโนมัติ

ผู้รับ (Called Subscriber) หรือสมาชิกผู้ถูกเรียก คือ ผู้ที่ตอบรับการเรียกทางโทรศัพท์เมื่อได้ยินสัญญาณกริ่งเรียก (Ringing Signal)

คู่สายสมาชิก (Subscriber Line) คือ คู่ตัวนำกระแสไฟฟ้าที่เปลี่ยนมาจากเสียงพูด แจกจ่ายออกมาจากสถานีที่ติดตั้งเครื่องชุมสายโทรศัพท์(บริการ)ท้องถิ่นไปยังบ้านของผู้เช่าหรือสมาชิกแต่ละรายอย่างอิสระ

เครื่องชุมสายโทรศัพท์อัตโนมัติ [(Automatic)Telephone Switching] คือ เครื่องที่ทำหน้าที่ต่อสลับคู่สายระหว่างสมาชิกผู้เรียกกับผู้รับโดยอัตโนมัติ

การเชื่อมต่อระหว่างเครื่องโทรศัพท์กับคู่สายโทรศัพท์จะเป็นดังรูปที่ 2.1

2.2 สัญญาณพื้นฐานในระบบโทรศัพท์

สัญญาณ (Signaling) คือ ข่าวสารที่ใช้ติดต่อระหว่างเครื่องรับโทรศัพท์กับชุมสายหรือข่าวสารที่ใช้ติดต่อระหว่างชุมสายกับชุมสาย

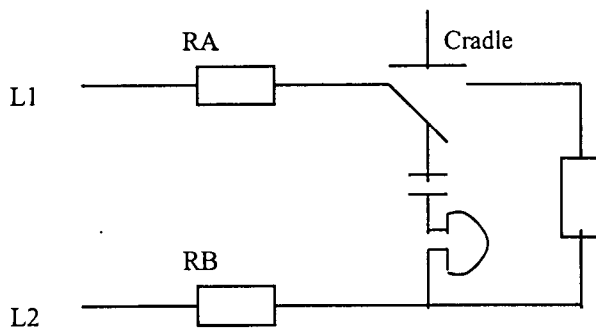
หน้าที่ต่างๆ ของสัญญาณที่ใช้กับโทรศัพท์ในปัจจุบันมีอยู่ 4 หน้าที่ คือ

1. การเตรียมพร้อม (Alerting)
2. การส่งที่อยู่ของข่าวสาร (Transmitting Address Information)
3. การตรวจตรา (Supervising)
4. การส่งสัญญาณข่าวสาร (Transmitting Information Signaling)

2.2.1 สัญญาณระหว่างผู้เช่ากับชุมสาย (Subscriber Signaling)

2.2.1.1 สัญญาณที่ส่งมาจากผู้เช่า

- Off Hook คือ สภาพผู้เช่ายกหู โทรศัพท์จะมีสภาพ Closed Loop (Low Impedance)
- On Hook คือ สภาพผู้เช่าวางหู หรือสภาพวางโทรศัพท์จะมีสภาพ Open Loop (High Impedance)

RA, RB = ค่าความต้านทานของสายโทรศัพท์

RC = ค่าความต้านทานของเครื่องโทรศัพท์

รูปที่ 2.1 การเชื่อมต่อระหว่างเครื่องโทรศัพท์กับคู่สายโทรศัพท์

- Dialing คือ สภาพที่ผู้เข้าหมอนหมายเลข ถ้าเครื่องเป็นแบบ Rotary dialer สัญญาณที่ได้จะเป็น พัลส์ ค่าอิมพีแดนซ์ จะสูง,ต่ำ สลับกันไปตามการหมอนเลขหมาย และถ้าเครื่องเป็นแบบ Touch tone สัญญาณที่ได้ จะเป็นความถี่DTMFส่งออกไปชุมสาย

2.2.1.2 สัญญาณที่ส่งมาจากชุมสาย

- Dialing Tone คือ สัญญาณที่บอกถึงสภาพการว่างของอุปกรณ์ชุมสาย และชุมสายพร้อมที่จะรับ Code ที่ทำการหมอนเข้ามา สัญญาณ Dial Tone นี้จะเป็นสัญญาณต่อเนื่องความถี่ 425Hz มอดูเลตด้วยความถี่ 50Hz ผู้เข้าจะได้ยินเมื่อทำการยกหูโทรศัพท์
- Busy Tone คือ สัญญาณที่บอกให้ทราบว่า อุปกรณ์ชุมสายไม่ว่าง ถ้ายกหูแล้วได้ยินสัญญาณนี้แสดงว่า อุปกรณ์ชุมสายไม่ว่าง และถ้าได้ยินสัญญาณนี้หลังจากการหมอนเลขหมายแล้วแสดงว่าผู้เข้าฝ่ายถูกเรียกไม่ว่างลักษณะสัญญาณที่จะเป็นสัญญาณที่ขาดตอนเป็นช่วงๆ คือ ส่ง 0.3 วินาที หยุด 0.5 วินาที โดยมีความถี่ของสัญญาณเท่ากับ 425Hz Sine Wave
- Ringing Tone เป็นสัญญาณที่ผู้เรียกได้ยินหลังจากหมอนเลขหมายครบแล้วเพื่อบอกให้ทราบว่า การต่อกระทำได้สำเร็จในขณะนี้ชุมสายจะส่งสัญญาณเรียก(Ringing Signal) ไปยังผู้เรียก โดยมีความถี่ของสัญญาณเท่ากับ 425 Hz Sine Wave โดยจะส่งไปยังผู้เข้าฝ่ายถูกเรียกโดยจะมีการส่ง 1 วินาที หยุด 4 วินาที
- Ringing Signal เป็นสัญญาณต่อเนื่องความถี่ 25 Hz มีค่าแรงดัน 70-90 Vrms โดยส่งไปยังผู้เข้าฝ่ายถูกเรียกโดยจะมีการส่ง 1 วินาที หยุด 4 วินาที
- สัญญาณโทนอื่นๆ เช่น Nu Tone (Number Tone) บอกให้ทราบว่าเลขหมายที่หมอนมาไม่มีการใช้งานอยู่

- รูปที่ 2.2 แสดงถึงลักษณะรูปคลื่นของสัญญาณ Dial Tone, Busy Tone, Ring Back Tone และ Ringing Tone

2.2.2 สัญญาณติดต่อระหว่างชุมสายกับชุมสาย (Inter Exchange Signaling)

สัญญาณพื้นฐานมีอยู่ 5 ประเภทคือ

2.2.2.1 สัญญาณจับวงจร (Seizure) เป็นสัญญาณให้ชุมสายปลายทางทราบว่า คู่สายขณะนี้ถูกใช้งานอยู่ ชุมสายปลายทางจะทำการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่รับเลขหมายของผู้ถูกเรียกที่ส่งมา

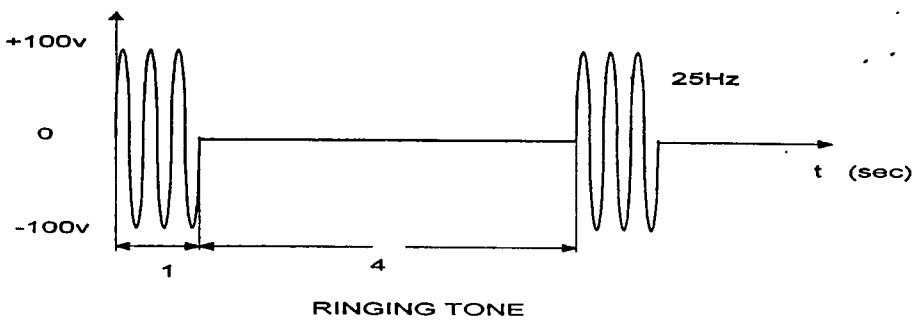
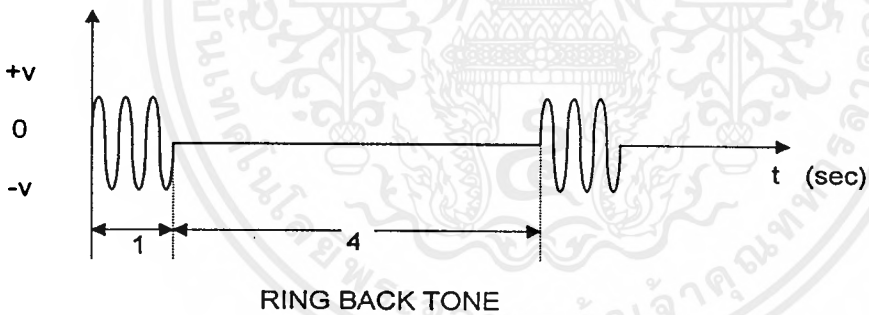
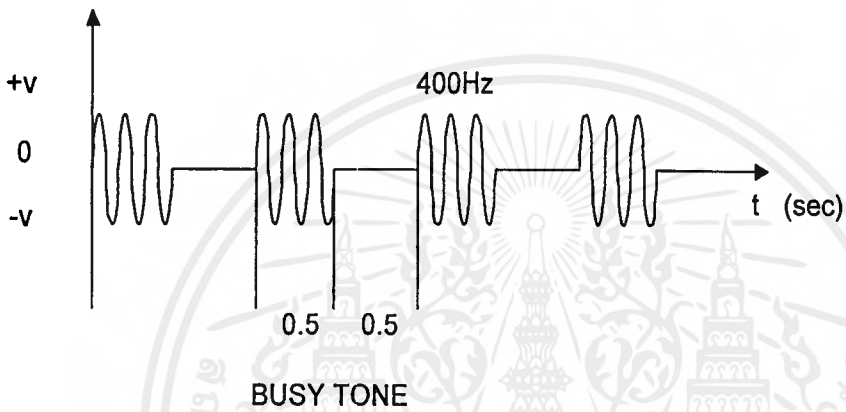
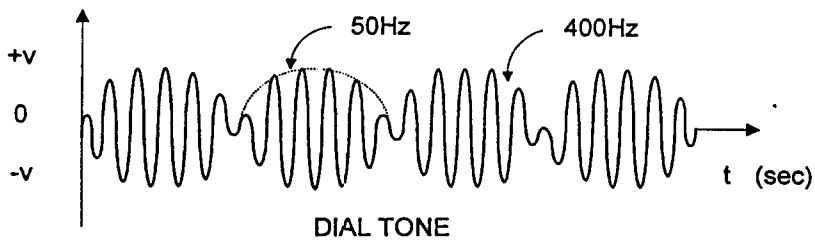
2.2.2.2 Address Information เป็นสัญญาณบอกเลขหมายหรือประเภทของผู้เช่า

2.2.2.3 สัญญาณตอบรับ (Answer Signal) สัญญาณนี้ถูกส่งเมื่อผู้เช่าฝ่าย B ยกหูรับหน้าที่หลักของสัญญาณนี้คือ

- เริ่มต้นคิดเงิน
- ส่งสัญญาณคิดเงิน
- ตัดวงจรการจับเวลาการใช้อุปกรณ์

2.2.2.4 สัญญาณยกเลิกการต่อตรง (Clear – Forward) จะถูกส่งเมื่อฝ่าย A วางหู ผลของสัญญาณนี้จะทำให้วงจรทางด้านปลายทางทำการยกเลิกการต่อวงจรต่างๆ

2.2.2.5 สัญญาณยกเลิกการต่อกลับ (Clear – Back) จะถูกส่งเมื่อผู้เช่าฝ่าย B วางหู ผลของสัญญาณนี้จะทำให้ชุมสายต้นทาง เริ่มต้นการจับเวลา เมื่อเวลาผ่านไป 90 – 120 วินาที ชุมสายต้นทางจะยกเลิกการติดต่อมาพร้อมกับส่งสัญญาณ Clear – Forward ออกไปเพื่อให้ชุมสายปลายทางยกเลิกเช่นกัน

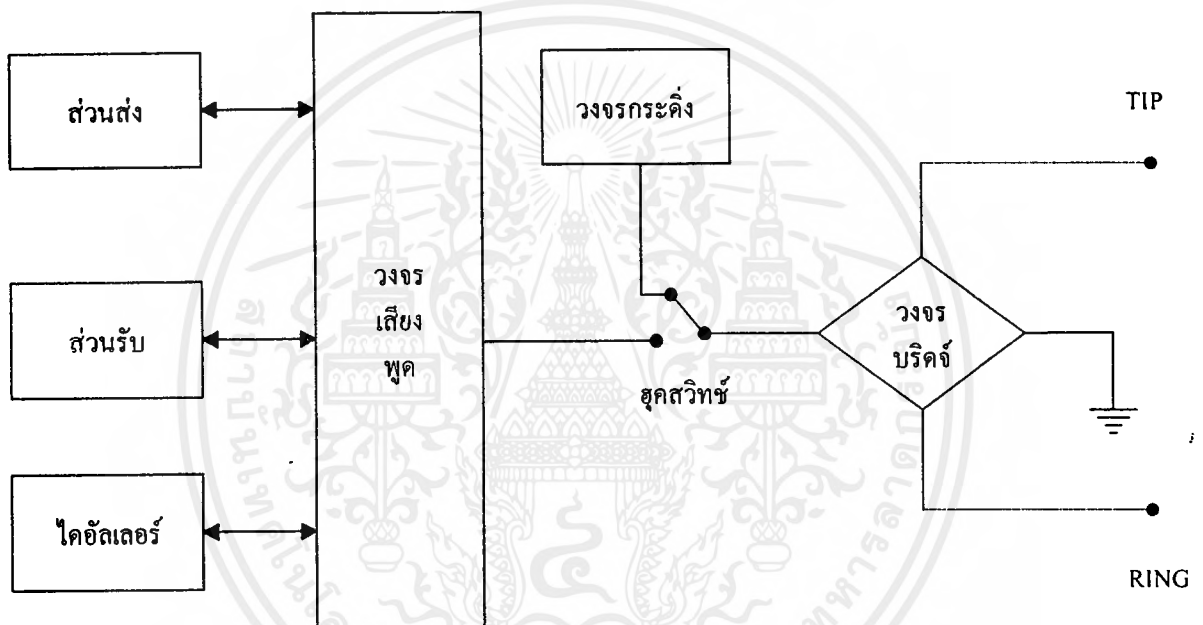

รูปที่ 2.2 แสดงสัญญาณพื้นฐานของโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 เครื่องโทรศัพท์

เครื่องโทรศัพท์ (Telephone set) คือ อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่ส่งเสียงพูดของผู้ใช้ผ่านคู่สายโทรศัพท์ไปยังคู่สนทนาและรับเสียงของคู่สนทนาจากคู่สายโทรศัพท์มาขยายออกหูฟังให้ผู้ใช้ได้ยิน นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ส่งสัญญาณหมายเลขโทรศัพท์ไปยังชุมสายโทรศัพท์ เพื่อแจ้งให้ชุมสายทราบว่าผู้ใช้ต้องการติดต่อไปยังคู่สายใด เมื่อชุมสายทำการติดต่อไปยังคู่สายปลายทางได้ผลประการใด ก็จะมีสัญญาณจากชุมสายแจ้งมาให้ทราบ ส่วนประกอบต่างของเครื่องโทรศัพท์จะเป็นดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 ผังของเครื่องรับโทรศัพท์

เครื่องโทรศัพท์มีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้

1. วงจรเสียงพูด(Speech network) ทำหน้าที่แปลงสัญญาณจากระบบทวิไวร์เป็นระบบโพร์ไวร์ ขยายสัญญาณทางด้านรับและด้านส่ง ควบคุมระดับไซค์โทน
2. ไดอัลเลอร์ (Dialer) ทำหน้าที่กำเนิดสัญญาณเลขหมายโทรศัพท์ เพื่อส่งไปยังชุมสายโทรศัพท์
3. วงจรส่งเสียงพูด (Transmitter) ทำหน้าที่ส่งสัญญาณเสียงพูดของผู้ใช้ไปยังคู่สนทนาโดยใช้ ไมโครโฟนแปลงเสียงพูดไปเป็นสัญญาณไฟฟ้าผ่านวงจรเสียงพูดไป
4. วงจรรับเสียงพูด (Receiver) ทำหน้าที่แปลงสัญญาณไฟฟ้าที่มาจากคู่สายโทรศัพท์ให้เป็นเสียง (Voice) ตามเค็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

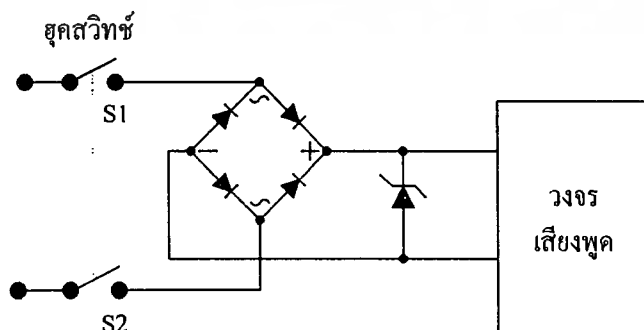
5. วงจรกระดิ่ง (Ringer) ทำหน้าที่ตรวจจับสัญญาณเรียกจากชุมสายโทรศัพท์ แล้วแปลงเป็นสัญญาณเสียง เพื่อให้ผู้ใช้ทราบว่ามีผู้ต้องการติดต่อด้วย
6. ฮุกสวิทช์ (Hook Switch) ทำหน้าที่ตัดต่อเครื่องโทรศัพท์เข้ากับคู่สาย มีสองสถานะคือสถานะการยกหู (Off Hook) และสถานะการวางหู (On Hook)
7. วงจรบริดจ์ (Polar Guard Bridge) ทำหน้าที่ผ่านกระแสไฟตรงจากคู่สายไปเลี้ยงวงจรและป้องกันการกลับขั้วของกระแสไฟ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ผ่านสัญญาณไฟฟ้าทั้งบวกและลบไปในวงจร รวมทั้งเป็นส่วนสร้างกราวด์ให้กับเครื่องโทรศัพท์

วงจรในการป้องกันไฟจากสายโทรศัพท์ (Protection Circuit)

ในวงจรอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สัญญาณทรานเซียนต์(transient) ที่มีระดับแรงดันสูงๆจะสามารถทำลายอุปกรณ์จำพวกทรานซิสเตอร์และไอซีต่างๆได้ สำหรับสาเหตุที่ทำให้เกิดสัญญาณทรานเซียนต์มีหลายประการ อาทิเช่น ไฟผ่า การสวิทช์ของอุปกรณ์สวิทชิง หรือผลอันเนื่องมาจากขดลวดเหนี่ยวนำที่แฝงอยู่ในสายส่งสัญญาณ ดังนั้นวงจรป้องกันสัญญาณทรานเซียนต์จึงมีความสำคัญเป็นอันมาก เพราะเหตุที่ว่าในปัจจุบันนี้เรายังไม่สามารถผลิตไอซีที่มีแรงดันพังทลาย(voltage breakdown)ค่าสูงๆได้ ทางป้องกันทางหนึ่งก็คือการเลือกใช้ซีเนอร์ไดโอดมาช่วยในการป้องกันสัญญาณทรานเซียนต์ค่าสูงๆ เมื่อระดับแรงดันอินพุททรานเซียนต์มีค่าสูงกว่าแรงดันพังทลายของซีเนอร์ไดโอด ซีเนอร์ไดโอด ก็จะนำกระแสและรักษาแรงดันตกคร่อมตัวมันไว้คงที่ สำหรับในวงจรใดที่มีการกลับขั้วของสัญญาณอินพุท ก็จะใช้ซีเนอร์ไดโอด 2 ตัวมาต่อแบบหลังชนหลัง(back to back)

ในการทำงานของวงจร โทรศัพท์ทั่วไป หากมีการกลับขั้วของสัญญาณอินพุทที่มีไฟตรง จะก่อให้เกิดการผิดพลาดขึ้นแก่การทำงานของวงจรได้ จึงมีการใช้วงจรบริดจ์เรกติไฟร์เข้ามาช่วยในการทำให้สัญญาณไฟตรงมีขั้วเดิมตลอดเวลา

วงจรบริดจ์เรกติไฟร์นั้นสามารถสร้างได้โดยการใช้ไดโอด 4 ตัวต่อกันตามรูปที่ 2.4 เนื่องจากซิลิกอนไดโอดสามารถทนต่อแรงดันสูงๆ ได้ดี จึงใช้ซีเนอร์ไดโอดป้องกันเฉพาะวงจรเสียงพูดเท่านั้น

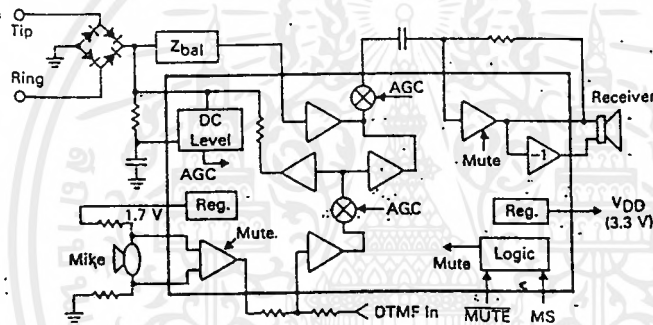

รูปที่ 2.4 แสดงการป้องกันแรงดันค่าสูงๆและการกลับขั้ว

ในวงจรบริดจ์เรกติไฟร์ที่ใช้ซิลิกอนไดโอดนั้น มีแรงดันฟอร์เวิร์คไบอัสตกคร่อมประมาณ 1.5 โวลต์ ถ้าในวงจรควบคุมเสียงพูดถูกออกแบบให้ทำงานได้ที่ไฟเลี้ยงอย่างต่ำ 3.5 โวลต์ ดังนั้นแรงดันไฟเลี้ยงอย่างต่ำที่สุดที่เข้าสู่วงจรบริดจ์เรกติไฟร์จะต้องเป็น 5 โวลต์ จึงจะสามารถทำให้วงจรควบคุมเสียงพูดทำงานได้

วงจรควบคุมเสียงพูด

วงจรควบคุมเสียงพูดแบบสองทิศทาง (Two way speech circuit) เป็นอีกส่วนหนึ่งภายในเครื่องโทรศัพท์ที่จัดว่ามีความสำคัญต่อการทำงานของตัวเครื่องโทรศัพท์ เพราะเป็นส่วนที่จะต้องทำงานเกี่ยวกับสัญญาณเสียงพูดที่เราพูดผ่านไมโครโฟน หรือสัญญาณเสียงที่จะได้ยินจากคู่สนทนา ข้อสำคัญของการออกแบบวงจรนี้คือ การแมตซ์อิมพีแดนซ์ของสายส่งสัญญาณจากขุมสายกับอิมพีแดนซ์ของวงจร ซึ่งจะต้องมีความใกล้เคียงกันมากที่สุดเพื่อประสิทธิภาพของการส่งสัญญาณ

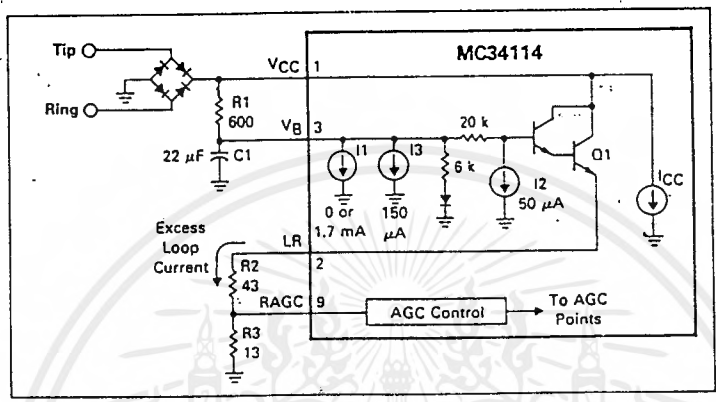

รูปที่ 2.5 ผังภายในของMC34114

รูปที่ 2.5 เป็นวงจรรภายในของไอซี MC34114 ซึ่งประกอบด้วยวงจรเสียงพูดที่มีวงจรไฮบริดจ์ (วงจรแยกระบบสายส่งจาก ทูไวร์ เป็น โฟร์ไวร์) วงจรเชื่อมต่อกะแสไฟตรงที่ต่ออยู่กับสายทิปกับริง สามารถปรับแต่งอัตราขยายสัญญาณของด้านส่ง ด้านรับและไซด์โทน (Sidetone: การที่เสียงพูดของผู้พูดสามารถได้ยินในส่วนของหูฟัง เพื่อให้ทราบได้ว่าเราควรจะพูดดังค่อยขนาดไหน ในการติดต่อกัน) และมีส่วนวงจรชดเชยผลอันเนื่องมาจากความยาวของสายส่งสัญญาณ (Line length compensation) ที่อัตราการขยายเปลี่ยนแปลงตามกระแสในลูป รวมทั้งวงจรขยายไมโครโฟนแบบผลต่างเพื่อที่จะลดการรบกวนเนื่องจากความถี่วิทยุ

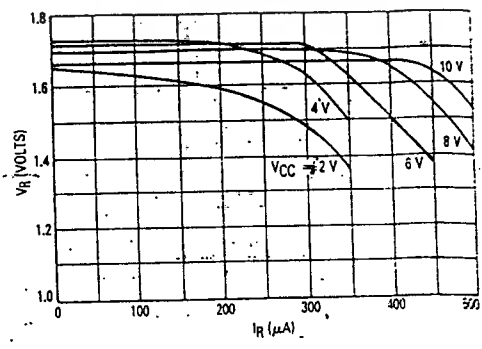
วงจรเชื่อมต่อกับไฟตรงของMC34114

วงจรเชื่อมต่อกับไฟตรง(ขา 1,2,3)จะกำหนดคุณสมบัติของไฟตรงจากกระแสในรูป จากรูปที่2.6 ระดับแรงดันไฟตรงที่ V_{CC} ถูกจำกัดโดยการขยับระดับแรงดันของขา 1 กับขา 2 บวกแรงดันตกคร่อม R2 และ R3 ไอซี MC34114 ต้องการ I_{CC} เป็นกระแสไบอัสภายใน ซึ่งปกติมีค่าประมาณ 10mA เราสามารถที่จะลดกระแส I_{CC} หากจำเป็นโดยการเพิ่มค่า R12

รูปที่ 2.6 วงจรสมมุติของการอินเตอร์เฟสกับคู่สายโทรศัพท์

ในระหว่างการพูดและการส่งสัญญาณแบบพัลส์ ตัวกำเนิดกระแส I1 ไม่ทำงาน การขยับระดับแรงดันจะตกลงไปเนื่องมาจากขา B และ E ของทรานซิสเตอร์ Q1(ประมาณ1.4โวลท์)1 โวลท์คร่อมความต้านทาน 20 kΩ และแรงดันตกคร่อม R1 ซึ่งทำให้ V_{CC} จะเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 0.15 ไปจนถึงประมาณ 1.0 โวลท์ เมื่อกระแสลูปที่มาจากขั้วที่ปกับขั้วริงมีค่าเกินกว่า I_{CC} จะต้องการ กระแสที่เกินจะไหลผ่าน Q1,R2,R3 เพื่อให้เป็นไปตามคุณสมบัติของ V-I ตามรูปที่ 2.7

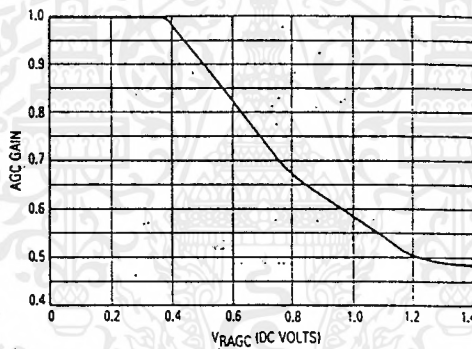
รูปที่ 2.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง V_R , I_R และ V_{CC}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการส่งสัญญาณแบบโทน แหล่งจ่ายกระแส II ทำงาน ทำให้มีกระแสไหลผ่าน R_1 เพิ่มขึ้น 1.7 mA ยกกระดับแรงดันขึ้นอีกประมาณ 1.0 โวลต์ (เมื่อ R_1 มีค่า 600 โอห์ม) คุณสมบัติพิเศษนี้เป็นการประกันได้ว่าเมื่อกระแสลูบมีค่าน้อย จะมีแรงดันที่ V_{CC} มากสำหรับสัญญาณ DTMF และแหล่งจ่ายแรงไฟ V_{DD} จะสามารถจ่ายแรงดันที่พอเพียงไปให้ส่วนเป็นกคสัญญาณภายนอก กระแส I_{CC} ในการทำงานแบบนี้จะเพิ่มขึ้นประมาณ 1.3mA

ความต้านทาน R_1 ใช้ได้ตั้งแต่ 100 ไปจนถึง 1800 โอห์ม ถ้าใช้ค่าที่มากเกินไปกระแสที่ไหลไปยัง V_B จะมีค่าไม่เพียงพอ แต่ถ้ามีค่าน้อยเกินไป การกรองที่ V_B จะไม่เป็นผล ถึงแม้ว่าจะมีการเพิ่มค่า C_1 ก็ตาม (สัญญาณเสียงพูดจะถูกกรองโดย V_B)

แรงดันตกคร่อม R_3 เป็นตัวควบคุมการทำงานของ AGC (เป็นส่วนชดเชยผลอันเนื่องมาจากความยาวของสายส่งสัญญาณ) เมื่อความต้านทานที่ตกคร่อม R_3 เพิ่มขึ้นจากประมาณ 0.4 โวลต์ไปเป็น 1.2 โวลต์ ส่วนควบคุมการทำงานของ AGC จะเปลี่ยนอัตราขยายกระแสของ AGC ตั้งแต่ 1.0 ไปถึง 0.5 ซึ่งจะลดอัตราขยายของส่วนรับและส่งไปประมาณ 6dB ตามรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราขยายของ AGC และแรงดันที่ขา 9

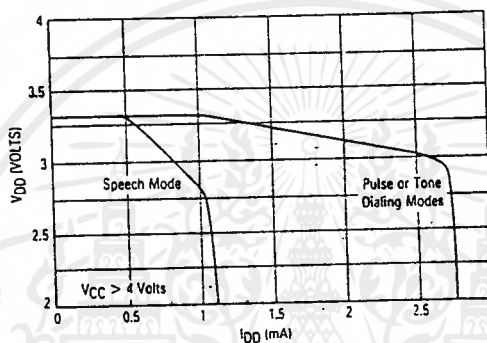
ค่าของ R_2 และ R_3 สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อมีการเพิ่มเติมวงจรที่ใช้กระแสจากลูบอาทิ เช่น ไมโครโปรเซสเซอร์ต่างๆ หรือเพื่อเปลี่ยนแปลงจุดเริ่มต้นการทำงานของ AGC ถ้าหากจะไม่ใช้งาน AGC ควรจะต่อขา 9 ลงกราวด์ เพื่อจะได้อัตราขยายที่สูงสุด หรือต่อเข้ากับ V_R เพื่อให้ได้อัตราขยายต่ำสุด

ตัวจ่ายแรงดันคงที่

ไอซี MC34114 มีตัวจ่ายแรงดันคงที่สองตัว เพื่อจ่ายแรงดันให้ทั้งวงจรภายในและวงจรภายนอก ตัวจ่ายแรงดันคงที่ V_R จ่ายแรงดัน 1.7 โวลต์ ที่กระแสสูงสุด $500 \mu A$ (ตามรูปที่ 2.5) ซึ่งผลที่ได้นี้จะนำไปใช้ไบอัสขา 10 (TXI) และไบอัสไมโครโฟน โดยปกติ V_R มีค่าน้อยกว่า V_{CC} ประมาณ 0.3 โวลต์ เมื่อ V_{CC} มีค่าน้อยกว่า 2.0 โวลต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

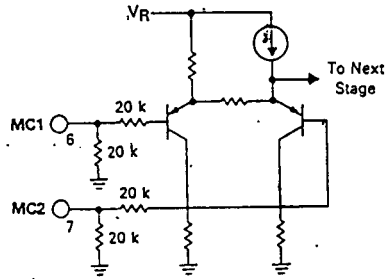
ตัวจ่ายแรงดันคงที่ V_{DD} จ่ายแรงดัน 3.3 โวลต์ที่กระแสสูงสุด 1.0 mA ในขณะที่ใช้ชุดแบบปกติ และกระแสสูงสุด 2.5 mA ในการส่งสัญญาณแบบพัลส์หรือโทนตาม รูปที่ 2.9 ปกติเราใช้ V_{DD} ในการจ่ายพลังงานให้กับวงจรเป็นปกติที่อยู่ภายนอกรวมทั้งวงจรอื่นที่ต่ออยู่ด้วยกัน ปกติ V_{DD} จะมีค่าน้อยกว่า V_{CC} ประมาณ 0.5 โวลต์ V_{DD} เป็นตัวจ่ายกระแสคงที่แบบขนานซึ่งจะเปลี่ยนไปเป็นค่าความต้านทานสูงโดยอัตโนมัติ เมื่อ V_{CC} มีค่าต่ำกว่า 1.4 โวลต์ คุณลักษณะนี้จะช่วยป้องกันการกินกระแสจากแบตเตอรี่ช่วยคงหน่วยความจำของวงจรเป็นปกติ เมื่อ V_{CC} มีค่าเป็น 0 กระแสรั่วไหลมีค่า $0.02 \mu A$ เมื่อป้อนแรงดันค่าไม่เกิน 6.0 โวลต์ เข้าที่ V_{DD} โดยที่ขา 17 เปิดวงจรหรือต่อกับ V_{DD} หากขา 17 ต่อดึงกราวด์ กระแสหลายร้อย μA จะไหลเข้า V_{DD} และไหลลงกราวด์ที่ขา 17

รูปที่ 2.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง V_{DD} และ I_{DD}

วงจรขยายสัญญาณจากไมโครโฟน

วงจรขยายสัญญาณจากไมโครโฟน (ขา 6,7,8) มีสัญญาณเข้าแบบผลต่าง (Differential) สัญญาณออกแบบซิงเกิลเอนด์ และอัตราขยายภายในคงที่ +30 dB เอาท์พุทตรงเฟสกับกับ MC2 และกลับเฟสกับกับ MC1 อินพุท ตามรูปที่ 2.10 มีความต้านทาน $20 \text{ k}\Omega$ และแมตซ์ซึ่งเป็นอย่างดีเพื่อ CMRR (Common mode Rejection) ที่สูง (ประมาณ 26 dB) เพื่อที่จะมีการขจัดสัญญาณจากการเหนี่ยวนำจากสายนำสัญญาณที่ไม่ต้องการ (CMMR มีค่าสูง) ไมโครโฟนจึงมีการไบอัสจากความต้านทานที่มีค่าเท่ากันดังในรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 วงจรส่วนอินพุทของ MC34114

เอาต์พุท (MCO) มีแรงดันไบอัสตรงอยู่ประมาณ 1.1 โวลต์ (เมื่อ V_{CC} มีค่ามากกว่า 3.0 โวลต์) มีอัตราการใช้พลังงานประมาณ 2.0 โวลต์ (แอมป์ 500 mV เมื่อ V_{CC} มีค่า 1.2 โวลต์) เอาต์พุทอิมพีแดนซ์มีค่าประมาณ 270 Ω และมีกระแสสูงสุดประมาณ 160 μA ที่ 5% ของ THD (Total Harmonic Distortion)

เมื่อ MC34114 อยู่ในระหว่างการส่งสัญญาณหมุน วงจรขยายไมโครโฟนจะถูกลดกำลังการส่งลงประมาณ 70 dB (300 – 4000 kHz) ซึ่งเพียงพอในการหยุดการทำงานของไมโครโฟนระดับแรงดันไฟตรงที่ MCO มีค่าประมาณ 80 mV เมื่อถูกลดกำลังลง

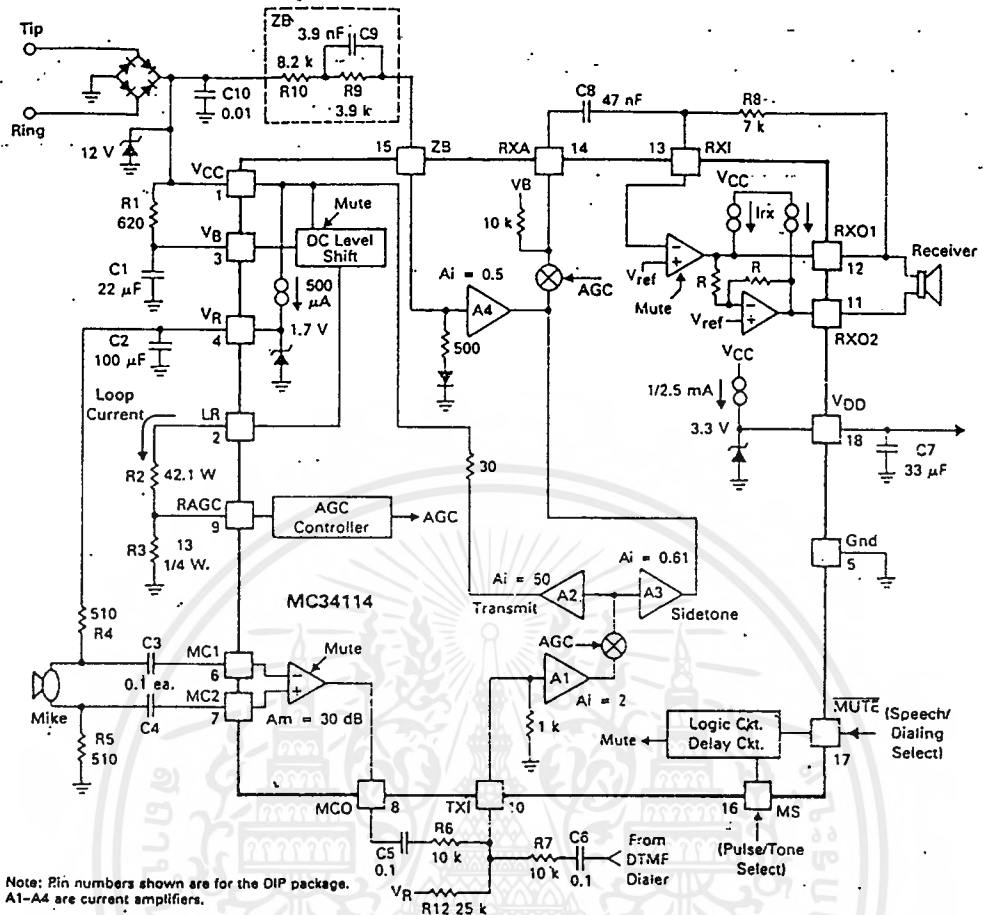
วงจรในการส่งสัญญาณ

วงจรที่ใช้ในการส่งสัญญาณออกไปมีอุปกรณ์ดังรูปที่ 2.11 แรงดันเอาต์พุทที่ MCO ถูกเปลี่ยนไปเป็นกระแสเข้า TXI โดย C5, R6 และความต้านทานภายในของ TXI 1 k Ω A₁ และ A₂ คือ อุปกรณ์ขยายกระแสที่มีอัตราขยายรวมกันเป็น 100 AGC ที่เข้ามามีค่าเป็น 1 เมื่อมีกระแสสัญญาณน้อย และลดลงเป็น 0.5 เมื่อกระแสสัญญาณมีค่าเพิ่มขึ้น ดังนั้นจะทำให้อัตราขยายจาก TXI ไปจนถึง V_{CC} กระทำต่อ R1 และอิมพีแดนซ์ของสายส่ง (ประมาณ 600 Ω) ก่อให้เกิดแรงดันที่ V_{CC} และเช่นกันที่ขั้วที่ปกับริง ระดับแรงดันระหว่างขา MC1 - MC2 และขั้วที่ปกับริงมีค่าตามสมการ

$$G_{TX} = (AM * 100 * AGC * R1 / Z_{LINE}) / (R6 + 1000)$$

เมื่อ Am เป็นอัตราขยายของอุปกรณ์ขยายไมโครโฟน (31.1 V/V) ที่กระแสสัญญาณน้อย ๆ G_{TX} มีค่าเป็น 42 V/V (32.5 dB) ที่กระแสสัญญาณมาก ๆ

สัญญาณที่ V_{CC} กลับเฟสกับกับสัญญาณที่ TXI แต่มีเฟสเดียวกันกับสัญญาณที่ MC 1

รูปที่ 2.11 ผังและอุปกรณ์ภายนอกของ MC34114

วงจรในการรับสัญญาณ

วงจรที่ใช้รับสัญญาณเข้ามามีอุปกรณ์ในรูปที่ 2.11 ซึ่งโดยปกติมีค่า 600 Ω จะเป็นตัวกำหนดจุดสิ้นสุดของสายส่ง (เป็น Return loss) ของสัญญาณที่ส่งมาจากขั้วทีปและริงสัญญาณที่ได้รับจะสร้างกระแสไฟฟ้าสลับผ่าน ZB Network (Balanced Impedance Network) และความต้านทาน 500 Ω ที่ขา ZB A₄ จะลดกระแสลงครึ่งหนึ่งแล้วส่งต่อไปให้ AGC แล้วผ่าน C8 ไปยัง RXI (จุดรวมอัตราขยาย ซึ่งถ้า C8 มีค่ามาก RXA จะเปรียบเป็นกราวด์เสมือนและไม่มีกระแสไฟสลับไหลผ่านความต้านทานภายใน 10 kΩ) แรงดัน RXO1 ถูกกำหนดโดยกระแสจาก C8 และความต้านทานป้อนกลับ R8 ออปแอมป์ตัวที่สอง (ที่ขา RXO2) มีการกำหนดไว้แล้วทำให้มีการขยายแบบกลับขั้วและมีอัตราขยายเป็น 1 (Inverting Unity Gain) อัตราขยายแรงดันจากขั้วทีปกับริงไปยัง RXO1 - RXO2 มีค่าตามสมการต่อไปนี้

$$G_{RX} = (R8 * AGC) / (ZB + 500)$$

เมื่อ $ZB = R10 + R9 // C9 \approx R10 + R9$

เมื่อใช้ค่าของอุปกรณ์ตามรูปที่ 2.11 อัตราขยายจะมีค่าประมาณ 0.495 V/V (-6.1 dB) เมื่อ

กระแสในลูปมีค่าน้อย และอัตราขยายกลายเป็น ≈ 0.25 V/V (-12 dB) เมื่อมีกระแสในลูปสูง

เมื่อ MC34114 อยู่ในระหว่างการส่งสัญญาณเลขหมายออก (MUTE มีค่าเป็น 0) อัตราการขยายของวงจรถ้ารับจะลดลง ด้วยเพราะมีการต่อ R_{FINT} ที่มีค่า 1.0 กิโลโอห์มขนานกับ R8 อัตราการลดลงของสัญญาณจะมีค่าคงสมการต่อไปนี้

$$G_{RXM} = 20 * \text{Log} \{ (R8 + R_{FINT}) / R_{FINT} \}$$

เมื่อขา MUTE กลับไปสู่สถานะ 1 อีกครั้ง จะมีการหน่วงเวลาประมาณ 11 mSec ก่อนที่ความต้านทานจะถูกทำให้กลับไปเป็นสถานะเดิม เพราะเหตุว่า จะได้ป้องกันสัญญาณทรานเซียนส์อันเนื่องมาจากการส่งสัญญาณแบบพัลส์อันเป็นเหตุให้เกิดเสียงคลิกขึ้นที่หูฟัง

แรงดันไบอัสที่ขา RX1, RX01 และ RX02 มีค่าประมาณ 0.65 โวลต์ กระแสไบอัสที่ขา RX1 มีค่าประมาณ 50 nA แรงดันสูงสุดที่ RX01 และ RX02 อยู่ในเทอมของความต้านทานของหูฟัง และกระแส I_{rx} โดยค่านี้หาได้จากสมการ $I_{rx} = (VR * 50 * AGC) / R12 + 1000$

วงจรถัดไซค์โทน

การขจัดไซค์โทนสามารถทำได้โดยการนำเอาตัวขยายกระแส A_3 มาสร้างสัญญาณที่คล้ายคลึงกับสัญญาณทางค่านั่ง แล้วนำมาขจัดไซค์โทนที่ผ่านเข้ามาทาง ZB และ A_4 เพื่อที่จะได้การขจัดสัญญาณที่สมบูรณ์ (ไม่มีกระแสสลับออกมาทาง RXA) จำเป็นที่จะต้องให้ ZB มีค่าตามในสมการ

$$ZB = (40 * R1 // Z_{LINE}) - 500$$

ซึ่ง ZB เป็นวงจรที่ประกอบขึ้นด้วย R9, R10 และ C9 และ ZB เป็นความต้านทานทาง AC ของสายส่ง อุปกรณ์ที่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อความต้านทานของสายส่งสามารถชดเชยได้ด้วยการใช้วงจร ZB ที่มีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างเปรียบเทียบกับกันได้ ในรูปที่ 2.11 C9 จะเป็นตัวชดเชยการเลื่อนของเฟสอันเนื่องมาจากสายส่ง

เนื่องจากตามปกติในสายส่งสัญญาณที่เชื่อมต่อเชื่อมระหว่างชุมสายกับเครื่องโทรศัพท์จะมีค่าความต้านทาน ตัวเก็บประจุ และขดลวดเหนี่ยวนำอยู่ โดยเฉลี่ยแล้ว ทุกๆ ระยะ 1 ไมล์ที่เพิ่มขึ้นของสายส่ง จะเสมือนว่ามีตัวเก็บประจุค่าประมาณ $0.07 \mu F$ ต่อคร่อมอยู่ระหว่างสายส่ง และมีตัวต้านทาน

42 Ω กับขดลวดเหนี่ยวนำ 1 mH ต่ออนุกรมกันอยู่ ซึ่งอุปกรณ์แฝงเหล่านี้จะมีผลทำให้สัญญาณที่ส่งไปตามสายเกิดความผิดเพี้ยนทั้งขนาดและเวลา ดังนั้นจึงต้องมีวงจรที่จะสามารถรับรู้ความผิดพลาดเหล่านี้ได้

การเชื่อมต่อกันของสัญญาณลอจิก

ขาอินพุทลอจิก 2 ขาของ MC34114 ถูกใช้ในการเปลี่ยนแปลงโหมคการทำงานดังตารางที่ 2.1 ต่อไปนี้

Mute	MS	Mode
High	-	Speech
Low	High	Pulse Dialing
Low	Low	Tone Dialing

ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโหมดการทำงานกับลอจิกของ Mute และ MS

ค่าของลอจิก 1 ของขา MUTE มีค่าระหว่าง $V_{DD} - 0.5$ จนถึง V_{DD} ส่วนค่าลอจิก 0 ของขา MUTE มีค่าระหว่าง 0-1 โวลต์ การเปลี่ยนแปลงลอจิกต้องมากกว่าค่าเทรชโฮล 2.3 โวลต์ เมื่อขา MUTE เปลี่ยนไปเป็นค่า 0 หรือขา MS เกิดการเปลี่ยนแปลงลอจิก การเปลี่ยนแปลงภายในวงจรจะเกิดขึ้นภายใน $10\mu s$ แต่ถ้าขา MUTE เปลี่ยนไปเป็นค่า 1 จะเปลี่ยนแปลงหลังจากมีการหน่วง 11 ms เนื่องจากมีการป้องกันสัญญาณทรานเซียนส์ที่เกิดขึ้นจากสัญญาณพัลส์อื่นจะทำให้ได้ยินเสียงคลิกที่หูฟัง

ขา MS จะทำงานเมื่อขา MUTE มีลอจิก 0 หน้าที่ที่แท้จริงของ MS ก็คือ การให้ค่าแรงดันเลเวลชิฟท์แก่ V_{CC} และ LR ในการส่งสัญญาณแบบโทน ค่าลอจิก 0 มีค่าระหว่าง 0-0.3 โวลต์ ค่าลอจิก 1 มีค่าระหว่าง 2- V_{DD} โวลต์ ค่าเทรชโฮล มีค่า 0.75 โวลต์ เมื่อไม่มีการเลือกการทำงานระหว่างการส่งแบบพัลส์หรือโทน ให้ต่อลงกราวด์หรือ V_{DD} ห้ามไม่ให้ปล่อยลอยไว้เป็นอันขาด

เมื่ออยู่ในสภาวะวางหูและมีแรงดันไม่เกิน 6 โวลต์ต่ออยู่กับ MUTE กระแสรั่วไหล $0.02\mu A$ จะไหลจากขา MUTE และ V_{DD} แรงดันเท่ากัน แต่ถ้าแรงดันมีค่าไม่เท่ากันแล้ว กระแสจะไหลผ่านตัวต้านทานภายในและไดโอด หากมีแหล่งจ่ายไฟเพื่อคงหน่วยความจำของวงจรเป็นกคต่ออยู่ และปรากฏว่ามีแรงดันของแหล่งจ่ายไฟเพื่อคงหน่วยความจำของวงจรเป็นกคที่ V_{DD} ขา MUTE จะต้องต่ออยู่กับ V_{DD} หรือกราวด์ มิฉะนั้นแล้ว กระแส $100 - 200\mu A$ จะไหลผ่าน V_{DD} และออกทางขา MUTE

เมื่อ V_{CC} มีค่าเท่ากับ 0 และมีแรงดันไม่เกิน 6 โวลต์ต่ออยู่กับขา MS จะมีกระแสรั่วไหลเกิดขึ้น $0.01\mu A$ ตลอดเวลาที่ขา MUTE ปล่อยลอยหรือต่อกับ V_{DD} หากขา MUTE ต่อลงกราวด์จะมีความต้านทาน $3.5 k\Omega$ เกิดขึ้นที่ระหว่าง MS และ MUTE หาก $V_{CC} < 1.5$ โวลต์ ขา MUTE จะไม่ทำงาน เป็นเหตุให้ MC34114 อยู่ในการทำงานโหมดสนทนา

วงจรส่งรหัสเลขหมาย

ข้อมูลทั่วไปของ MC145412

ไอซี MC145412 สามารถที่จะทำงานได้ทั้งการส่งแบบพัลส์และแบบโทน โดยการเลือกที่ขา MS มีหน่วยความจำ 10 ช่อง แต่ละช่องมี 18 หลัก มีการ Redial เลขหมายสุดท้ายที่ได้โทรออก

เมื่อให้พลังงานแก่ไอซี จะมีการใช้เวลา 64 ms ในการตรวจสอบออสซิลเลเตอร์และแบบของเป็นกค หากขา COL4 มีอิมพีแดนซ์เป็น 1 จะเป็นการบอกให้ไอซีรู้ว่าใช้เป็นกคแบบ 3*4 หากขา COL4 มีอิมพีแดนซ์เป็น 0 จะเป็นการบอกให้ไอซีรู้ว่าใช้เป็นกคแบบ 4*4 ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

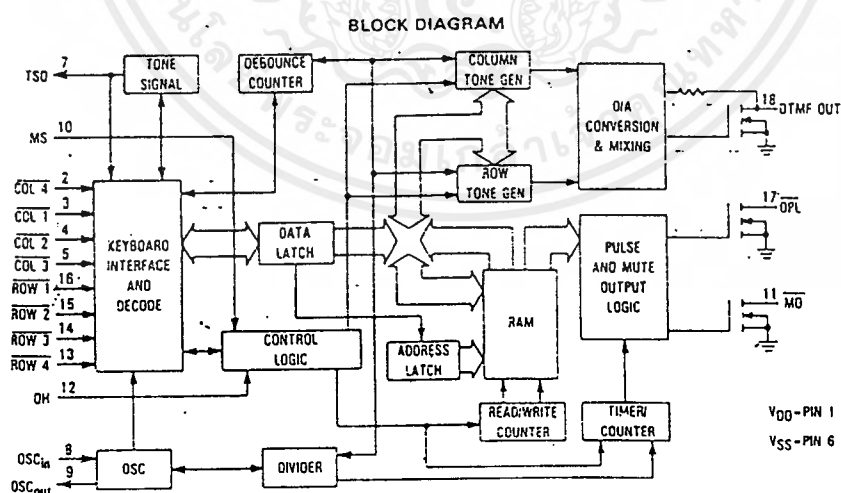
การส่งสัญญาณหมายเลข ออสซิลเลเตอร์จะทำงานหลังจากการกดปุ่มแรก 32 วินาที ภายในเวลา 32 ms นี้ จะไม่มีการทำงานของ RAM และวงจรภายในไอซีทั้งหมด หลังจากนั้น ขา MS จะถูกตรวจสอบ โหมดการทำงาน (ว่าเป็น 10 pps, 20 pps หรือ DTMF) หลังจากนั้น การกดปุ่มใด ๆ ก็จะถูกตรวจสอบ และเก็บไว้ใน LNR (Last Number Redial) ตามด้วย Stop code กระบวนการนี้จะดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งครบ 18 หลัก หากมีการใส่หลักที่ 19 ตามไป มันจะไปเขียนทับหลักที่ 1 แล้วตามด้วย Stop code เมื่อมีการส่งสัญญาณหมายเลข ไอซีจะส่งข้อมูลที่มาจกหน่วยความจำออกไป จนกระทั่งเจอ Stop code หรือครบ 18 หลัก

ในระหว่างการส่งสัญญาณ DTMF โดยใช้มือกดแป้น จะมีสัญญาณ DTMF ที่น้อยที่สุดที่ส่งออกมา คือ 60 ms จากนั้นจะส่งออกมาเรื่อย ๆ ทีละ 32 ms จนกว่าจะยกมือขึ้นจากแป้น ขา DTMF OUT ได้ถูกออกแบบมาให้สามารถไปขับทรานซิสเตอร์แบบ PNP ได้ ซึ่งทรานซิสเตอร์นี้สามารถนำไปมอดูเลทกับแรงดัน Tip กับ Ring ที่ความถี่ DTMF ได้

ถ้าปุ่มแรกที่ถูกกดเป็นปุ่ม Redial หรือ Recall ไอซีก็จะดึงข้อมูลตามที่ต้องการออกมาจากหน่วยความจำ

ไอซี MC145412 สามารถที่จะต่อกับแหล่งจ่ายไฟภายนอกได้ แหล่งจ่ายไฟนี้ใช้สำหรับการเก็บรักษาหน่วยความจำ และการโปรแกรมในขณะที่ยังไม่ได้ยกหูโทรศัพท์ หากมีส่วนนี้ในวงจร และทำการกดปุ่มในขณะที่ยังไม่ได้มีการยกหูโทรศัพท์ ออสซิลเลเตอร์ก็จะเริ่มทำงาน เลขหมายที่ถูกกดก็就会被เก็บไว้ใน LNR เช่นเดียวกันกับการ โปรแกรมขณะยกหูโทรศัพท์

ผังการทำงานของไอซี MC 145412 จะเป็นดังรูปที่ 2.12

รูปที่ 2.12 แสดงผังการทำงานของ MC145412

คุณสมบัติของขาต่าง ๆ ของ MC145412

- V_{DD} , V_{SS} (ขา 1 และ ขา 6) – POWER SUPPLY

กระแสไฟตรงจะถูกป้อนเข้ามาถึง 2 ขานี้ โดยที่ขา 1 จะเป็นค่าบวก มีค่าตั้งแต่ 1.7 – 5.5 โวลต์ ส่วนขา 6 นิยมต่อลงกราวด์

- MS (ขา 10) – MODE SELECT

เป็นขาที่ใช้เลือกโหมดการทำงานของตัวไอซีว่าจะเป็นการส่งสัญญาณแบบไหน ความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันที่ขา MS และโหมดการทำงาน แสดงไว้ในตารางที่ 2.2

MS	Dialing Mode
V_{DD}	20 pps Pulse Dialing
Open	10 pps pulse Dialing
V_{SS}	DTMF Dialing

ตารางที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันที่ขา MS และโหมดการทำงาน

- OH (ขา 12) - ON HOOK-

ป้อนแรงดัน V_{DD} หรือปล่อยให้ลอยไว้ เป็นการเลือกการทำงานของไอซีให้อยู่ในโหมด ON-HOOK หากต่อกับ V_{SS} เป็นการเลือกโหมด OFF-HOOK

- TSO (ขา 7) – TONE SIGNAL OUTPUT

TSO กำเนิดสัญญาณความถี่ 500 Hz หลังจากที่มีการกดหมายเลข เพื่อให้ทราบได้ว่ามีการกดหมายเลข ยกเว้นเมื่อมีการกำเนิดสัญญาณ DTMF

- DTMF OUT (ขา 18) – DUAL TONE MULTIFREQUENCY OUTPUT

เมื่อขา MS ถูกกำหนดแรงดันเป็น V_{SS} ขา DTMF OUT จะกำเนิดสัญญาณ DTMF ตามแถวและแนวของ key pad ที่ถูกกด ขานี้มีค่าเป็น High impedance ในโหมดพัลส์และการ โปรแกรมในขณะที่ วางหู

- OPL (ขา 17) – OUTPUT PULSING

กำเนิดสัญญาณพัลส์ 10 pps เมื่อขา MS ถูกปล่อยให้ลอย หรือกำเนิดสัญญาณพัลส์ 20 pps เมื่อขา MS ถูกป้อนด้วยแรงดัน V_{DD} มีอัตราการเปิดปิดเป็น 60/40 ในโหมด DTMF เอาท์พุทเป็น High impedance ในระหว่างการ โปรแกรม ขณะวางหูจะไม่มีเอาท์พุทออกมา

- MO (ขา 11) – MUTE OUTPUT

ขานี้จะเปลี่ยนสถานะเป็น 0 เมื่อขา OPL ทำงาน หรือระหว่างการกดปุ่ม ยกหู หรือการหมุนเบอร์ โทรศัพท์จากหน่วยความจำในโหมด DTMF

- KEYBOARD INPUT (ขา 2, 3, 4, 5, 13, 14, 15, 16)

การกดปุ่มที่ใช้ได้ คือ การที่แถวหนึ่งแถวถูกต่อเข้ากับแถวหนึ่งแถว หรือ แถวหนึ่งแถวและแถวหนึ่งแถวถูกต่อเข้ากับกราวด์ การต่อขา 2 เข้ากับ V_{DD} เป็นการบอกให้ IC รู้ว่ามีการใช้แป้นกดแบบ 3*4 การเลือกแบบของแป้นกดจะถูกเลือกเมื่อมีการป้อนแรงดันให้ IC

- OSC_{in} , OSC_{out} (ขา 8 และขา 9)

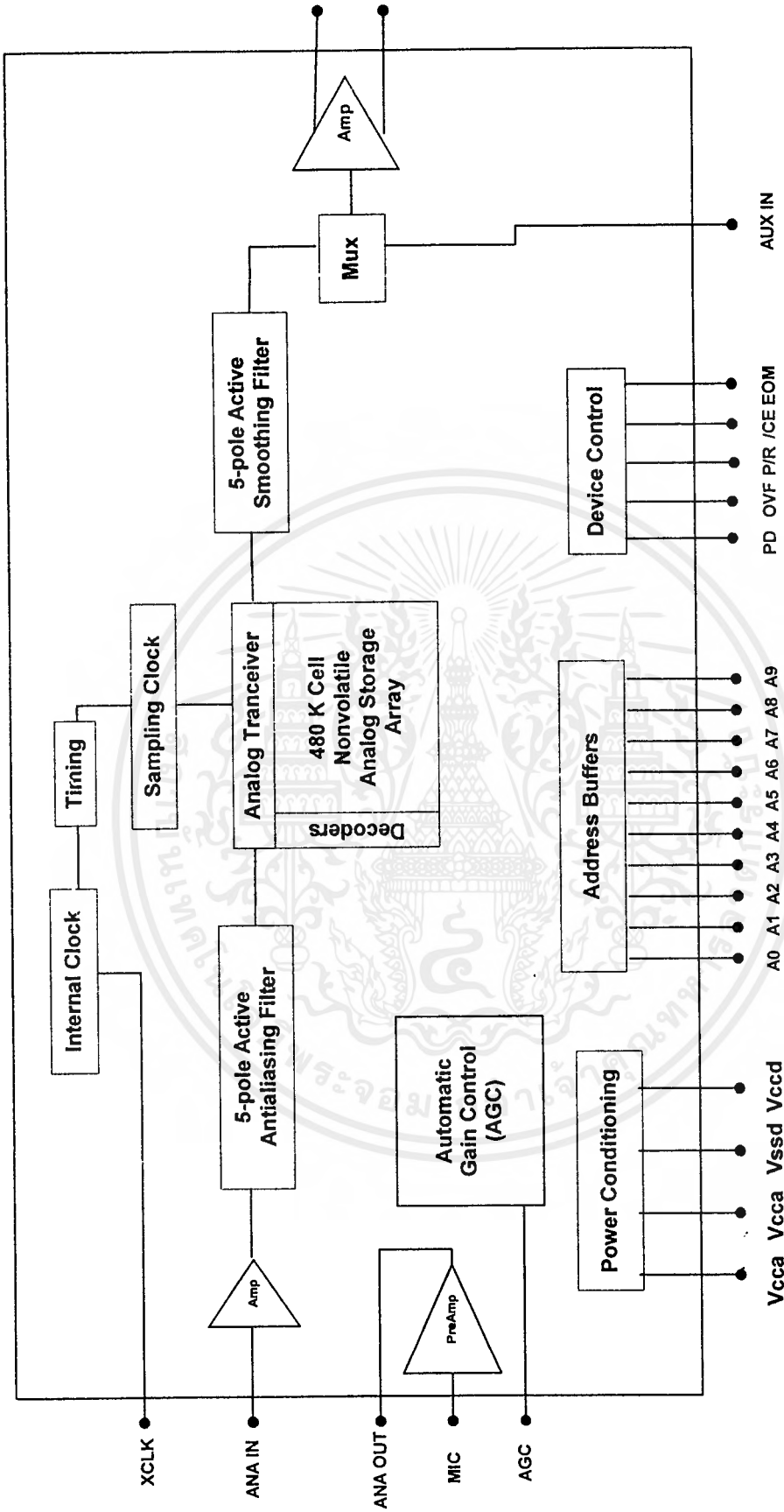
วงจรออสซิลเลเตอร์ภายในชิปต้องการคริสตัลขนาด 3.579545 MHz เพื่ออ้างอิงความถี่ คริสตัลถูกไบอัสโดยตัวต้านทานและตัวเก็บประจุภายใน

2.4 ส่วนบันทึกเสียง

ภาคบันทึกเสียงใช้อุปกรณ์ประเภทไอซีบันทึกเสียง ISD2590 ซึ่งมีการใช้งานที่ง่ายสามารถบันทึกสัญญาณเสียงได้โดยตรงโดยไม่ต้องเปลี่ยนสัญญาณเสียงให้เป็นดิจิทัลก่อน

คุณสมบัติทั่วไปของไอซี ISD 2590

1. สามารถทำการบันทึกและเล่นกลับได้ด้วยตัวเอง
2. ไม่ต้องพัฒนาระบบอื่นขึ้นมาเสริมเพื่อให้ใช้งานได้
3. ให้เสียงตอบสนองที่เป็นธรรมชาติ
4. สามารถควบคุมโดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์
5. มีระยะเวลาในการบันทึกหรือเล่นกลับ 90วินาที
6. สามารถต่ออากาศได้โดยตรงเมื่อต้องการเพิ่มระยะเวลาในการบันทึกหรือเล่นกลับ
7. ปิดการทำงานอัตโนมัติเมื่อไม่มีการบันทึกหรือเล่นกลับนานเกินไป
8. มีวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายในตัว
9. จัดเก็บข้อมูลที่บันทึกไว้ได้นานโดยไม่ต้องการแรงดันสำรองเพื่อรักษาข้อมูลไม่ให้สูญหาย

รูปที่ 2.13 บล็อกไดอะแกรมของ ISD 2590

รายละเอียดของขาอุปกรณ์ของ ISD2590

- Microphone Input (MIC)

ขา 17 จะรับสัญญาณอินพุตที่ผ่านเข้ามายังไมโครโฟนแล้วส่งผ่านสัญญาณเข้าตัววงจรปรีแอมป์ที่ประกอบอยู่ในตัวไอซี ภายในประกอบด้วยวงจรควบคุมอัตราขยายอัตโนมัติ (AGC) โดยวงจรนี้จะทำหน้าที่ควบคุมอัตราขยายของวงจรปรีแอมป์ให้มีการขยายในช่วง -15 ถึง 24 เดซิเบล ไมโครโฟนจากภายนอกจะถูกขับป้อนผ่านตัวเก็บประจุในลักษณะอนุกรมกับขา 17 ค่าความจุของตัวเก็บประจุ จะกำหนดโดยค่านึงถึงค่าความต้านทานภายในของไอซี ($10k\Omega$) เพื่อทำให้เกิดการคัทออฟที่ความถี่ต่ำ

- Microphone Reference Input (MIC REF)

ขา 18 นี้จะต่อกับกราวด์อนาล็อก (Vssa) โดยต่ออนุกรมกับตัวเก็บประจุเพื่อทำหน้าที่กำจัดสัญญาณรบกวนทางอินพุตขา 17 และเพื่อให้การชดเชยทางด้านสัญญาณรบกวนให้ดีกว่า 10 เดซิเบล

- Analog Output (ANA OUT)

ขา 20 จะรับสัญญาณผ่านวงจรปรีแอมป์ออกมาทางขา 21 โดยผ่านตัวเก็บประจุขับป้อนภายนอกขับป้อนสัญญาณเข้าที่ขา 20 นี้ เพื่อผ่านสัญญาณเข้าไปทำการบันทึกไว้ภายในตัวไอซีตัวเก็บประจุขับป้อนภายนอกนี้จะต้องสัมพันธ์กับค่าความต้านทานภายในค่า $3k\Omega$ ซึ่งเป็นอิมพิแดนซ์เพื่อจะให้เป็นวงจรกรองความถี่ต่ำแบบคัทออฟ

- Automatic Gain Control Input (AGC)

ขา 19 เป็นอินพุตเพื่อควบคุมอัตราขยายของปรีแอมป์ไมโครโฟนทางด้านไดนามิก เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับระดับสัญญาณที่มีย่านความถี่กว้างมากของสัญญาณทางด้านอินพุตจากไมโครโฟน และเพื่อให้ระดับสัญญาณที่ทำการบันทึกมีความผิดเพี้ยนน้อยที่สุด ขา AGC นี้จะต่อรวมกับอุปกรณ์ RC เพื่อกำหนดค่าเวลาคงที่ โดยค่าความต้านทานภายใน $5k\Omega$ และจะต่อตัวเก็บประจุ ภายนอกอีกตัวหนึ่งเพื่อผ่านลงกราวด์อนาล็อก ค่าที่เหมาะสมบางครั้งกำหนดไว้ที่ $R = 470k\Omega, C = 4.7\mu F$

- Speaker Outputs (SP+, SP-)

ขา 14,15 เป็นขาเอาต์พุตต่อออกลำโพง ในไอซีจะมีวงจรสัญญาณความแตกต่างออกสู่ลำโพงซึ่งความสามารถในการขับลำโพงเอาต์พุตได้ $50mW$ ที่โหลดลำโพง 16Ω ขา เอาต์พุต นี้ไม่สามารถต่อขนานกันหลายตัวได้ในกรณีที่ต่อคาสเคดกันหลายตัว

- Power Down Input (PD)

ขา 24 ในขณะที่ไม่มีการบันทึกหรือเล่นกลับ ที่ขา PD จะมีสถานะเป็น "1" ก็จะเป็นการรักษาระดับการสิ้นเปลืองกำลังงานในระดับต่ำมากๆ แต่เมื่อขา \overline{OVF} มีสถานะเป็น "0" ที่แสดงถึงการเล่นกลับสิ้นสุดลงปรากฏขึ้น ขา PD ปกติจะเป็น "1" อยู่ในขณะนี้ก็จะถูกรีเซตและจะเริ่มขบวนการบันทึกหรือเล่นกลับใหม่อีกครั้ง

- Chip Enable Input (\overline{CE})

ขา 23 ขา \overline{CE} จะต้องได้รับสัญญาณพัลส์ "0" เพื่อการเกิดการเปลี่ยนแปลงระหว่างการเล่นกลับและการบันทึก ที่ขาแอดเดรสอินพุตและขา P/\overline{R} จะถูกแลตซ์จากพัลส์ขอบขาลงของพัลส์ที่ขา \overline{CE}

- Playback/Record Input :(P/\bar{R})

ขา 27 เมื่อขาอินพุตควบคุมการเล่นกลับและบันทึกได้รับพัลส์ “1” จะเป็นวงรอบของการเล่นกลับและถ้าเป็นพัลส์ “0” จะเป็นการเลือกวงรอบการบันทึก ถ้าหากได้รับพัลส์ที่ขอบขาของขา \overline{CE} จะเป็นการแลตซ์อินพุตที่ขา P/\bar{R}

- Address/Mode Input :(A0-A9/M0-M6)

ขา 1-10 ขาแอดเดรสและโหมดอินพุตจะมีอยู่สองฟังก์ชันที่ขึ้นอยู่กับระดับของ MSB สองบิตของแอดเดรส ถ้ามีบิตใดบิตหนึ่งของสองบิต MSB เป็น “0” อินพุตก็จะมาปรากฏที่แอดเดรสบิตทั้งหมดและใช้เป็นแอดเดรสเริ่มต้นสำหรับวงรอบการบันทึกและการเล่นกลับ และขาแอดเดรสจะเกิดการแลตซ์โดยขอบขาของพัลส์ที่ขา \overline{CE} และถ้า MSB ทั้งสองบิตมีสถานะเป็น “1”

ขาแอดเดรส/โหมดอินพุต จะมาขึ้นอยู่กับโหมดบิตทั้งหมดและเกิดการแลตซ์เมื่อพัลส์ขอบขาปรากฏที่ขา \overline{CE}

- External Clock Input :(XCLK)

ขา 26 เป็นขารับสัญญาณนาฬิกาจากภายนอกเพื่อกำหนดค่าความถี่สัญญาณนาฬิกาในการสุ่มสัญญาณ แต่โดยปกติได้ระบุไว้ว่าสัญญาณนาฬิกาจะถูกกำหนดไว้ภายในแล้วซึ่งจะไม่ขึ้นกับอุณหภูมิภายนอกหรือย่านแรงดันไฟเลี้ยงที่ไม่คงที่ การใช้งานปกติแล้วจะต่อขา 25 นี้เข้ากับกราวด์ของไฟเลี้ยง

- End-of-Massage/Run Output:(\overline{EOM})

ขา 25 เป็นส่วนของอุปกรณ์ non-volatile ภายในตัวไอซีที่จะใช้กำหนดหรือระบุการสิ้นสุดของการเก็บข้อมูลที่ทำการบันทึก ขา \overline{EOM} นี้จะให้เอาต์พุตออกมาเป็น “0” เมื่อข้อมูลที่ถูกรับที่บันทึกอยู่ถูกเล่นกลับออกมาหมดแล้ว

- Overflow Output:(\overline{OVF})

ขา 22 สัญญาณพัลส์ “0” จะปรากฏออกจากขาเอาต์พุตนี้เพื่อเป็นการแสดงว่าสิ้นสุดการเล่นกลับหรือหน่วยความจำภายในไอซีถูกอ่านออกมาจนหมดแล้วและจะแสดงเป็นสภาวะหยุดการเล่นกลับ พัลส์จากขา \overline{OVF} นี้จะจ่ายให้กับขา \overline{CE} อินพุตจนกว่าขา \overline{OVF} จะได้รับพัลส์เพื่อทำการรีเซท และเริ่มวงรอบการเล่นกลับใหม่อีกครั้ง พัลส์ที่ขา \overline{OVF} นี้จะสามารถใช้เริ่มต้นการทำงานของ ISD 2590 ในตัวถัดไปได้เมื่อมีการต่อคาสเคดกันอยู่หลายตัว

- Auxiliary Inputs:(AUX IN)

ขา 11 จะเป็นขาอินพุตจากภายนอก เพื่อทำการมัลติเพล็กซ์สัญญาณผ่านออกไปทางเอาต์พุตลำโพง โดยขั้นตอนการทำงานนี้จะเกิดขึ้นเมื่อขา \overline{CE} มีสถานะเป็น “1” วงรอบของการเล่นกลับก็จะสิ้นสุดลง หรือเมื่อสัญญาณที่บันทึกไว้ถูกเล่นกลับจนหมดแล้วมีการต่อคาสเคด ISD 2590 กันหลายๆ ตัว ขา AUX IN จะถูกใช้ต่อเข้ากับสัญญาณเล่นกลับที่ออกมาจากขาเอาต์พุตลำโพงของตัวก่อนหน้าหรือจากตัวอันดับแรก

- Voltage Input (V_{cca} , V_{ccd})

ขา 16 และ 28 เป็นขารับแรงดันที่จะต้องแยกกันต่างหากระหว่างขารับแรงดันของวงจรมอนอลอกและวงจรมอนอลอกที่ประกอบอยู่ภายในตัวไอซีแล้ว ขารับแรงดันต้องการแรงดันไฟเลี้ยง +5 โวลต์ และต้องเป็นแรงดันไฟเลี้ยงที่มีสัญญาณรบกวนต่ำมาก

- Ground Input (V_{ssa} , V_{ssd})

ขา 12 และ ขา 13 โดยคุณสมบัติของไอซีในตระกูล ISD25XX จะมีการแยกกันระหว่างกราวด์ของสัญญาณอนาลอก และกราวด์ของสัญญาณดิจิทัล ขากราวด์ทั้งสองนี้จะถูกต่อและเปิดไว้ภายในตัวถังบรรจุของไอซี การใช้งานขากราวด์ทั้งสองจะเลือกต่อกับกราวด์ของ เพาเวอร์ซัพพลายในส่วนที่มีค่าอิมพีแดนซ์ต่ำ เพื่อไม่ต้องการให้เกิดค่าแรงดันที่แตกต่างกันระหว่างกราวด์ทั้งสอง

โหมดการทำงาน (Operation Mode)

ISD 2590 ได้รับการออกแบบให้ภายในบรรจุโหมดการทำงานหลายๆโหมดเพื่อใช้งานร่วมกับส่วนประกอบอื่นๆ

โหมดการทำงานเหล่านี้ได้อธิบายดังรายละเอียดข้างล่างนี้ ISD 2590 จะใช้ขาแอดเดรสแทนโหมดการทำงานโดยมีบิตที่สำคัญที่สุด (MSBs) คือ High ส่วนสัญญาณแอดเดรสส่วนที่เหลือจะถูกแปลงเป็นโหมดบิตและ NOT จะถูกแปลงเป็นแอดเดรสบิต เพราะฉะนั้นโหมดการทำงานและแอดเดรสโดยตรงของ ISD 2590 จะไม่สอดคล้องกันและไม่สามารถที่จะใช้งานพร้อมกันได้สำหรับโหมดการทำงานจะต้องพิจารณาส่วนสำคัญ 2 อย่างด้วยกันคือ อย่างแรกการเริ่มต้นการทำงานจะต้องเริ่มที่แอดเดรส 0 ซึ่งเป็นแอดเดรสว่างของ ISD 2590 ต่อจากนั้นจึงสามารถเริ่มต้นที่ตำแหน่งแอดเดรสอื่นๆได้ ขึ้นอยู่กับการเลือกโหมดการทำงาน นอกจากนั้นตัวซีแอดเดรสจะถูก รีเซทไปที่ 0 เสมอ เมื่ออุปกรณ์ถูกเปลี่ยนจากการบันทึกไปเป็นการเล่นกลับ และจากการเล่นกลับไปเป็นการบันทึก (ยกเว้นโหมด M6) หรือเมื่อถึงรอบการทำงานแบบใช้พลังงานต่ำ(Power down Cycle) ถูกทำให้ทำงานอย่างที่สอง โหมดการทำงานจะทำงานเมื่อ \overline{CE} เป็น Low และ MSBs ทั้งสองเป็น High หหมด การทำงานนี้จะยังคงทำงานอยู่จนกว่าสัญญาณต่อไปของ \overline{CE} เป็น Low ที่แอดเดรสปัจจุบัน Mode level ถูกสุ่มตัวอย่างและทำให้ทำงาน

การอธิบายโหมดการทำงาน (Operational Mode Description)

โหมดการทำงานสามารถต่อร่วมกับไมโครคอนโทรลเลอร์ได้หรือสามารถใช้เป็น ฮาร์ดแวร์ ให้กับการทำงานของระบบที่เราต้องการได้โดยจะมีโหมดการทำงานดังตารางที่ 2.3

โหมดควบคุม	หน้าที่	การใช้	ต่อใช้ร่วมกัน
M0	Message cueing	ข้อความเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว	M4,M5,M6
M1	Delete EOM markers	ตำแหน่ง EOM marker ที่จุดปลายของข้อความที่แล้ว	M3,M4,M5,M6
M2	Non application	สำรอง	N/A
M3	Looping	การเล่นกลับแบบต่อเนื่องจากแอดเดรส 0	M1,M5,M6
M4	Consecutive addressing	บันทึก/เล่นติดต่อกันหลายข้อความ	M0,M1,M5
M5	CE level-activated	ยอมให้หยุดข้อความ	M0,M1,M3,M4
M6	Push-button control	อินเตอร์เฟซกับอุปกรณ์อื่น	M0,M1,M3

ตารางที่ 2.3 แสดงโหมดการทำงานของ ISD 2590 .

- MO-Message cueing

Message cueing ยอมให้ผู้ใช้งานสามารถข้ามผ่านข้อความโดยที่ไม่ต้องรู้ถึงแอดเดรสทางกายภาพ(Physical address) ที่แท้จริงของแต่ละข้อความได้ \overline{CE} Low พัลส์ แต่ละพัลส์ เป็นเหตุที่ทำให้ตัวชี้ตำแหน่งแอดเดรสภายในข้ามผ่านไปยังตัวข้อความตัวต่อไป โหมดนี้ควรจะใช้สำหรับการเล่นกลับเท่านั้น และใช้ร่วมกับโหมดการทำงาน M4

- M1-Delete \overline{EOM} Markers

โหมดการทำงาน M1 จะยินยอมให้ข้อความที่ได้รับการบันทึกตามลำดับรวมกันให้กลายมาเป็นข้อความเดี่ยวๆได้โดยเพียงตั้ง \overline{EOM} Markers ที่ปลายข้อความที่นำมารวมกัน

- M2-Unused

เมื่อโหมดการทำงานโหมดนี้ถูกเลือกใช้ $M2$ จะต้องเป็น Low

- M3-Message Looping

โหมดการทำงาน M3 ใช้สำหรับการเล่นกลับซ้ำอย่างต่อเนื่องแบบอัตโนมัติของข้อความที่อยู่ตำแหน่งเริ่มต้นของแอดเดรสว่างเมื่อข้อความ CAN บรรจุลงใน ISD 2590 อย่างสมบูรณ์แล้ว ISD 2590 จะลูปจากเริ่มต้นไปจุดสุดท้ายโดยที่ \overline{OVF} ไม่เป็น Low

- M4-Consecutive Addressing

ระหว่างการทำงานในขณะปกติ ตัวชี้แอดเดรสจะรีเซ็ตเมื่อข้อความถูกเล่นผ่านไปที่ \overline{EOM} และไม่ยอมให้ข้อความถูกเล่นกลับแบบเรียงลำดับ

- M5- \overline{CE} Level Activated

Default mode สำหรับ ISD2590 ใช้เพื่อทำให้ \overline{CE} กลายเป็น Edge-activated บนการบันทึกโหมดการทำงาน M5 จะเป็นเหตุที่ทำให้ \overline{CE} ถูกแปลงไปเป็น Level-activated เพื่อที่จะไม่ให้กลายเป็น Edge-

activated ระหว่างการเล่นกลับในโหมดนี้ \overline{CE} Low จะเริ่ม Playback cycle , \overline{CE} High จะหยุด Playback cycle และเมื่อเป็น \overline{CE} Low อีกครั้งจะเริ่มการเล่น ที่จุดที่ซึ่งข้อความถูกทำให้หยุดโดยที่ไม่ต้องทำการรีเซตตัวรีแอดเดรส

- M6-Push-Button Mode

ชุดอุปกรณ์ ISD 2590 บรรจุไปด้วยโหมดการทำงาน Push-button โหมด Push-button ขึ้นต้นถูกประยุกต์ใช้กับต้นทุนต่ำและถูกออกแบบมาเพื่อใช้ลดอุปกรณ์ภายนอกและวงจรให้น้อยลง เป็นการช่วยลดราคาของระบบให้น้อยลง เพื่อที่จะจัดโครงสร้างของอุปกรณ์ในโหมดการทำงาน Push-button บิทที่มีนัยสำคัญที่สุด 2 บิท (ขา 9 และ ขา 10) ต้องเป็น High และขาโหมด M6 (ขา 7) ต้องเป็น High ด้วย อุปกรณ์ที่ใช้ในโหมดนี้ กำลังจะลดลงที่จุดปลายของการเล่นกลับแต่ละครั้งหรือตอนบันทึกภายใน High

เมื่อโหมดการทำงานนี้ถูกประยุกต์ใช้ขาต่างๆบนอุปกรณ์มีหน้าที่ดังนี้ตามตารางที่ 2.4

Pin name	หน้าที่ในโหมดการทำงาน Push-button
ขา 23, \overline{CE}	เริ่มต้นและหยุด Push-button (Low pulse activated)
ขา 24, PD	หยุดรีเซต Push-button (High pulse activated)
ขา 25, \overline{EOM}	Active-high run indicator

ตารางที่ 2.4 แสดงการทำงานของโหมด Push – Button

ขา 23 : \overline{CE} (start/pause)

ในโหมดการทำงานแบบ Push-button ขา \overline{CE} จะทำงานเป็น Low-going pulse activated start/pause signal ถ้าไม่ทำงาน Low-going pulse บนสัญญาณนี้จะเริ่มการเล่นกลับหรือเริ่มการบันทึกตามระดับบนขา

P/\overline{R} พัลส์ต่อมาบนขา \overline{CE} ก่อนจะถึง End of message ในตอนเล่นกลับหรือเกิดการ Overflow จะเป็นเหตุให้อุปกรณ์หยุดทำงาน Address counter จะไม่รีเซตและ \overline{CE} พัลส์อื่นๆจะเป็นเหตุที่ทำให้อุปกรณ์ทำงานต่อไปจากจุดที่ซึ่งมันถูกทำให้หยุด

ขา 24 : PD (stop/reset)

ในโหมดการทำงานแบบ Push-button ขา PD จะทำงานเป็น High-going pulse activated stop/reset signal high-going pulse สามารถดูได้บน PD ในขณะที่ทำการเล่นกลับหรือบันทึก

ขา 25 : \overline{EOM} (run)

ในโหมดนี้ \overline{EOM} จะกลายเป็น Activated-high run signal ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อขับ LED หรือ อุปกรณ์ภายนอกอื่นๆมันจะเป็น High เมื่อใดก็ตามที่มีการบันทึกหรือเล่นกลับ

การบันทึกในโหมด Push-button

- 1) ขา PD ควรเป็น Low โดยปกติจะใช้ Pulldown resistor
- 2) ขา P/\bar{R} ทำให้เป็น Low $\overline{EOM} P/\bar{R}$
- 3) ขา \bar{CE} เป็น Low เมื่อเริ่มการบันทึก \overline{EOM} เป็น High เพื่อที่จะแสดงการทำงาน
- 4) ขา \bar{CE} เป็น Low เมื่อหยุดการบันทึก \overline{EOM} กลับไปเป็น Low ตัวชี้แอดเดรสภายในจะไม่เคลียร์แต่ \overline{EOM} marker จะถูกเก็บไว้ในหน่วยความจำเพื่อที่จะชี้จุดสิ้นสุดของข้อความและขา P/\bar{R} อาจจะเป็น High เกิดขึ้นในขณะนั้นต่อมา \bar{CE} จะเริ่มเล่นกลับที่แอดเดรส 0
- 5) ขา \bar{CE} เป็น Low การบันทึกเริ่มต้นที่แอดเดรสต่อไป \overline{EOM} กลับไปเป็น High (หมายเหตุ: ถ้าขาโหมดการทำงาน M1 เป็น High บิต \overline{EOM} ที่ได้เขียนครั้งที่แล้วจะถูกลบและการบันทึกจะเริ่มต้นที่แอดเดรสนั้น)
- 6) เมื่อการบันทึกต่อมาเสร็จสิ้นลง Final \bar{CE} pulse low จะทำการหยุด Record cycle ครั้งที่แล้ว

การเล่นกลับในโหมด Push-button

- 1) ขา PD ควรจะเป็น Low
- 2) ขา P/\bar{R} เป็น High
- 3) ขา \bar{CE} เป็น Low การเล่นกลับเริ่มต้น \overline{EOM} เป็น High เพื่อแสดงการทำงาน
- 4) ถ้าขา \bar{CE} เป็น Low หรือ \overline{EOM} marker กระทำอีกครั้งระหว่างการทำงานเมื่อ \overline{EOM} กลับไปเป็น Low ขา P/\bar{R} อาจจะถูกทำให้เปลี่ยนไป
- 5) ขา \bar{CE} เป็น Low อีกครั้ง การเล่นกลับจะเริ่มต้น
- 6) การเล่นกลับจะกระทำจากข้อ 4 และ 5 จนกว่า PD จะเป็น High หรือเกิดการ Overflow เกิดขึ้น
- 7) ถ้าเกิดการ Overflow \bar{CE} Low จะรีเซ็ตตัวชี้แอดเดรสและจะเริ่มต้นการเล่นกลับจากจุดเริ่มต้นหลังจาก PD พัลส์

หมายเหตุ โหมด Push-button สามารถต่อใช้ร่วมกับโหมด M0, M1 และ M3 ได้

การออกแบบชุดบันทึกเสียง

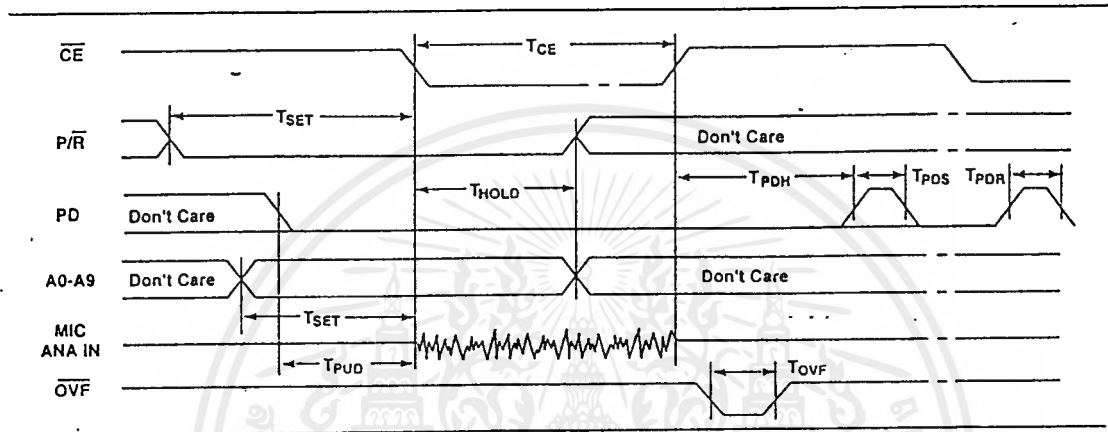
ไอซีบันทึกเสียง ISD2590 ซึ่งมีข้อดีคือ อุปกรณ์ต่อพ่วงมีน้อย จึงทำให้การออกแบบและสร้าง วงจรบันทึกเสียงไม่ค่อยจะมีปัญหามากนัก

ผังเวลาในการทำงานของ ISD 2590

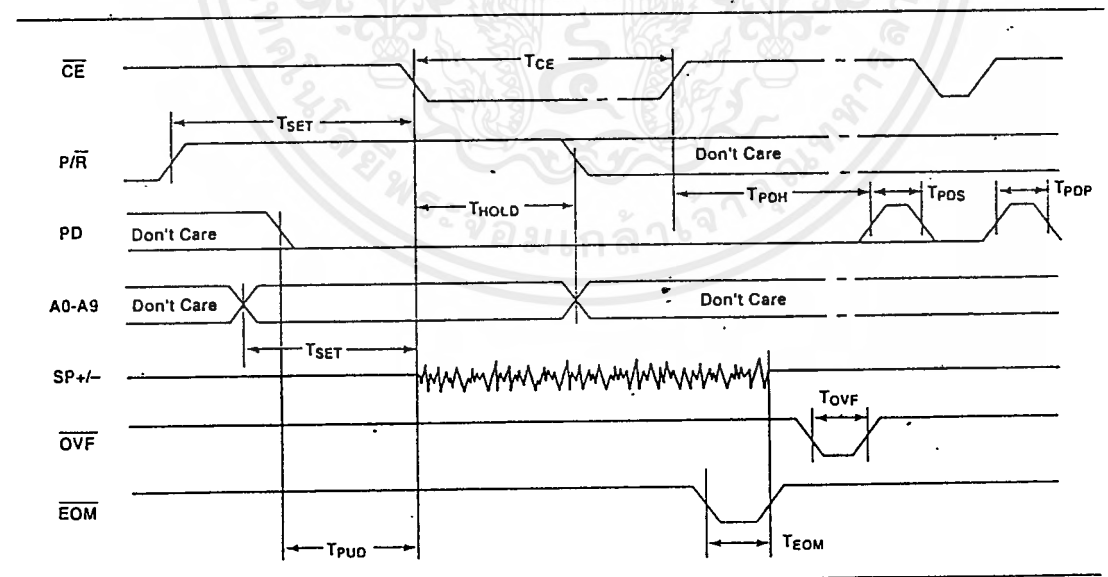
ลำดับขั้นตอนในการบันทึกและการเล่นกลับของ ISD 2590 จะเป็นไปตามผังเวลาดังรูปที่ 2.14

TIMING DIAGRAMS

Record

Playback

รูปที่ 2.14 ผังเวลาในการบันทึกและการเล่นกลับของ ISD 2590

2.5 เอเอ็มและเอฟเอ็มเบื้องต้น

การมอดูเลตสัญญาณ เป็นกระบวนการที่จำเป็นในการย้ายสเปกตรัมของสัญญาณข่าวสาร เพื่อให้สัญญาณที่เกิดจากการมอดูเลตนั้นมีความเหมาะสมในการส่งผ่านช่องสัญญาณที่มีย่านความถี่อยู่แตกต่างไปจากย่านความถี่ของสัญญาณข่าวสาร หรือสัญญาณมูลฐานนั้น การมอดูเลตขนาด (Amplitude Modulation) ซึ่งเรียกย่อๆว่า เอเอ็ม และการมอดูเลตความถี่ (Frequency Modulation) ซึ่งเรียกย่อๆว่า เอฟเอ็มมีหลักการพอสังเขปดังนี้

การมอดูเลตขนาด

เมื่อให้ $b(t)$ คือสัญญาณข่าวสาร หรือสัญญาณมูลฐานที่ต้องการนำไปมอดูเลตกับสัญญาณคลื่นพาห์ $\cos(\omega_c t)$ สัญญาณมอดูเลตขนาด $f(t)$ ที่เกิดขึ้นสามารถแสดงดังนี้

$$f(t) = b(t)\cos(\omega_c t) \quad (1)$$

โดยในที่นี้ ω_c คือค่าความถี่เรเดียนของคลื่นพาห์ เป็นที่ทราบกันดีว่าถ้า $B(\omega)$ คือค่าการแปลงฟูริเยร์ของ $b(t)$ ถ้ากำหนดให้ $F(\omega)$ คือค่าการแปลงฟูริเยร์ของ $f(t)$ แล้วจะได้ความสัมพันธ์

$$F(\omega) = \frac{1}{2} B(\omega + \omega_c) + \frac{1}{2} B(\omega - \omega_c) \quad (2)$$

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสเปกตรัมของสัญญาณ $b(t)$ นั้นได้ถูกย้ายให้มีค่าความถี่สูงขึ้น เมื่อถูกมอดูเลตแล้ว

กระบวนการที่จะกู้เอาสัญญาณ $b(t)$ กลับคืนมาจากสัญญาณที่ทำการมอดูเลตไปแล้วคือ นั้นสามารถทำได้ด้วยวิธีที่เรียกว่า การดีมอดูเลตแบบซิงพัทธ์ (Synchronous modulation) คือการเอาคลื่นพาห์ $\cos(\omega_c t)$ มอดูเลตซ้ำกับ $f(t)$ เข้าไปใหม่อีก แล้วนำเอาสัญญาณที่ได้นี้ไปผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน (Low pass filter) ก็จะได้สัญญาณ $b(t)$ กลับคืนมา ทั้งนี้เพราะว่าถ้าให้สัญญาณ $f(t)$ ที่ถูกมอดูเลตซ้ำแล้วนั้นมีค่าเป็น $f_d(t)$ แล้ว จะมีความสัมพันธ์

$$\begin{aligned} f_d(t) &= f(t)\cos(\omega_c t) \\ &= b(t)\cos^2(\omega_c t) \\ &= \frac{1}{2} b(t) + \frac{1}{2} b(t)\cos(2\omega_c t) \end{aligned} \quad (3)$$

จะเห็นว่าพจน์ท้ายสุดของ (3) เป็นสัญญาณ $b(t)$ ที่ถูกมอดูเลตด้วยความถี่สูง $\cos(2\omega_c t)$ ดังนั้นสัญญาณที่ตรงกับพจน์นี้จะผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านไปได้คงมีแต่พจน์ $\frac{1}{2} b(t)$ เท่านั้นที่ผ่านออกไปเป็นเอาท์พุทได้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

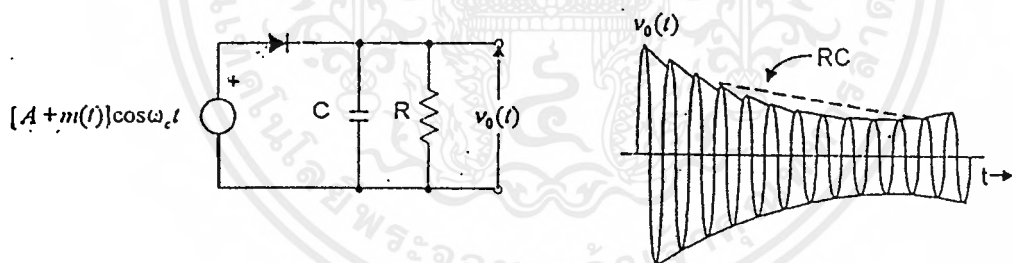
วิธีการกู้สัญญาณแบบสัมพันธ์นี้จะง่ายดีแต่ในทางปฏิบัติแล้ว ถ้าเครื่องรับไม่สามารถสร้างสัญญาณคลื่นพาห้ให้ตรงกับทางเครื่องส่งได้พอดีก็จะเกิดปัญหา ทำให้เกิดความผิดเพี้ยนกับสัญญาณที่กู้กลับคืนมา ดังนั้นวงจรเครื่องรับจึงยุ่งยาก

มีการกู้สัญญาณอีกแบบหนึ่งซึ่งเรียกว่าวิธีการดีเทกต์เอนเวโลป (Envelope detection) ทำได้ง่ายกว่าการดีมอดูเลทแบบสัมพันธ์ แต่มีเงื่อนไขว่าสัญญาณ $b(t)$ ที่ทำการมอดูเลทจะต้องไม่มีระดับสัญญาณที่เป็นไฟลบ นั่นคือถ้าสัญญาณข่าวสารจริง $m(t)$ มีส่วนของไฟลบ เราก็ต้องนำไฟตรง A โวลต์ที่มีค่ามากพอที่จะทำให้ เมื่อนำมารวมกับ $m(t)$ แล้วทำให้ค่ารวมทั้งหมดไม่ติดลบ มารวมกับสัญญาณ $m(t)$ สร้างเป็นสัญญาณ $b(t)$ ก่อนที่จะมีการนำไปมอดูเลทจริง กล่าวคือ

$$b(t) = A + m(t) \geq 0 \quad (4)$$

การกระทำเช่นนี้ก็เพื่อที่จะทำให้เฟสของคลื่นพาห้ในสัญญาณ $f(t)$ มีค่าตรงกับเฟสของคลื่นพาห้ $\cos(\omega_c t)$ ตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้เอนเวโลป (Envelope) ที่เกิดจากแนวทางเดิน (Locus) ของยอดคลื่น (Peak) ของคลื่นพาห้ใน $f(t)$ นั้นเหมือนกับสัญญาณข่าวสาร $b(t)$ ทุกประการ

วงจรดีเทกต์เอนเวโลปนี้ โดยพื้นฐานจะมีลักษณะดังแสดงในรูปที่ 2.15 ซึ่งสามารถอธิบายหลักการทำงานพอสังเขปได้ดังนี้

รูปที่ 2.15 แสดงการดีเทกต์เอนเวโลป

ในวิธีการดีเทกต์แบบนี้ ค่าเอาท์พุทของดีเทกเตอร์จะเกาะรอยตามเอนเวโลปหรือกรอบของสัญญาณที่มอดูเลทแล้ว การทำงานของตัวดีเทกเตอร์เอนเวโลปได้แสดงในวงจรรูปที่ 2.15 ในช่วงเวลาของสัญญาณอินพุทมีค่าเป็นบวก ตัวเก็บประจุจะถูกประจุไปจนถึงแรงดันสูงสุดของสัญญาณอินพุทต่อจากนั้น ในขณะที่สัญญาณอินพุทลดต่ำกว่าสัญญาณสูงสุด ไดโอดก็จะไม่นำกระแส เนื่องจากค่าศักดาไฟฟ้าที่ตกคร่อมตัวเก็บประจุมากกว่าสัญญาณอินพุท ดังนั้นตัวเก็บประจุก็จะคายประจุผ่านความต้านทาน R อย่างช้าๆ จนกระทั่งถึงเวลาที่สัญญาณอินพุทเป็นบวก เมื่อสัญญาณอินพุทมากกว่าแรงดันที่ตกคร่อมตัวเก็บประจุ ไดโอดก็จะนำกระแสอีกครั้ง ตัวเก็บประจุก็จะทำการเก็บประจุไปถึงค่าสัญญาณสูงสุดของวงรอบ

ใหม่ และตัวเก็บประจุจะคายประจุอย่างช้าๆ ในระหว่างคาบเวลาต่อมาที่สัญญาณอินพุตต่ำลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของแรงดันที่ตัวเก็บประจุจะน้อยมากจะเป็นเช่นนี้ซ้ำเรื่อยไป

ในระหว่างแต่ละวงรอบบวก ตัวเก็บประจุจะเก็บประจุไปจนถึงแรงดันสูงสุดของสัญญาณอินพุต และค่อยๆ ลดลงอย่างช้าๆ จนกระทั่งถึงวงรอบบวกถัดไป ดังนั้นค่าเอาต์พุตแรงดันที่ได้จึงเกาะรอยตามเอนVELOPEของอินพุตไปเรื่อยๆ แต่อย่างไรก็ตามสัญญาณที่ได้ก็มีการกระเพื่อมด้วยความถี่ ω_c ที่เกิดจากการเก็บประจุ และคายประจุตัวเก็บประจุ การกระเพื่อมนี้ถูกทำให้ลดลงไปได้โดยการเพิ่มค่าเวลาคงตัว RC เพื่อที่ว่าตัวเก็บประจุจะได้มีการคายประจุเพียงเล็กน้อย ในระหว่างช่วงเวลาที่อินพุตลดลง ($RC \geq 1/\omega_c$) อย่างไรก็ตามการทำให้ RC มีค่าใหญ่มากๆ จะทำให้ค่าศักดาไฟฟ้าตกคร่อมตัวเก็บประจุที่ติดตามแอมพลิจูดของสัญญาณ ไม่สามารถทำได้ถ้าสัญญาณข่าวสารมีค่าลดลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นค่า RC ที่เหมาะสมควรมีค่ามากเมื่อเทียบกับ $1/\omega_c$ แต่ควรมีค่าน้อยเมื่อเทียบกับ $1/2\pi B$ โดยที่ B คือความถี่สูงสุดที่เป็นองค์ประกอบของ $m(t)$ แต่โดยทั่วไปในการมอดูเลชัน $\omega_c \gg 2\pi B$ อยู่แล้ว ดังนั้น $\omega_c \gg 2\pi B$ จึงเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการดีเทกต์สัญญาณเอนVELOPEที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเอาต์พุตของตัวดีเทกเตอร์เอนVELOPEก็คือ $A + m(t)$ โดยมีค่าการกระเพื่อมความถี่ ω_c ส่วน dc เทอม A สามารถที่จะกำจัดทิ้งได้โดยใช้ตัวเก็บประจุ หรือวงจร RC กรองความถี่สูงอย่างง่าย ส่วนการกระเพื่อมอาจจะถูกลดให้น้อยลงไปได้โดยใช้ตัวกรอง RC ความถี่ต่ำในการกู้สัญญาณ โดยการดีเทกต์เอนVELOPEด้วยวงจรตามรูปที่ 2.15 นี้มีข้อจำกัดคือ ค่าความถี่ของคลื่นพาห้จะต้องมีค่าสูงกว่าค่าความถี่สูงสุดที่ประกอบอยู่ใน $m(t)$ หรือ $b(t)$ มาก

การ มอดูเลทความถี่

การมอดูเลทความถี่นี้ ขนาดของสัญญาณข่าวสาร $m(t)$ จะไปทำให้ความถี่ของคลื่นพาห้ คือ ω_c มีค่าเปลี่ยนแปลงกล่าวคือ

$$\omega_i = \omega_c + k_f m(t) \quad (5)$$

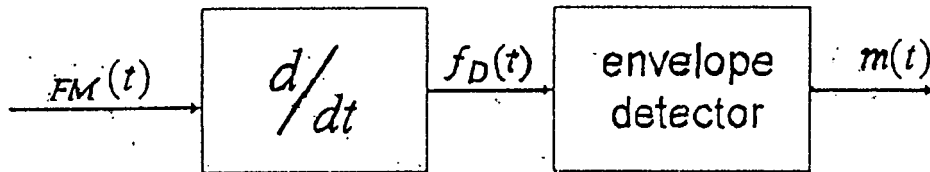
โดยในที่นี้ ω_i คือค่าความถี่ที่แต่ละขณะเวลา t (Instantaneous Frequency) และ k_f เป็นค่าคงที่ของการมอดูเลท

ดังนั้นถ้าให้ $F_m(t)$ คือสัญญาณคลื่นพาห้ที่เกิดการมอดูเลทความถี่เอฟเอ็มกับสัญญาณ $m(t)$ แล้ว เราจะได้รูปความสัมพันธ์ของสัญญาณดังนี้คือ

$$F_m(t) = A \left[\cos \left\{ \omega_c t + k_f \int_0^t m(\alpha) d(\alpha) \right\} \right] \quad (6)$$

โดยในที่นี้ A คือ ขนาดของคลื่นพาห้ซึ่งคงที่

ในการที่จะกู้สัญญาณ $m(t)$ กลับคืนมาจากสัญญาณมอดูเลตความถี่ $F_m(t)$ นั้นทำได้หลายวิธี แต่วิธีการพื้นฐาน คือการนำสัญญาณมอดูเลตความถี่นั้นส่งผ่านวงจรทำอนุพันธ์ (Differentiation) แล้วนำสัญญาณที่ได้ไปผ่านวงจรดีเทกต์เอนVELOปตามบล็อกไดอะแกรมในรูปที่ 2.16 ก็จะได้สัญญาณ $m(t)$ กลับคืนมา

รูปที่ 2.16 ผังของการคิ่มอดูเลตเอฟเอ็ม

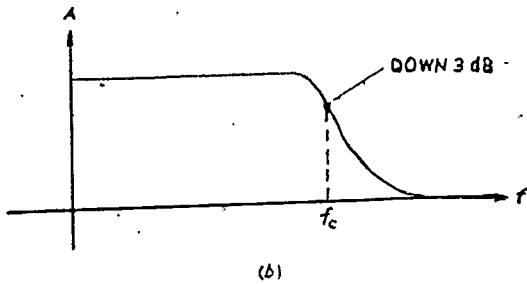
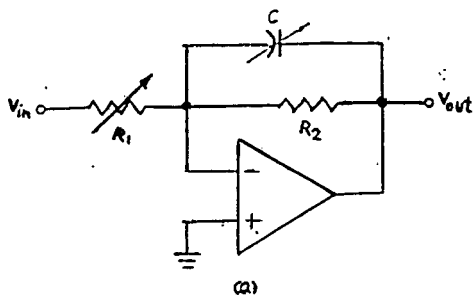
เมื่อเราทำการคิ่มอดูเลตสัญญาณ $F_m(t)$ เราจะได้

$$f_D(t) = \frac{dF_m(t)}{dt} \\ \approx -A \{ \omega_c + k_f b(t) \} \sin \{ \omega_c t + k_f \int_0^t m(\alpha) d(\alpha) \} \quad (7)$$

ซึ่งเราจะพบว่าขนาดของ $f_D(t)$ นั้นแปรผันตามค่าของสัญญาณข่าวสาร $m(t)$ ดังนั้นถ้าเราใช้วงจรดีเทกต์เอนVELOปตามทออธิบายมาในหัวข้อ การมอดูเลตขนาด มาช่วยกู้สัญญาณก็จะทำให้ได้สัญญาณ $b(t)$ กลับคืนมาได้

ตัวกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟ

โดยการใช้โอปแอมป์ และอุปกรณ์รีแอกทีฟ เราสามารถสร้างตัวกรองแบบแอกทีฟได้ ตัวกรองแบบแอกทีฟมีความได้เปรียบตัวกรองแบบพาสซีฟอยู่หลายอย่าง เริ่มต้นที่เราสามารถกำจัดตัวเหนี่ยวนำ ซึ่งเป็นอุปสรรค และมีราคาแพง ที่ความถี่คัทออฟต่ำ ตัวกรองแบบแอกทีฟสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราขยายโวลเตจได้ และสามารถปรับความถี่คัทออฟได้

(a) วงจรกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟอันดับที่หนึ่ง

(b) กราฟแสดงผลการตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำ

รูปที่ 2.17 รูปวงจรและกราฟแสดงผลการตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟอันดับที่หนึ่ง

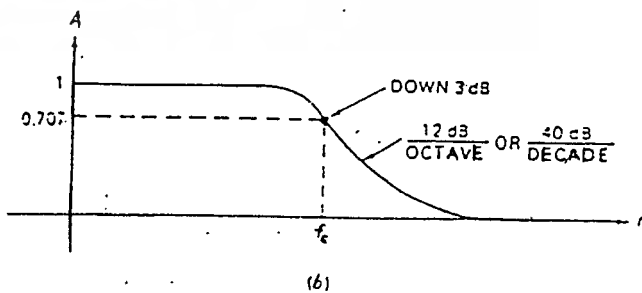
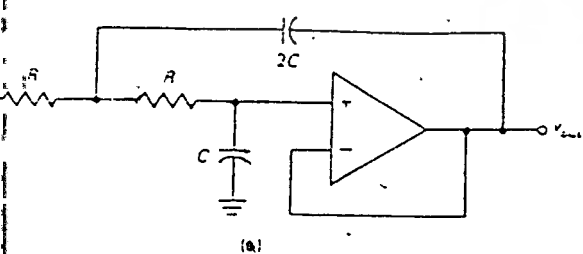
ปรับค่าตัวเก็บประจุ C_1 ของรูปที่ 2.17(a) จะทำให้เราเปลี่ยนแปลงค่าความถี่คutoff ได้ และปรับค่า R_1 จะทำให้เราสามารถควบคุมอัตราการขยายได้ ถ้าค่าผลการตอบสนองได้ถูกกำหนดไว้ตายตัว เราจะใช้ค่า R_1 และ C_1 เป็นค่าที่ตายตัว เนื่องจากวงจรมีการป้อนกลับแบบลบ ค่าเอาต์พุตอิมพีแดนซ์เกือบจะเป็นศูนย์ ซึ่งหมายความว่าตัวกรองแบบแอกทีฟสามารถขับโหลดที่มีค่าต่ำๆ ได้

จากการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ ทำให้เราได้สมการสำหรับความถี่คutoff คือ

$$f_c = \frac{1}{2\pi R_2 C} \tag{8}$$

วงจรกรองความถี่ต่ำอันดับที่ 2

วงจรกรองความถี่ในรูปที่ 2.17(a) เราเรียกว่าเป็นตัวกรองอันดับที่หนึ่ง เนื่องจากอัตราการขยายจะมีการลดลง 6 dB/Octave ที่ความถี่เลขความถี่คutoff ออกไปแล้ว ในขณะที่ตัวกรองความถี่ต่ำอันดับที่สองจะมีการลดลง 12 dB/Octave ที่เลขความถี่คutoff ไปแล้ว

(a) วงจรกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟอันดับสอง

(b) กราฟแสดงผลการตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำ

รูปที่ 2.18 รูปวงจรและกราฟแสดงผลการตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำแบบแอกทีฟอันดับที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.18(a) แสดงตัวอย่างของวงจรกรองความถี่ต่ำอันดับที่สอง พิจารณาความถี่ต่ำตัวเก็บประจุทั้งสองตัวในวงจรประพุดิตัวเป็นวงจรเปิดและวงจรก็จะประพุดิตัวเป็นวงจร Voltage follower ในขณะที่ความถี่เพิ่มขึ้นอัตราการขยายจะค่อยๆเริ่มลดลงจนกระทั่งถึง 3 dB ที่ความถี่คัทออฟ เนื่องจากวงจรมีตัวเก็บประจุสองตัว จึงทำให้อัตราการลดลงของอัตราขยายเป็นสองเท่า ซึ่งอัตราขยายจะลดลงด้วยอัตรา 12 dB/Octave หรือ 40 dB/Decade

รูปที่ 2.18(b) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราขยายกับความถี่ ประการแรกจะสังเกตได้ว่า อัตราการขยายจะลดลง 3 dB ที่ความถี่คัทออฟ หมายความว่าอัตราขยายโวลเตจจะมีค่าเป็น 0.707 เท่าของค่าที่ความถี่ต่ำ ประการที่สองอัตราการลดลงของอัตราขยายจะเท่ากับ 12 dB เมื่อความถี่เปลี่ยนจาก 2 เป็น 4 kHz และลงอีก 12 dB เมื่อความถี่เปลี่ยนจาก 4 เป็น 8 kHz และจะเป็นดังนี้ไปเรื่อยๆ หรือจะกำหนดอีกนัยหนึ่งได้ว่า อัตราการลดลงของอัตราขยายเป็น 40 dB เมื่อความถี่เปลี่ยนจาก 2 เป็น 40 kHz และลดลงอีก 40 dB เมื่อความถี่เปลี่ยนแปลงจาก 20 เป็น 200 kHz และเป็นดังนี้ต่อไป

จากการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ จะได้ค่าความถี่คัทออฟดังนี้

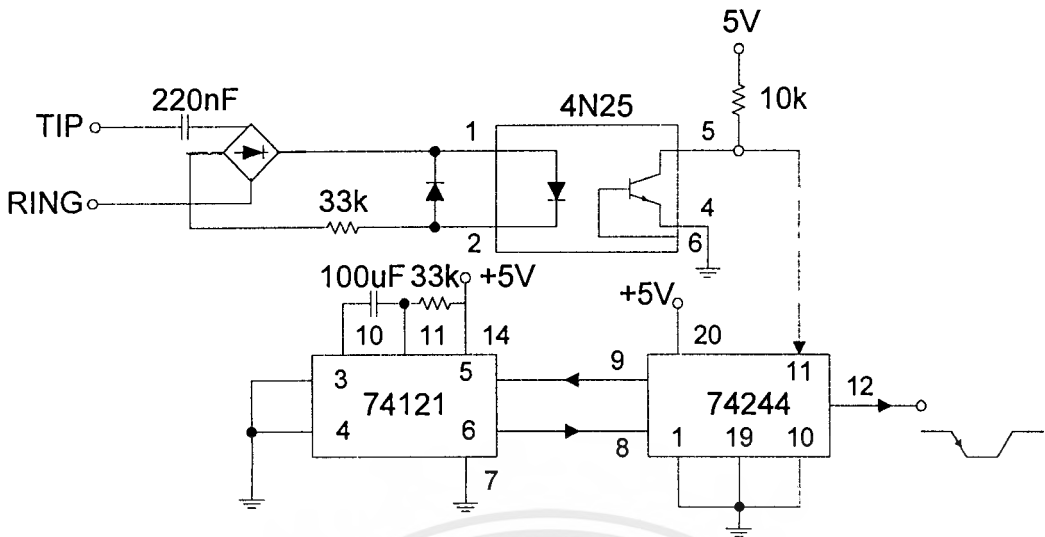
$$f_c = \frac{0.707}{2\pi RC} \quad (9)$$

2.6 ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง (Ringing Detector)

การทำงานของเครื่องตอบรับอัตโนมัติจะทำงานได้จะต้องมีการเริ่มต้นการเรียกจากผู้โทรเข้ามา ก่อน จึงต้องมีวงจรทำหน้าที่ตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง เพื่อให้เครื่องตอบรับอัตโนมัติ ทราบว่าเมื่อใดมีการโทรเข้ามาในระบบ ส่วนควบคุมและการประมวลผลจะจัดส่งให้เครื่องตอบรับอัตโนมัติทำการรับสาย และตอบรับโทรศัพท์ที่เรียกเข้ามานั้นได้ในเวลาที่ตั้งไว้

สัญญาณกระดิ่ง (Ringer Signal) คือสัญญาณที่ ชุมสายส่งมายังเครื่องลูกข่าย ทำให้กระดิ่งที่เครื่องลูกข่ายที่ถูกเรียกนั้นดัง เพื่อที่ผู้รับจะได้ทราบว่า มีผู้ต้องการจะติดต่อกับ สัญญาณกระดิ่งที่กล่าวนี้ อาจจะมีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่บ้างขึ้นอยู่กับ แต่ละแบบของชุมสาย แต่โดยทั่วไปแล้วสัญญาณกระดิ่งมีลักษณะเป็นสัญญาณกระแสดลบ ความถี่ประมาณ 20 Hz มีขนาดประมาณ 75 – 100 โวลท์ เมื่อวัดจากยอดคลื่นด้านบนถึงยอดคลื่นด้านล่าง (Peak To Peak) ซึ่งอยู่บนกระแสดตรงขนาด 48 โวลท์ สัญญาณกระดิ่งจะดังและดับเป็นช่วงๆ พร้อมกับสัญญาณเรียกกลับ (Ringback Tone) คือดังประมาณ 1.25 วินาที และดับประมาณ 3.75 วินาที ดังแสดงในรูปที่ 2.2

เนื่องจากสัญญาณนี้เป็นสัญญาณกระแสดลบ และมีขนาดค่อนข้างสูง ดังนั้นเราจะนำสัญญาณนี้ไปใช้โดยตรงไม่ได้ ต้องทำการเปลี่ยนให้เป็นสัญญาณกระแสดตรงที่มีขนาด 5 โวลท์ เพื่อให้วงจรส่วนอื่นๆ ปลอดภัยไม่เสียหาย และสะดวกในการตรวจจับ โดยอาศัยวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่งดังรูปที่ 2.19

รูปที่ 2.19 แสดงวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง

วงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่งนี้ จะทำการเปลี่ยนอินพุตสัญญาณกระดิ่ง ซึ่งเป็นสัญญาณกระแส สลับความถี่ 20 Hz ขนาด 75 – 100 โวลต์ ออกเป็นพัลส์เอาท์พุทที่มีขนาด 5 โวลต์ ที่มีตัวเก็บประจุขนาด 0.22 ไมโครฟารัด และมีตัวต้านทานขนาด 33 กิโลโอห์ม ที่ส่วนต้นของวงจร หลังจากนั้นจะถูกไดโอด (Diode) เปลี่ยนให้เป็นไฟกระแสตรง เนื่องจากไซเคิลลบจะไหลผ่านไดโอด 1N4148 จะมีเฉพาะไซเคิล บวกของสัญญาณเท่านั้นที่ไหลไปยังขา 1 และ 2 ของไอซี 4N25 ได้

ไอซีเบอร์ 4N25 นี้เป็นไอซีเชื่อมโยงทางแสง (Opto Coupler) ภายในมีไดโอดเปล่งแสง (LED) และโฟโตทรานซิสเตอร์ (Photo Transistor) อยู่ กระแสในไซเคิลบวกเท่านั้นที่สามารถไหลผ่านไดโอด เปล่งแสงได้ และทำให้ไดโอดเปล่งแสงไปยังโฟโตทรานซิสเตอร์ได้ และเมื่อโฟโตทรานซิสเตอร์ได้รับ แสงจากโฟโตไดโอด จะทำให้กระแสสามารถไหลจากขั้วคอลเลคเตอร์ (Collector) ไปยังขาอิมิตเตอร์ (Emitter) ลงกราวด์ (Ground) ได้จึงทำให้ได้ลจิก 0 ออกมา แต่เมื่อไม่มีกระแสไซเคิลบวกเข้ามา โฟโต ไดโอดจะไม่เปล่งแสงทำให้กระแสจากขั้วของคอลเลคเตอร์ของโฟโตทรานซิสเตอร์ ไม่สามารถไหลลง กราวด์ที่ขาอิมิตเตอร์ได้ ความต้านทาน 10 กิโลโอห์ม จึงดึงเอาท์พุทให้เป็นลจิก 1 ตลอดเวลาที่ไม่มี กระแสไซเคิลบวกเข้ามายังโฟโตไดโอด

นอกจากนี้การใช้ไอซีที่เชื่อมโยงทางแสง (Opto Coupler) ยังมีข้อดีในการแยกระบบ ไฟของอิน พุทและเอาท์พุทออกจากกัน และใช้แสงในการเชื่อมโยงแทน ทำให้มีความปลอดภัย จากแรงดันไฟฟ้าสูง และยังสามารถป้องกันสัญญาณรบกวน หรือแรงดันที่มีขดแหลม ที่เกิดจากระบบกราวด์ของวงจรภายนอกไม่ให้เข้าไปเกิดในระบบกราวด์ของวงจรอีกด้วย

เอาท์พุทที่ขา 5 ของไอซี 4N25 นี้จะเป็นพัลส์ 5 โวลต์ ซึ่งความจริงแล้วก็ดีเพียงพอที่จะนำไป ป้อนยังอินพุทของไมโครคอนโทรลเลอร์ เพื่อจะนับจำนวนครั้งของสัญญาณกระดิ่งก่อนการรับสาย แต่ เพื่อให้การเขียนโปรแกรมง่ายขึ้น มีความเที่ยงตรงแน่นอนมากยิ่งขึ้น เราจึงนำเอาท์พุทจากขา 5 ของไอซี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบอร์ 4N25 ส่งต่อไปป้อนให้กับไอซี 74121 ซึ่งเป็น Monostable Multivibrator เพื่อทำการปรับรูปสัญญาณที่มีความถี่ 20 Hz ของพัลสนั้นหายไป จะได้เอาท์พุทออกมาเป็นลอจิก 1 และ 0 ที่มีช่วงเวลานานตามจำนวนลูกของสัญญาณกระดิ่ง คือในขณะที่กระดิ่งดังจะได้ ลอจิก 1 ต่อเนื่อง และในขณะที่สัญญาณกระดิ่งไม่ดังจะเป็นลอจิก 0 ต่อเนื่องกัน ทำให้การตรวจจับและการเขียนโปรแกรมง่ายขึ้น โดยค่าเวลาการหน่วงของไอซี 74121 หาได้จาก

$$T = RC / 2^{1/2}$$

หลังจากนั้นจึงนำเอาท์พุทที่ได้ไปเข้ายังอินพุทพอร์ทของไมโครคอนโทรลเลอร์ เพื่อนับจำนวนลูกของสัญญาณกระดิ่งให้ได้ตามที่กำหนดอย่างแม่นยำและถูกต้อง

2.7 ไมโครคอนโทรลเลอร์

ไมโครคอนโทรลเลอร์ ก็คือไมโครโปรเซสเซอร์ที่รวมเอาส่วนของหน่วยความจำไอโอพอร์ท Timer/Counter มาบรรจุไว้ในชิปเดียว มีชื่อเรียกว่า ซิงเกิลชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ (Single Chip Microcontrollers)

จะเห็นว่า ไมโครคอนโทรลเลอร์จะประกอบไปด้วย

- ALU
- แอคคิวมูเลเตอร์ (ACC)
- รีจิสเตอร์
- แรมภายในชิป (Internal RAM)
- สแตคพอยเตอร์ (SP)
- อินเทอนอตรอม (Internal ROM)
- โปรแกรมเคาเตอร์ (PC)
- ไอโอพอร์ท (I/O Port)
- วงจรอินเตอร์รัปต์ (Interrupt Circuit)
- วงจรคล็อก (Clock Circuit)
- ไทม์เมอร์เคาน์เตอร์ (Timer/Counter)

คุณสมบัติของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51

- ต้องการแหล่งจ่ายไฟ +5V ชุดเดียว
- มีหน่วยความจำโปรแกรม (Program Memory) ขนาด 4 กิโลไบต์สำหรับเบอร์ 8051 และ 8031 สำหรับเบอร์ 8052 มีหน่วยความจำถึง 8 กิโลไบต์
- มีหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูล (Data Memory) ขนาด 128 ไบต์ สำหรับเบอร์ 8052 ขึ้นไปมีถึง 256 ไบต์

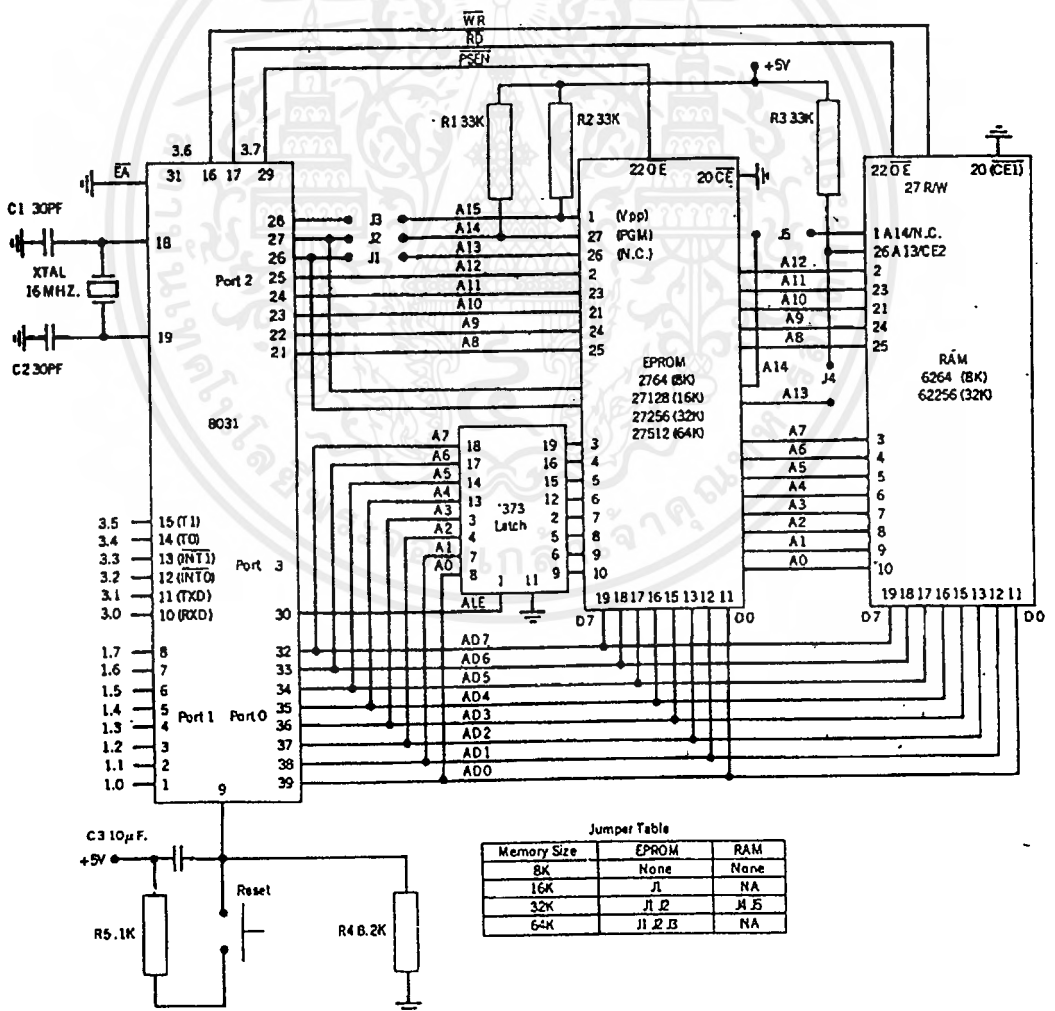
- หน่วยความจำสำหรับเก็บ โปรแกรมและข้อมูลแยกจากกันอย่างละ 64 กิโลไบต์
- มีไทม์เมอร์ เคนต์เคอร์ ขนาด 16 บิต 2 ชุด (สำหรับ 8052 มี 3 ชุด) ทำงานได้ 4 โหมด
- รับอินเตอร์รัปต์ได้ 6 แหล่ง 5 เวกเตอร์ สำหรับเบอร์ 8052 ขึ้นไปมี 8 แหล่ง 6 เวกเตอร์
- มีพอร์ตรับส่งข้อมูลอนุกรม (UART) 2 พอร์ตแบบ Full Duplex เลือกรูปได้ 4 โหมด
- มีคำสั่งในการทำ AND,OR หรือ Complement ได้ทั้งแบบ 8 บิตและ 1 บิต

โครงสร้างภายในของ 8051

MCS-51 ใช้เทคโนโลยีในการผลิตเป็นแบบ NMOS และ CMOS เบอร์ 8032 และ 8052 จะมี ROM BASIC อยู่ภายในจึงสะดวกสำหรับ โปรแกรมเมอร์ที่จะเขียนโปรแกรมด้วยภาษาเบสิก

การต่อหน่วยเวลาความจำ Program Memory และ Data Memory

การต่อหน่วยความจำแสดงในรูปที่ 2.20

รูปที่ 2.20 การต่อหน่วยความจำ และหน่วยความจำข้อมูลภายนอกชิป

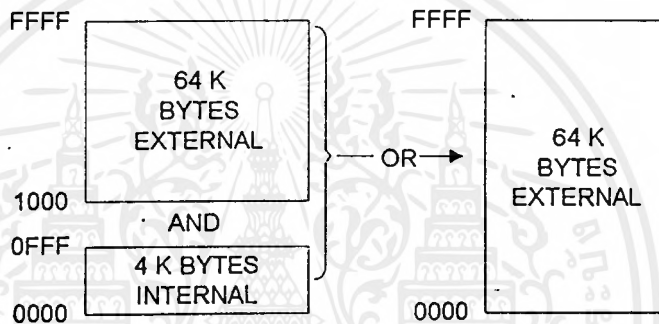
การแบ่งประเภทของหน่วยความจำ

หน่วยความจำที่ใช้กับ MCS-51 มีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด คือ

- หน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรม (Program Memory)
- หน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูล (Data Memory)

หน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรม

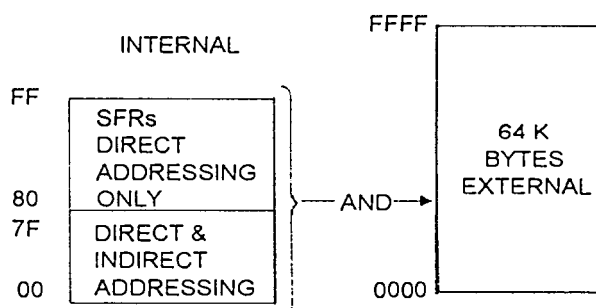
เป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บโปรแกรมสั่งงานบรรจุอยู่ในชิพ 8051 ส่วนที่เป็น Program Memory ก็คือ ROM ขนาด 4 กิโลไบต์นั่นเอง แต่ถ้าเป็นเบอร์ 8052 จะมี ROM ขนาด 8 กิโลไบต์

รูปที่ 2.21 ผังหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมสำหรับเบอร์ 8051

Data Memory (RAM)

แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ หน่วยความจำข้อมูลภายในชิพมีเพียง 128 ไบต์ สำหรับเบอร์ 8051 และหน่วยความจำข้อมูลภายนอกชิพมีความจุ 64 กิโลไบต์ดังแสดงในรูปที่ 2.22

รูปที่ 2.22 แสดงผังหน่วยความจำสำหรับ Data Memory เบอร์ 8051

บางครั้งอาจจะสงสัยว่าตำแหน่งของหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมและค่าที่มีตำแหน่งที่ซ้อนกันซีพียูจะรู้ได้อย่างไรว่าติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมและหน่วยความจำข้อมูล บริษัทอินเทล ได้ออกแบบคำสั่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

MOV ใช้ติดต่อกับ RAM ภายใน

MOVC ใช้ติดต่อกับ Program Memory

MOVX ใช้ติดต่อกับ Data Memory ภายนอกชิพ โดยระบุตำแหน่งผ่าน DPTR และ PC

พื้นที่หน่วยความจำที่เข้าถึงข้อมูลโดยทางอ้อมเท่านั้น (Indirect Address Area)

พื้นที่หน่วยความจำบริเวณ (80h - FFh) เป็นพื้นที่ซ้อนกันอยู่อย่างละ 128 ไบต์ โดยส่วนแรกจะเป็น SFR แอแดคเรสและ Indirect Address Area ดังนั้นผู้เขียนโปรแกรมถ้าจะติดต่อกับ SFR จะต้องใช้คำสั่งแบบเข้าถึงข้อมูลโดยตรงเท่านั้น (Direct Address Area) ส่วนพื้นที่อีกส่วนหนึ่งจะเข้าถึงข้อมูลแบบทางอ้อมเท่านั้น (Indirect Address Area) ส่วนตำแหน่ง (00h - 7Fh) จะเข้าถึงข้อมูลได้ทั้ง 2 แบบ

พื้นที่หน่วยความจำที่เข้าถึงข้อมูลโดยตรงและทางอ้อม (Direct and Indirect Address Area)

พื้นที่ 128 ไบต์ ดังกล่าวจะแบ่งเป็น 3 ส่วน

1.รีจิสเตอร์แบงก์ (Register Bank 0 - 3)

ตั้งแต่ตำแหน่ง (00 - 1Fh) จะเป็นส่วนของรีจิสเตอร์แบงก์ (0 - 3) โดยแบ่งเป็นแบงก์ละ 8 ไบต์ รวมแล้วได้ 32 ไบต์ (แต่ละแบงก์จะมีรีจิสเตอร์ R0,R1,R2,R3,R4,R5,R6,R7) ถ้าซีพียูทำงานอยู่ที่แบงก์ 3 เมื่อถูกรีเซทก็จะกลับมาทำงานที่แบงก์ 0 เสมอ และ SP จะมาเริ่มต้นที่ตำแหน่ง 07h ทันที

2.บริเวณหน่วยความจำที่ใช้คำสั่งอ่านเขียนกับทีละบิตได้ (Bit Address Area)

พื้นที่ตั้งแต่แอดเดรส (20 - 7Fh) จำนวน 16 ไบต์หรือแบ่งเป็นบิตจะได้เท่ากับ 128 บิต ซึ่งตำแหน่งบิตมีดังนี้ 00,01,02,03,04,05,06,07 จนถึง 7Fh เช่น

บิต 00 ก็คือ D0 ของหน่วยความจำตำแหน่งที่ 20h

บิต 01 ก็คือ D1 ของหน่วยความจำตำแหน่งที่ 20h

เช่นถ้าต้องการเซ็ทบิต 00 ต้องเขียนคำสั่งว่า SET 00h

3.บริเวณหน่วยความจำที่ใช้งานทั่วไป (Scratch Pad Area)

พื้นที่ตั้งแต่ (30h - 7Fh) จะเขียนข้อมูลได้ทีละไบต์เท่านั้น ไม่สามารถใช้คำสั่งเกี่ยวกับบิตได้ ถ้าย้ายเนื้อที่สแตคมาบริเวณนี้ โปรแกรมเมอร์จะสะดวกในการเขียนข้อมูลมาที่บิตสแตค

ไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์

ไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ สามารถเลือกให้มีการทำงานเป็นไทม์เมอร์ หรือเคาน์เตอร์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเลือกที่บิต C/\bar{T} ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TMOD โหมดไทม์เมอร์และเคาน์เตอร์จะใช้ up Counter Register (THx, TLx) ตัวเดียวกันซึ่งเป็นแบบนับขึ้น

โหมดไทม์เมอร์ up Counter Register (THx, TLx) จะถูกเพิ่มค่าทุกๆ 1 แมกซ์ซินไซเคิล (12 คาบ เวลาของ CPU osc) โหมดนี้ไม่ต้องป้อนสัญญาณจากภายนอกเข้ามาแต่จะใช้สัญญาณ CPU osc

โหมดเคาน์เตอร์ up Counter Register (THx, TLx) จะถูกเพิ่มค่าทีละหนึ่ง เมื่อป้อนสัญญาณคล็อกจากภายนอกเข้ามา 1 ลูก เข้ามาทางขา T0 (pin) หรือ T1 (pin) อยู่ที่ขา 14 และ 15 ตามลำดับ โดยไม่สนใจคาบเวลาของพัลส์แต่ละลูก การตรวจสอบสัญญาณที่เข้ามาทางขา นี้ โดยจะตรวจสอบทุกๆ SSP2 ของแต่ละแมกซ์ซินไซเคิล ดังนั้นการตรวจสอบคล็อก 1 ลูก จะต้องใช้ถึง 2 แมกซ์ซินไซเคิล (1/24 คาบเวลาของ CPU osc)

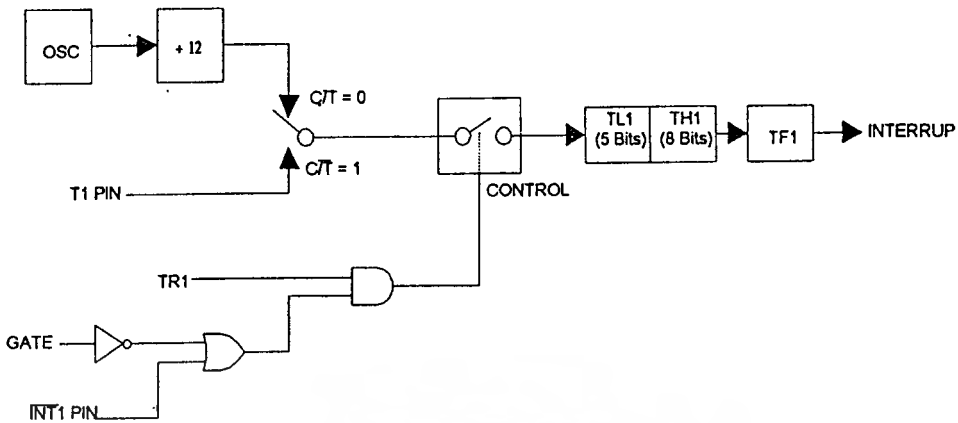
โครงสร้างของไทม์เมอร์ และ เคาน์เตอร์ มีโครงสร้างดังนี้

- เคาน์เตอร์แบบนับขึ้น up Counter Register (THx, TLx)
- ส่วนเลือกโหมดไทม์เมอร์ และเคาน์เตอร์ เลือกที่บิต C/\bar{T}
- ส่วนการควบคุมการนับ และหยุดนับ (Start Counter) ควบคุมที่บิต TRx, GATE และสัญญาณภายนอกที่ขา \overline{INTx} (pin)
- ในโหมดเคาน์เตอร์จะรับอินพุตพัลส์จากภายนอกที่ขา Tx pin
- ในโหมดไทม์เมอร์จะรับอินพุตพัลส์จากคล็อกซีพียูที่หารด้วย 12 แล้ว
- โหมดไทม์เมอร์และเคาน์เตอร์ใช้เคาน์เตอร์เป็นตัวเดียวกันเป็นแบบนับขึ้น

ไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 ทั้ง 2 ตัวมีอยู่ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ทุกเบอร์ผู้ใช้สามารถเลือกการทำงานให้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยการกำหนดค่าบิต C/\bar{T} ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TMOD (ไทม์เมอร์ 0 ใช้บิต 2 ส่วนไทม์เมอร์ 1 ใช้บิต 6) โดยหากบิตนี้มีค่าเป็น 0 หมายถึงเลือกให้รีจิสเตอร์ทำงานเป็นไทม์เมอร์ (นับจำนวนแมกซ์ซินไซเคิล) ถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 1 หมายถึงเลือกให้ทำงานเป็นเคาน์เตอร์ (นับจำนวนการเปลี่ยนสถานะจาก 1 เป็น 0 ที่ขา T0 หรือ T1)

รีจิสเตอร์ที่ใช้งานเป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ทั้ง 2 ตัวสามารถทำงานแตกต่างกันออกไป 4 แบบ คือ โหมด 0, 1, 2 และ 3 โดยการเปลี่ยนค่าบิต M0 และ M1 ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TMOD เช่นเดียวกับบิต C/\bar{T} การทำงานในโหมด 0, 1, 2 จะคล้าย ๆ กัน สำหรับไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 แต่ในโหมด 3 รีจิสเตอร์ที่ใช้งานเป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ทั้งสองตัวจะมีการทำงานที่ต่างออกไปจาก 3 โหมดแรก รายละเอียดการทำงานทั้ง 4 โหมดของรีจิสเตอร์ทั้งสองตัวมีดังนี้

โหมด 0 สำหรับการทำงานเป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ในโหมด 0 ของ MCS-51 จะคล้ายกับใน MCS-48 นั่นคือใช้รีจิสเตอร์ขนาด 8 บิตเป็นตัวนับ (แมกซ์ซินไซเคิลหรือสัญญาณพัลส์ภายนอก) โดยมีการเพิ่มค่าครั้งละ 1 ทุกครั้งที่นับสัญญาณได้ครบ 32 ครั้ง (สัญญาณอินพุตถูกหารด้วย 32)

รูปที่ 2.23 การทำงานของไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 1 โหมด 0 : Bits Counter

ในการทำงาน โหมดนี้ รีจิสเตอร์ที่ใช้นับไม่ว่าจะถูกใช้เพียง 13 บิตเท่านั้น (8 บิตในรีจิสเตอร์ TLx ร่วมกับ 5 บิตในรีจิสเตอร์ THx) โดยในขณะที่ค่าในรีจิสเตอร์ถูกเปลี่ยนจากเดิมที่เป็น 1 ทั้งหมดเป็น 0 ทั้งหมด (เกิด overflow) จะทำให้บิต TFx (บิต TF0 หรือ TF1) ถูกเซต สัญญาณที่ใช้ในการนับจะผ่านเข้ามายังรีจิสเตอร์ที่ทำการนับได้ก็ต่อเมื่อ บิต TRx=1 และ (บิต, gate = 0 หรือสัญญาณที่เข้า \overline{INTx} (INT0, INT1) มีค่าเป็น 1) รายละเอียดการทำงานของโหมดนี้มีดังแสดงในรูปที่ 2.23

การเซตให้บิต Gate เป็น 1 จะเป็นการกำหนดให้รีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ถูกควบคุมการทำงานโดยสัญญาณที่เข้า \overline{INTx} (ควบคุมการนับด้วยฮาร์ดแวร์) ทั้งนี้เพื่อให้การนำ MCS-51 ไปใช้วัดความกว้างของพัลส์ทำได้ง่าย (บิต TRx ต้องเป็น 1) ส่วนการเคลียร์ให้บิต Gate เป็น 0 จะมีผลให้การควบคุมการทำงานของรีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ทั้งสองกระทำได้ โดยการเซตหรือเคลียร์บิต TRx ด้วยคำสั่งในโปรแกรม (ควบคุมด้วยซอฟต์แวร์)

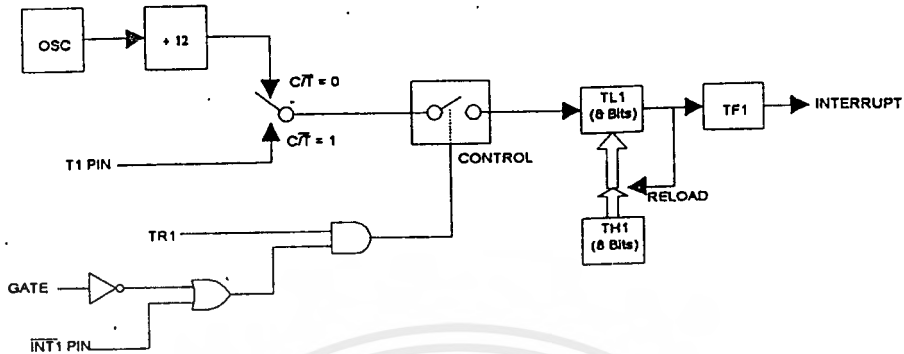
บิต TR0, TR1 จะอยู่ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TCON ดังแสดงในรูปที่ 4.2 ส่วนบิต Gate อยู่ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TMOD

รีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์จะถูกใช้เพียง 13 บิตที่ประกอบขึ้นจาก 8 บิตในรีจิสเตอร์ใช้เฉพาะงาน THx และ 5 บิตในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TLx โดย 3 บิตบนของรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TLx ไม่ถูกใช้งานในโหมดนี้ และการเซตค่าของบิต TRx (Run Flag) ก็ไม่ได้เคลียร์ค่าในรีจิสเตอร์ทั้งสองแต่อย่างใด

โหมด 1 การทำงานของรีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ในโหมด 1 จะเหมือนในโหมด 0 ทุกประการ เว้นแต่ค่าในรีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ถูกใช้งานครบทั้ง 16 บิต นั่นคือไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ในโหมดนี้มีขนาด 16 บิต

โหมด 2 การทำงานในโหมด 2 จะกำหนดให้รีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ถูกใช้ในการนับเพียง 8 บิต (จากรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TLx) ที่มีการโหลดค่าเองด้วยค่าในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ

THx เมื่อเกิด overflow ในรีจิสเตอร์ TLx โดยค่าในรีจิสเตอร์ THx นี้สามารถกำหนดได้ล่วงหน้าโดยซอฟต์แวร์ และจะไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อถูกโหลดไปไว้ในรีจิสเตอร์ TLx การทำงานในโหมด 2 มีดังแสดงในรูปที่ 2.24

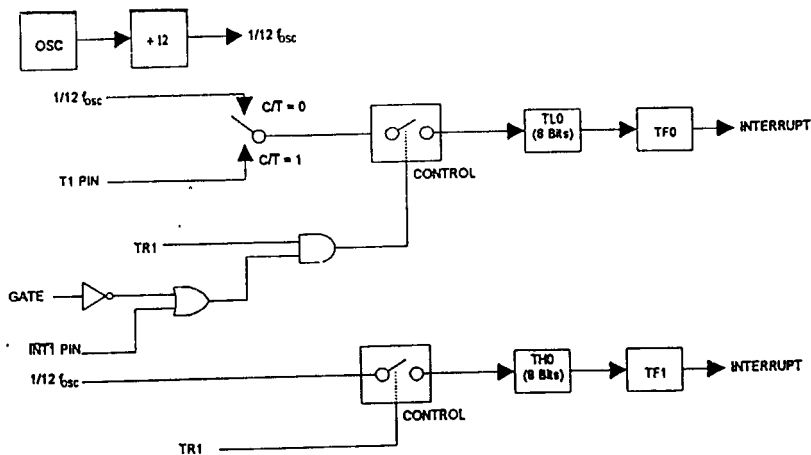

รูปที่ 2.24 การทำงานของไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 1 โหมด 2:8 bits Auto-Reload

การทำงานโหมดนี้ มีไว้เพื่อใช้สร้างสัญญาณอินเตอร์รัปต์ที่มีคาบเวลาคงที่ หรือใช้สร้างฐานเวลาให้แก่ซีพียูใน MCS-51

โหมด 3 ในการทำงานของรีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ในโหมด 3 ของไทม์เมอร์ 1 จะไม่มีการนับ ซึ่งมีผลเหมือนกับให้ค่าบิต TR1 = 0 แต่สำหรับไทม์เมอร์ 0 จะมีการทำงานดังต่อไปนี้

ไทม์เมอร์ 0 ในโหมด 3 จะบังคับให้รีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TLO ของไทม์เมอร์ 0 ถูกใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์สำหรับนับจำนวนแมกซ์ไซเคิลหรือจำนวนพัลส์ภายนอกขนาด 8 บิต โดยสามารถควบคุมการใช้งานรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TLO นี้ได้จากบิต C/T Gate, TR0, INT0 และการเกิด overflow ของรีจิสเตอร์ TLO จะมีผลไปเซตบิต TF0 ส่วนรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TH0 ของไทม์เมอร์ 0 จะถูกบังคับให้ใช้งานเป็นไทม์เมอร์เพียงอย่างเดียวโดยสามารถควบคุมการทำงานได้จากบิต TR1 และ TF1 ของไทม์เมอร์ 1 และจะเซตบิต TF1 เมื่อเกิด overflow นั่นคือขณะนี้รีจิสเตอร์ TH0 จะควบคุมการเกิดอินเตอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 1 ดังแสดงในรูปที่ 2.25

รูปที่ 2.25 การทำงานของไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 1 โหมด 3 : Two 8 bits Counter

การทำงานของโหมด 3 มีไว้เพื่อการใช้งานที่ต้องการไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ขนาด 8 บิตเพิ่มขึ้นดังนี้

เมื่อใช้ไทม์เมอร์ 0 ในโหมด 3 8051 สามารถมองเหมือนว่า MCS-51 มีไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 3 ตัว และ 8052 มีไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ 4 ตัว โดยเมื่อไทม์เมอร์ 0 กำลังทำงานอยู่ในโหมด 3 ไทม์เมอร์ 1 ยังสามารถใช้งานได้ การควบคุมการนับของไทม์เมอร์ 1 สามารถทำได้ด้วยการบังคับให้ไทม์เมอร์ 1 สวิตช์ไปมาระหว่างโหมด 3 และโหมดอื่น (หากไทม์เมอร์ 1 อยู่ในโหมด 3 จะหยุดทำงาน แต่หากอยู่ในโหมดอื่นจะทำงานต่อไปได้เรื่อย ๆ) ดังนั้นจึงเปรียบเสมือนว่ามีรีจิสเตอร์สำหรับใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์เพิ่มขึ้นอีก 1 เป็นตัวกำหนด baud rate แท้จริง ๆ แล้วไทม์เมอร์ 1 สามารถใช้งานอื่นๆ ที่ไม่ต้องการสัญญาณอินเตอร์รัปต์ ทั้งนี้เพราะสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 1 ถูกควบคุมจาก ไทม์เมอร์ 0 เมื่อใช้งานในโหมด 3 ไปแล้วนั่นเอง

อินเตอร์รัปต์

MCS-51 สามารถรับสัญญาณอินเตอร์รัปต์ที่เกิดขึ้นได้อย่างน้อย 5 ชนิดด้วยกัน (MCS-51 บางเบอร์ในตระกูลนี้สามารถรับสัญญาณอินเตอร์รัปต์ได้มากกว่า 5 ชนิด เช่น เบอร์ 8052 สามารถรับได้ 6 ชนิด) แหล่งกำเนิดสัญญาณอินเตอร์รัปต์ทั้ง 5 ชนิดที่ MCS-51 สามารถรับได้มีดังแสดงในรูปที่ 2.26

เตอร์รีปต์ภายนอกที่เกิดขึ้นได้มาจากการตรวจสอบระดับสัญญาณเมื่อซีพียูย้ายไปทำงานที่โปรแกรมบริการอินเตอร์รีปต์จะไม่มีการเคลียร์บิต IE0 หรือ IE1 ให้ ในกรณีนี้จะเป็นหน้าที่ของวงจรถูกำเนิดสัญญาณอินเตอร์รีปต์ภายนอกที่จะต้องทำหน้าที่ควบคุมสถานะของสัญญาณที่ขา INTx (INT0 หรือ INT1) ให้กลับสู่สภาพเดิมเอง มิฉะนั้นโปรแกรมหลักที่ทำงานอยู่จะถูกอินเตอร์รีปต์ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งสัญญาณอินเตอร์รีปต์กลับมีค่าเป็น 1 อีกครั้ง

อินเตอร์รีปต์ของไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1

อินเตอร์รีปต์ของไทม์เมอร์ 0 หรือ ไทม์เมอร์ 1 ถูกทำให้เกิดขึ้นโดยบิต TF0 หรือ TF1 ซึ่งถูกเซตเมื่อไทม์เมอร์ 0 หรือ ไทม์เมอร์ 1 เกิด overflow (มีการเปลี่ยนค่า 1 ทั้งหมดมาเป็น 0 ทั้งหมดในรีจิสเตอร์ที่ใช้ เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ของไทม์เมอร์ 0 หรือ ไทม์เมอร์ 1) ยกเว้นไทม์เมอร์ 0 ในโหมด 3 ซึ่งหยุดการทำงานเมื่อมีอินเตอร์รีปต์จากไทม์เมอร์เกิดขึ้น บิต TF0 และ TF1 จะถูกเคลียร์โดยฮาร์ดแวร์ภายใน MCS-51 เอง เมื่อซีพียูย้ายไปทำงานที่โปรแกรมบริการอินเตอร์รีปต์

อินเตอร์รีปต์ของพอร์ตสื่อสารอนุกรม (Serial Port Interrupt)

พอร์ตสื่อสารอนุกรมของ MCS-51 สามารถทำให้เกิดสัญญาณอินเตอร์รีปต์ได้ สัญญาณอินเตอร์รีปต์ที่เกิดขึ้นได้มาจากบิต TI หรือ RI ที่นำมาผ่านเกตออร์ (ดังแสดงในรูปที่ 6.1) และบิตที่ควบคุมการอินเตอร์รีปต์ทั้งสองนี้จะไม่ถูกเคลียร์โดยฮาร์ดแวร์ใน MCS-51 เมื่อซีพียูไปทำงานในโปรแกรมบริการอินเตอร์รีปต์ เพราะการเกิดอินเตอร์รีปต์ของพอร์ตสื่อสารอนุกรมอาจจะเกิดจากบิต RI หรือ TI ก็ได้ ดังนั้นโปรแกรมในส่วนบริการอินเตอร์รีปต์จะต้องตรวจสอบเองว่าสัญญาณอินเตอร์รีปต์ที่เกิดขึ้นได้มาจากบิต RI หรือ TI และบิตทั้งสองจะถูกเคลียร์โดยซอฟต์แวร์เท่านั้น

อินเตอร์รีปต์ของไทม์เมอร์ 2 (Timer 2 Interrupt)

ในเบอร์ 8052 จะมีรีจิสเตอร์สำหรับใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์เพิ่มขึ้นไปอีก 1 ตัวคือไทม์เมอร์ 2 โดยสามารถใช้สร้างสัญญาณอินเตอร์รีปต์ได้เหมือนเช่นในไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 แต่การอินเตอร์รีปต์ของไทม์เมอร์ 2 จะแตกต่างออกไปจากไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 ดังนี้

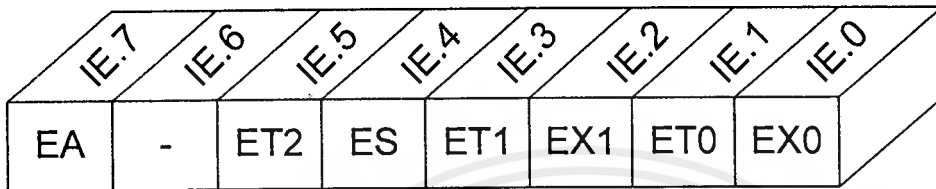
อินเตอร์รีปต์ของไทม์เมอร์ 2 เกิดขึ้นโดยการนำบิต TF2 และ EXF2 มาผ่านเกตออร์ โดยบิต TF2 และ EXF2 ทั้งสองไม่ถูกเคลียร์โดยฮาร์ดแวร์เมื่อซีพียูไปทำงานในส่วนโปรแกรมบริการอินเตอร์รีปต์เหมือนในการเกิดอินเตอร์รีปต์ของพอร์ตสื่อสารอนุกรม ดังนั้นในโปรแกรมบริการอินเตอร์รีปต์จะต้องตรวจสอบเองว่าบิต TF2 หรือ EXF2 ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการอินเตอร์รีปต์ และบิตที่ทำให้เกิดอินเตอร์รีปต์จะต้องถูกเคลียร์โดยซอฟต์แวร์เองด้วย

อินเตอร์รีปต์แต่ละประเภททั้งหมดที่เกิดขึ้นจะมีผลไปเซตบิตต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ควบคุมการอินเตอร์รีปต์แต่ละชนิดของสัญญาณดังได้กล่าวมาแล้ว และเนื่องจากบิตเหล่านี้อยู่ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะซึ่งอยู่ในหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลภายในชิปที่ใช้เป็นรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ ดังนั้นผู้ใช้สามารถควบคุมให้บิตเหล่านี้ถูกเซตหรือเคลียร์จากคำสั่งในซอฟต์แวร์ได้ด้วย เมื่อบิตเหล่านี้ถูกเซตโดยคำสั่งจากโปรแกรมแทนที่จะเกิดขึ้นเองจากแหล่งกำเนิดสัญญาณอินเตอร์รีปต์จะมีผลเหมือนกับเกิดสัญญาณอินเตอร์รีปต์แต่ละชนิดขึ้นเช่นเดียวกัน โดยมีผลเหมือนกับว่าถูกเซตหรือเคลียร์โดยฮาร์ดแวร์นั่นคือ การ

อินเทอร์รัปต์ของสัญญาณอินเทอร์รัปต์แต่ละชนิดทั้งหมดที่กล่าวมา สามารถเกิดขึ้นได้จากซอฟต์แวร์ หรือ สัญญาณอินเทอร์รัปต์ที่กำลังรอการบริการจากซีพียูอยู่สามารถถูกยกเลิกได้ด้วยซอฟต์แวร์เช่นกัน

อินเทอร์รัปต์แต่ละชนิดที่กล่าวไปแล้ว สามารถถูกควบคุมให้สามารถอินเทอร์รัปต์ MCS-51 ได้หรือไม่ โดยการควบคุมจากบิตต่าง ๆ ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ IE

รีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ IE (Interrupt Enable-Register) เข้าถึงข้อมูลได้ระดับบิต

บิต	ชื่อบิต	
IE.7	EA	ใช้ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ทั้งหมด 0 : MCS-51 จะไม่ตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ใด ๆ ทั้งสิ้น 1 : อินเทอร์รัปต์แต่ละชนิดจะถูกควบคุมการตอบสนองอย่างอิสระจากบิตในรีจิสเตอร์นี้
IE.6	--	ไม่ถูกกำหนดการใช้งาน (สำรองไว้ใช้ใน MCS-51 เบอร์ใหม่ ๆ ในอนาคต)
IE.5	ET2	ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 2 เมื่อเกิด overflow (มีใช้เฉพาะ MCS-51 บางเบอร์ที่มีไทม์เมอร์ 2 เช่น 8052)
IE.4	ES	ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ของพอร์ตสื่อสารอนุกรม
IE.3	ET1	ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 1 เมื่อเกิด overflow
IE.2	EX1	ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ภายนอกชนิด 1
IE.1	ET0	ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 0 เมื่อเกิด overflow
IE.0	EX0	ควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ภายนอกชนิด 0

การกำหนดให้บิตควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์แต่ละชนิดมีค่าเป็น 0 หมายถึงไม่ให้ MCS-51 ตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ชนิดนั้น หากกำหนดให้บิตควบคุมการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์แต่ละชนิดมีค่าเป็น 1 หมายถึงให้ MCS-51 ตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัปต์ชนิดนั้น (บิต EA ต้องถูกเซตไว้ก่อนด้วย)

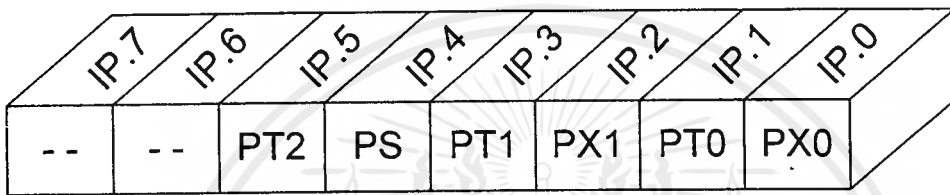
บิต EA ในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ IE สามารถควบคุมการอินเทอร์รัปต์ใน MCS-51 ได้ทั้งหมด หากบิตนี้มีค่าเป็น 0 สัญญาณอินเทอร์รัปต์ทุกชนิดที่เกิดขึ้นจะไม่สามารถอินเทอร์รัปต์ MCS-51 ได้ แต่หากบิตนี้มีค่าเป็น 1 สัญญาณอินเทอร์รัปต์แต่ละชนิดจะถูกควบคุมให้อินเทอร์รัปต์ MCS-51 ได้อย่างอิสระ (ควบคุมจากบิต IE.0-IE.5)

บิต IE.5,IE.6 ไม่ถูกใช้ใน 8051 เพราะ ถูกสงวนไว้ใช้ใน MCS-51 เบอร์อื่น ๆ ที่สามารถรับอินเตอร์รัปต์ได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นซอฟต์แวร์ของผู้ใช้ไม่ควรจะมีคำสั่งเขียนค่า 1 ลงไปในบิตเหล่านี้เพื่อให้โปรแกรมยังคงสามารถใช้กับชิปเบอร์ใหม่ ๆ ในตระกูลนี้ได้

โครงสร้างระดับความสำคัญในการบริการอินเตอร์รัปต์ (Priority Level Structure)

อินเตอร์รัปต์แต่ละชนิดสามารถถูกเลือกระดับความสำคัญในการบริการได้ 2 ระดับโดยการเซตหรือเคลียร์บิตในรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ IP

รีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ IP (Interrupt Priority Register) เข้าถึงข้อมูลได้ในระดับบิต

บิต	ชื่อบิต	
IP.7	--	ไม่ถูกกำหนดการใช้งาน (สำรองไว้ใช้ใน MCS-51 เบอร์ใหม่ ๆ ในอนาคต)
IP.6	--	ไม่ถูกกำหนดการใช้งาน (สำรองไว้ใช้ใน MCS-51 เบอร์ใหม่ ๆ ในอนาคต)
IP.5	PT2	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 2
IP.4	PS	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของพอร์ตสื่อสารอนุกรม
IP.3	PT1	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 1
IP.2	PX1	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ภายนอกชนิด 1
IP.1	PT0	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของไทม์เมอร์ 0
IP.0	PX0	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ภายนอกชนิด 0

การให้บิตกำหนดลำดับความสำคัญของอินเตอร์รัปต์เป็น 0 หมายถึงให้อินเตอร์รัปต์ชนิดนั้นมีลำดับความสำคัญความสำคัญต่ำ ส่วนการให้บิตกำหนดลำดับความสำคัญของอินเตอร์รัปต์เป็น 1 หมายถึงให้อินเตอร์รัปต์ชนิดนั้นมีลำดับความสำคัญสูง

ระดับความสำคัญในการบริการอินเตอร์รัปต์ที่เกิดขึ้นมีได้ 2 ระดับ ได้แก่

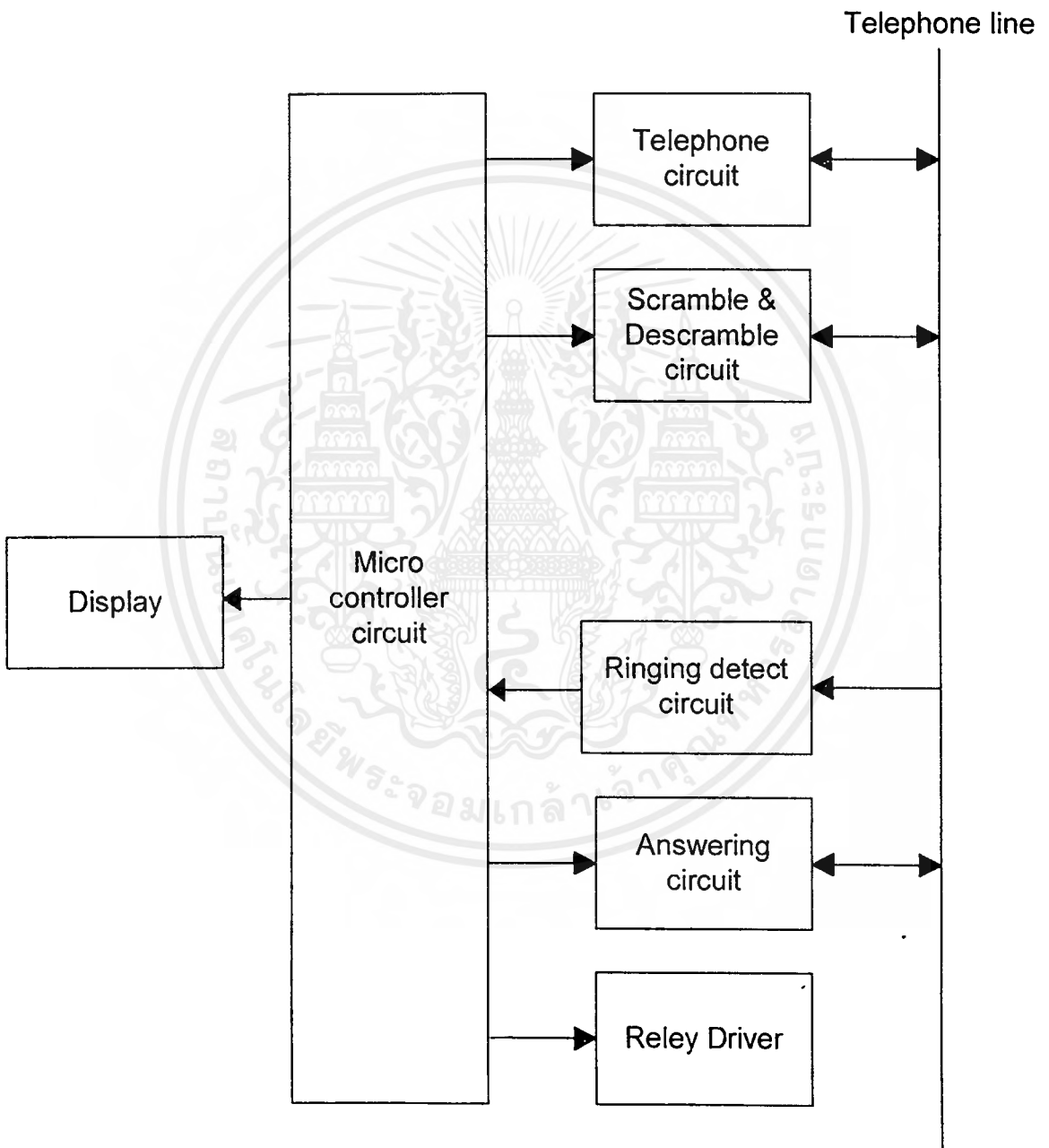
อินเตอร์รัปต์ระดับความสำคัญต่ำ (Low Priority Interrupt) :

อินเตอร์รัปต์ประเภทนี้สามารถถูกอินเตอร์รัปต์จากสัญญาณอินเตอร์รัปต์ระดับความสำคัญสูงได้ แต่จะไม่สามารถถูกอินเตอร์รัปต์โดยสัญญาณอินเตอร์รัปต์ระดับความสำคัญต่ำตัวอื่น ๆ ได้

บทที่ 3

แนวทางการออกแบบและการสร้าง

ในโครงงานนี้จะมีส่วนประกอบหลัก 6 ส่วนด้วยกันตามผังดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 ผังของโครงงานที่ได้ทำการสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ส่วนของตัวเครื่องโทรศัพท์(Telephone Set)

เครื่องโทรศัพท์มีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้

3.1.1 วงจรเสียงพูด (Speech Network) ทำหน้าที่แปลงสัญญาณจากระบบทวิไวร์เป็นระบบโพรวีร์ ขยายสัญญาณทั้งด้านรับและด้านส่ง ควบคุมระดับของไซค์โทน วงจรเสียงพูดนี้จะใช้ไอซีเบอร์ MC34114

3.1.2 วงจรส่งเสียงพูด (Transmitter) เป็นส่วนส่งเสียงพูดของผู้ใช้ไปยังคู่สนทนาโดยใช้ไมโครโฟนแปลงเสียงพูดไปเป็นสัญญาณไฟฟ้าผ่านวงจรเสียงพูดไป

3.1.3 วงจรรับเสียงพูด (Receiver) ใช้ลำโพงหรือไดอะแฟรมเพื่อแปลงสัญญาณไฟฟ้าที่มาจากสายโทรศัพท์ให้เป็นเสียง (Voice) ตามเดิม

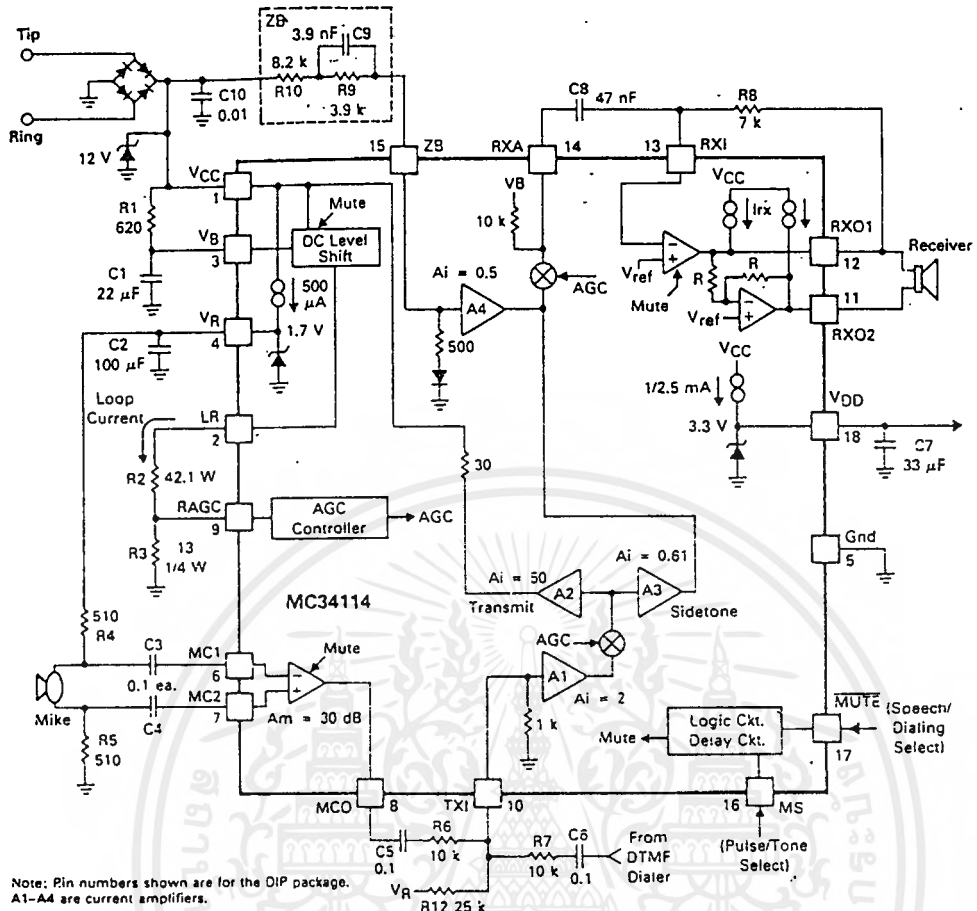
3.1.4 ไดอัลเลอร์ (Dialer) ทำหน้าที่กำเนิดสัญญาณหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อส่งไปยังชุมสายโทรศัพท์ ซึ่งเครื่องโทรศัพท์ในโครงการนี้กำเนิดสัญญาณได้ทั้งแบบพัลส์และโทน

3.1.5 วงจรระดิง (Ringer) ทำหน้าที่ตรวจจับสัญญาณเรียกจากชุมสายโทรศัพท์ แล้วแปลงเป็นสัญญาณเสียง เพื่อให้ผู้ใช้ทราบว่ามีการติดต่อด้วย

3.1.6 ฮุกสวิทช์ (Hook Switch) ทำหน้าที่ตัดต่อเครื่องโทรศัพท์เข้ากับคู่สาย มี 2 สถานะ คือ สถานะการยกหู (Off Hook) และสถานะการวางหู (On Hook)

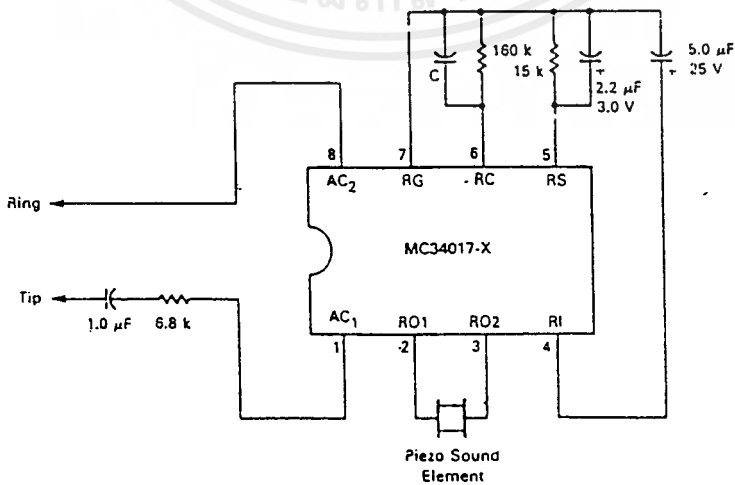
3.1.7 วงจรบริดจ์ (Polar Guard Bridge) ทำหน้าที่ผ่านกระแสไฟตรงจากคู่สายไปเลี้ยงวงจรและป้องกันการกลับขั้วของกระแสไฟ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ผ่านสัญญาณไฟฟ้าทั้งด้านบวกและลบไปในวงจร รวมทั้งเป็นส่วนสร้างกราวด์ให้แก่เครื่องโทรศัพท์

ในส่วนของวงจรเสียงพูด วงจรส่งเสียงพูด วงจรรับเสียงพูด จะใช้ไอซีเบอร์ MC34114 ร่วมกับไมโครโฟน และลำโพง ซึ่งจะได้เป็นวงจรดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 วงจรเสียงพูด

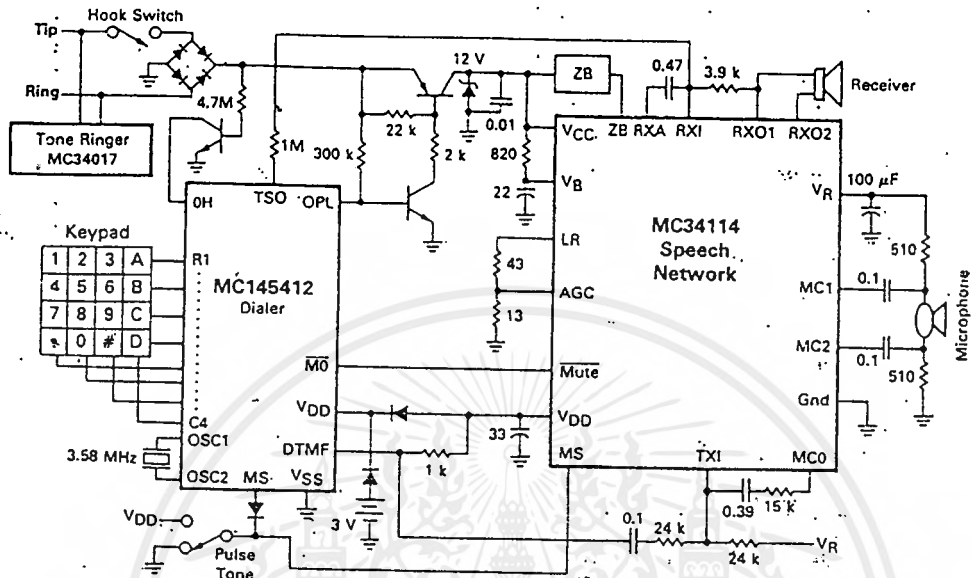
วงจรกระตุ้นจะใช้ไอซีเบอร์ MC34017 จะได้วงจรดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 วงจรกระตุ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รูปที่ 3.3 วงจรกระตุ้นนั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรไดอัลเลอร์ จะใช้เบอร์ MC 145412 ทำการสร้างสัญญาณเลขหมายส่งให้กับวงจรเสียงพูด และเมื่อรวมเอาส่วนต่างๆของโทรศัพท์จะได้เป็นวงจรรวมดังรูปที่ 3.4

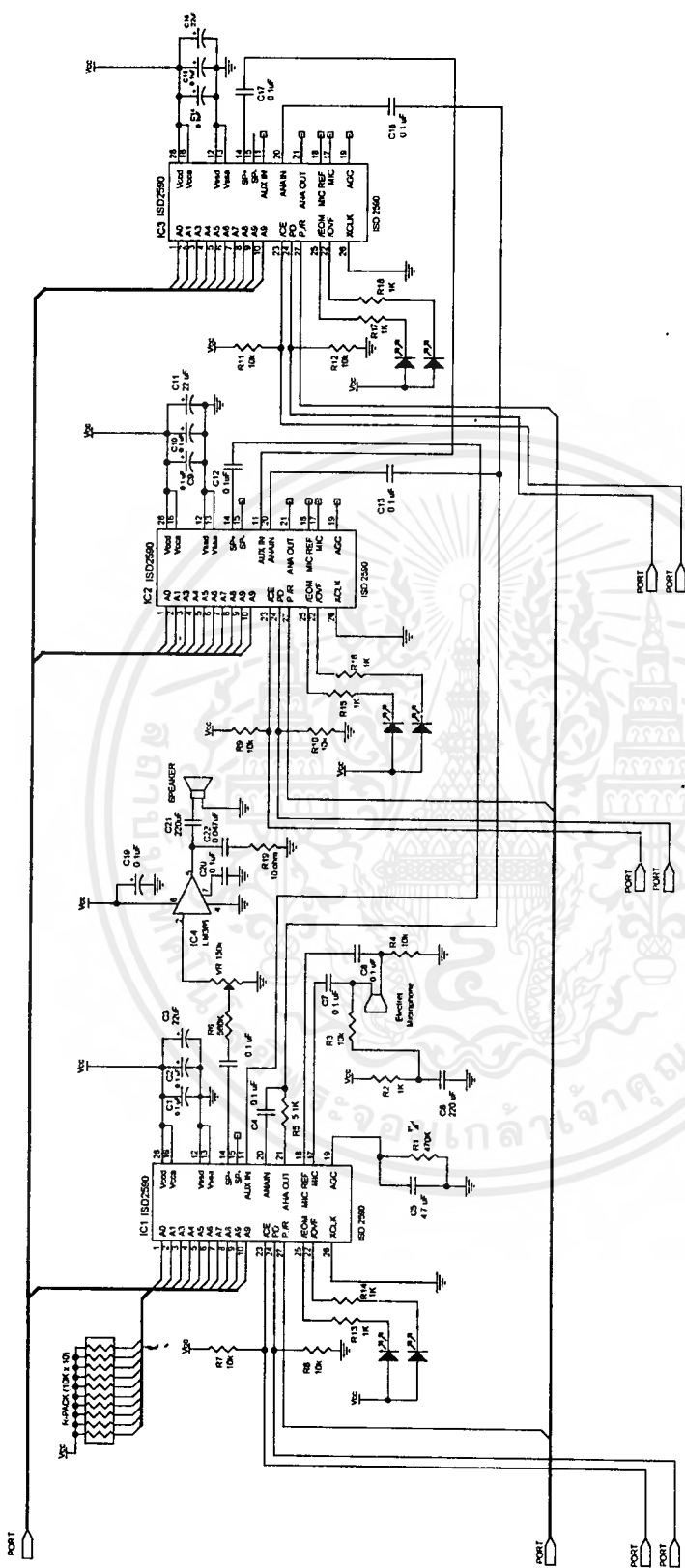
รูปที่ 3.4 วงจรรวมของเครื่องโทรศัพท์

3.2 ส่วนของภาคตอบรับอัตโนมัติและบันทึกข้อความ

จะใช้ IC บันทึกเสียงเบอร์ ISD 2590 เป็นตัวบันทึกเสียงที่จะใช้สำหรับตอบรับผู้ที่ทำการติดต่อเข้ามา และบันทึกเสียงของผู้ที่ติดต่อเข้าฝากข้อความไว้

3.2.1 การคำนวณและการสร้างส่วนตอบรับอัตโนมัติและบันทึกข้อความ

จากคู่มือของ ISD2590 จะได้วงจรตัวอย่างที่ใช้สำหรับการบันทึก/เล่นกลับ โดยใช้ IC หนึ่งตัว ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้นเพื่อเพิ่มช่วงการใช้งานให้มากขึ้น จึงต้องมีการดัดแปลงวงจรซึ่งจะได้วงจรสมบูรณ์ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 วงจรควบคุมแผ่นดิสก์ 3.5 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.1 การคำนวณการจัดแบ่งช่วงเวลา(Time Slot) สำหรับการบันทึก/เล่นกลับ

วงจรบันทึกเสียงจะมีช่วงเวลาที่ใช้บันทึกทั้งหมด 270 วินาทีโดยใช้ไอซีเบอร์ ISD 2590 ซึ่งมีช่วงเวลาการบันทึก 90 วินาทีต่อหนึ่งตัวมาทำการต่อкассекกันจำนวน 3 ตัว

- ช่วงเวลาการบันทึกทั้งหมด 270 วินาทีนั้น จะจัดแบ่งออก Time Slot ทั้งหมด 9 Time Slot ละ 30 วินาที เพื่อเป็นพื้นที่สำหรับทำการบันทึกข้อความที่ผู้โทรเข้าฝากไว้ โดย 1 Time-Slot จะจัดสรรไว้รับฝากข้อความ 1 ข้อความ ดังนั้นภาคบันทึกเสียงจะมีพื้นที่สำหรับรับฝากข้อความได้ 9 ข้อความ

- ช่วงเวลาการบันทึกของ ISD 2590 จำนวน 90 วินาทีนั้นสามารถเลือกตำแหน่งที่จะใช้เริ่มการบันทึกหรือเล่นกลับได้โดยอาศัยขาแอดเดรส $A_0 - A_9$

- ขาแอดเดรส $A_0 - A_9$ จำนวน 10 ขานั้นจะใช้อ้างแอดเดรสโดยเริ่มต้นจาก 00H จนถึง 257H

- แอดเดรสจาก 00 H ถึง 257 H นั้นคือค่าที่จะใช้เลือกตำแหน่งเริ่มต้นบันทึก/เล่นกลับ โดยมีรายละเอียดการคำนวณเพื่อหาตำแหน่งที่ต้องการบันทึก/เล่นกลับดังต่อไปนี้

แอดเดรส 00 H ตรงกับตำแหน่ง บันทึก/เล่นกลับ ที่วินาทีที่ 0.00

แอดเดรส 01 H ตรงกับตำแหน่ง บันทึก/เล่นกลับ ที่วินาทีที่ 0.15

พบว่าเมื่อเพิ่มค่าของแอดเดรส 1 ค่าตำแหน่ง บันทึก/เล่นกลับ จะเริ่มต้นที่วินาทีที่ 0.15

ดังนั้นที่ Time Slot ที่ 1 (วินาทีที่ 0 - 29.85) ต้องเริ่มที่ แอดเดรส 00 H

Time Slot ที่ 2 (วินาทีที่ 30 - 59.85) ต้องเริ่มที่ แอดเดรส C8 H

หาได้จาก

เริ่มที่ วินาทีที่ 0.15 ใช้ แอดเดรส 01 Dec

เริ่มที่ วินาทีที่ 30 ใช้ แอดเดรส $(01 \text{ Dec})(30)/(0.15) = 200 \text{ Dec}$

= C8 H

Time Slot ที่ 3 (วินาทีที่ 60 - 89.85) ใช้ แอดเดรส 190H

หาได้จาก

เริ่มที่ วินาทีที่ 0.15 ใช้ แอดเดรส 01 Dec

เริ่มที่ วินาทีที่ 60 ใช้ แอดเดรส $(01 \text{ Dec})(60)/(0.15) = 400 \text{ Dec}$

= 190 H

3.2.1.2 ISD 2590 สามารถกำหนดตำแหน่งเริ่มต้นการ บันทึก/เล่นกลับ ได้ว่าต้องการเริ่มที่ตำแหน่งใดโดยการเซตแอดเดรส ที่ขา $A_0 - A_9$ แต่ไม่สามารถกำหนดตำแหน่งสิ้นสุดของการบันทึก/เล่นกลับได้ ดังนั้นจึงใช้วงจรไมโครเป็นตัวจับเวลาเพื่อกำหนดตำแหน่งสิ้นสุดของการ บันทึก/เล่นกลับ

3.3 ส่วนของภาคป้องกันการดักฟังสัญญาณเสียง

จะใช้หลักการมอดูเลตสัญญาณเสียงให้เป็นสัญญาณแบบเอฟเอ็ม (Frequency modulation) และ จะส่งสัญญาณเอฟเอ็มผ่านโครงข่ายของระบบโทรศัพท์ เมื่อสัญญาณเอฟเอ็มถึงปลายทางที่ต้องการติดต่อ ที่เครื่องรับโทรศัพท์ปลายทาง จะทำการดีมอดูเลตสัญญาณเอฟเอ็มให้กลับมาเป็นสัญญาณเสียง การมอดูเลตจะใช้ไอซีเบอร์ XR2206 เป็นตัวมอดูเลต ส่วนการดีมอดูเลตจะใช้วงจรดิคริมีเนตความถี่(Frequency discriminator)

3.3.1 การคำนวณและการสร้าง

สัญญาณ FM ที่ส่งเข้าไปในสายโทรศัพท์ ซึ่งใช้คลื่นพาห์ ที่ 3 กิโลเฮิร์ตซ์มา มอดูเลตกับสัญญาณ อินพุทโดยใช้ไอซีเบอร์ XR 2206 จะได้สัญญาณ เอฟเอ็มออกมา ซึ่งสัญญาณที่ได้จากการ มอดูเลต นี้จะสามารถป้องกันการดักฟังได้ ส่วนด้านรับฟัง สัญญาณเอฟเอ็มที่ได้นำมาทำการดีมอดูเลตแบบ ฟรีควเอนซี ดิคริมีเนชัน(Frequency discrimination) โดยผ่านเข้าวงจรดิฟเฟอเรนทิเอเตอร์(Differentiator) จะได้ สัญญาณเอฟเอ็มที่มีลักษณะเป็นสัญญาณเอเอ็ม โดยมีเอนเวโลปปรากฏ ซึ่งสามารถใช่วงจรเอนเวโลป ดี เทกชัน ซึ่งประกอบด้วยไดโอด และวงจรกรองความถี่ต่ำ ในส่วนของวงจรกรองความถี่ต่ำ จะเป็นแบบ Second order low pass butter worth VCVS filter โดยใช้ IC เบอร์ 741

ส่วนวงจรเอฟเอ็มมอดูเลเตอร์

หลักการออกแบบ

$$f_0 = \frac{1}{RC} \text{ Hz}$$

ใช้ความถี่ที่ 2 กิโลเฮิร์ตซ์ กำหนดค่า C = 0.1 μ F

$$2 \text{ kHz} = \frac{1}{(0.1 \mu\text{F})R}$$

$$\therefore R = 5 \text{ k}\Omega$$

การสร้างวงจรเอฟเอ็มมอดูเลเตอร์ จะใช้ไอซีเบอร์ XR2206 โดยนำวงจรการใช้งานแบบกวาดความถี่ ของไอซีเบอร์ XR2206 มาประยุกต์

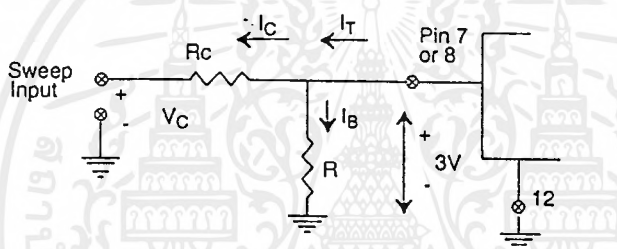
ในไอซีเบอร์ XR2206 ความถี่ของการเกิดออสซิลเลทเป็นสัดส่วนกับกระแสโหม่งทั้งหมด (I_T) โดยคำนวณจาก

$$f = \frac{320 I_T (mA)}{C (\mu F)} \text{ Hz}$$

ที่ไทม์มิ่งเทอร์มินอล (Timing Terminal) ที่ขา 7 หรือ 8 จะมีค่าอิมพีแดนซ์ต่ำ (Impedance) และได้รับการไบอัสภายในที่ +3 โวลต์ เมื่อเทียบกับขา 12 ความถี่จะเปลี่ยนแปลงอย่างลิเนียร์ (Linear) กับกระแสไทม์มิ่งทั้งหมด (I_T) โดยมีช่องกระแสที่กว้างจาก 1 ไมโครแอมป์ถึง 3 มิลลิแอมป์ ความถี่ถูกควบคุมโดยการป้อนแรงดันควบคุม V_C กระตุ้นไปยังขาไทม์มิ่งที่ได้รับในรูปแบบที่ 3.7 ความถี่ของออสซิลเลเตอร์ (OSC) จะมีความสัมพันธ์กับ V_C คือ

$$f = \frac{1}{RC} \left(1 + \frac{R}{R_0} \left(1 - \frac{V_C}{3} \right) \right) \text{Hz}$$

V_C อยู่ในหน่วยแรงดัน โวลต์ (Volt)

รูปที่ 3.6 การต่อวงจรเพื่อการใช้งานไอซีเบอร์ XR2206 แบบวงจรกวาดความ

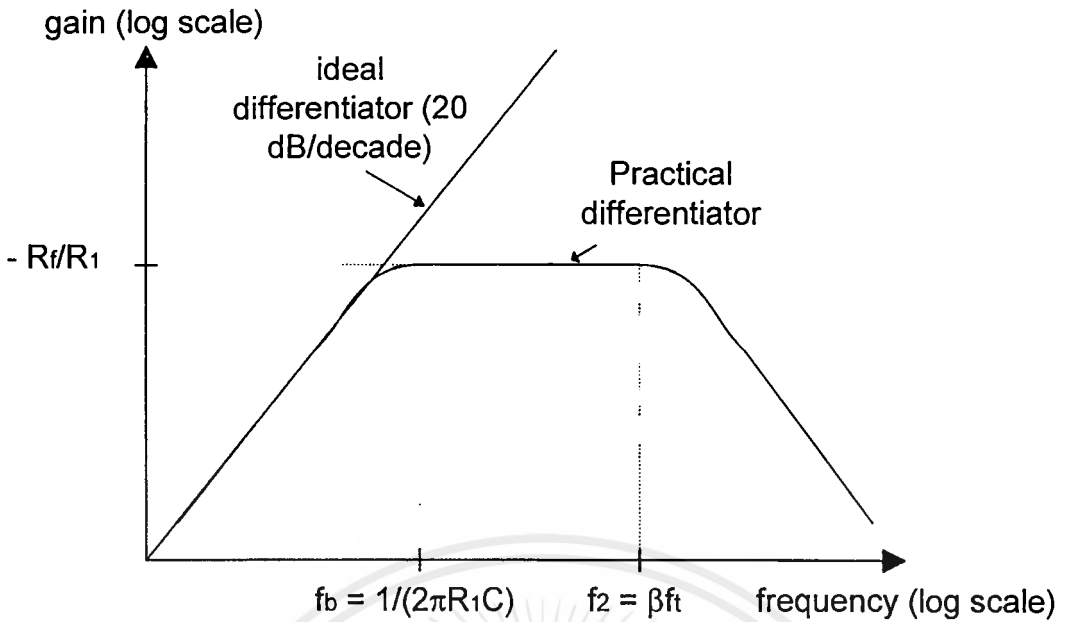
K โวลตจู่ฟรีควเอนซีคอนเวอร์ชันเกน (Voltage To Frequency Conversion Gain) หาได้จาก

$$K = -\frac{0.32}{R_C C} \text{Hz/V}$$

ส่วนวงจร เอฟเอ็มดีมอดูเลเตอร์

หลักการออกแบบ

ส่วนวงจรดิฟเฟอเรนทิเอเตอร์ (Differentiator)

รูปที่ 3.7 โบทพล็อตของวงจรดิฟเฟอเรนทิเอเตอร์ในอุดมคติและในทางปฏิบัติ

การออกแบบวงจรดิฟเฟอเรนทิเอเตอร์ในทางปฏิบัติ จะให้ Break Frequency (f_b) หรือความถี่ตัดมากกว่าความถี่สูงสุดที่ต้องการ. จะทำให้วงจรดิฟเฟอเรนทิเอเตอร์มีการดิฟฟ์ที่มีความถูกต้องตามการออกแบบ

$$f_b \gg f_h$$

ต้องการให้วงจร Differentiator ทำงานที่มีความถี่สูงสุดประมาณ 4 kHz

กำหนดให้ $f_b = 20 \text{ kHz}$

$C = 0.1 \mu\text{F}$

สามารถคำนวณ R_1 ได้จาก

$$f_b = \frac{1}{2\pi R_1 C}$$

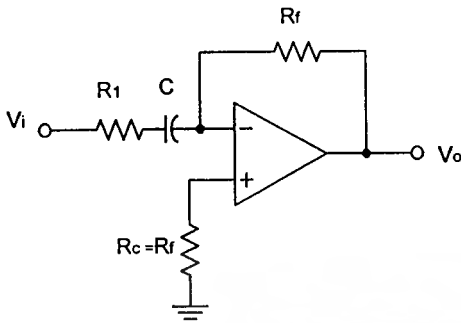
$$R_1 = 1/[(2\pi)(20\text{kHz})(10\text{E-}7)] = 79.57 \Omega \cong 80\Omega$$

ให้วงจรมีอัตราขยายเท่ากับ 1 ที่ความถี่ 1 kHz จะหา R_f ได้จาก

$$|V_o/V_i| = 1 = \omega R_f C$$

$$R_f = 1/[(2\pi)(1\text{kHz})(10\text{E-}7) = 1591\Omega \cong 1.6\text{k}\Omega$$

โดยจะมีวงจรดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 วงจรคิฟเฟอร์เรนทีเอเตอร์ในทางปฏิบัติ

Second -order low pass Butterworth VCVS filter

สูตร $K = 10^{-4} / f_c$

$$R_1 = 1.422\text{K}$$

$$R_2 = 5.399\text{K}$$

$$R_3 = \infty \text{ (open)}$$

$$R_4 = 0$$

$$C_1 = 0.33\text{C}$$

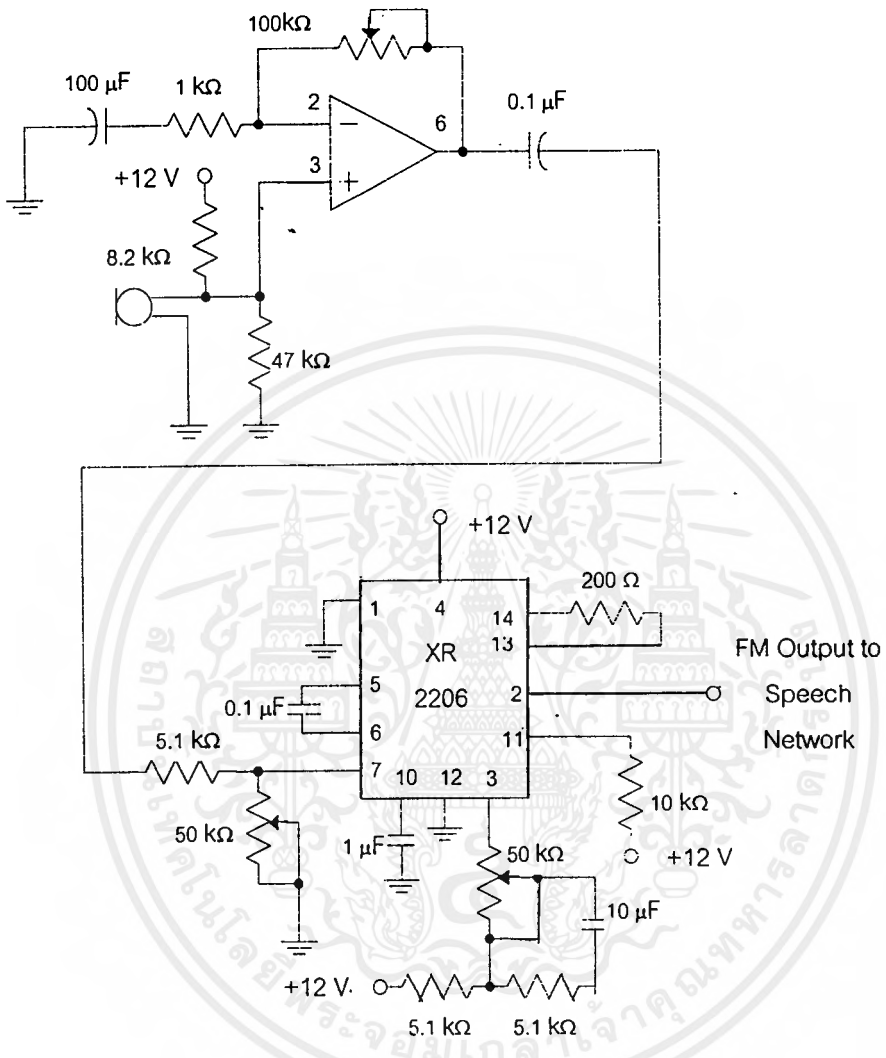
ใช้ความถี่ที่ 1 กิโลเฮิร์ตซ กำหนดค่า $C = 0.1 \mu\text{F}$

$$\therefore K = 0.833$$

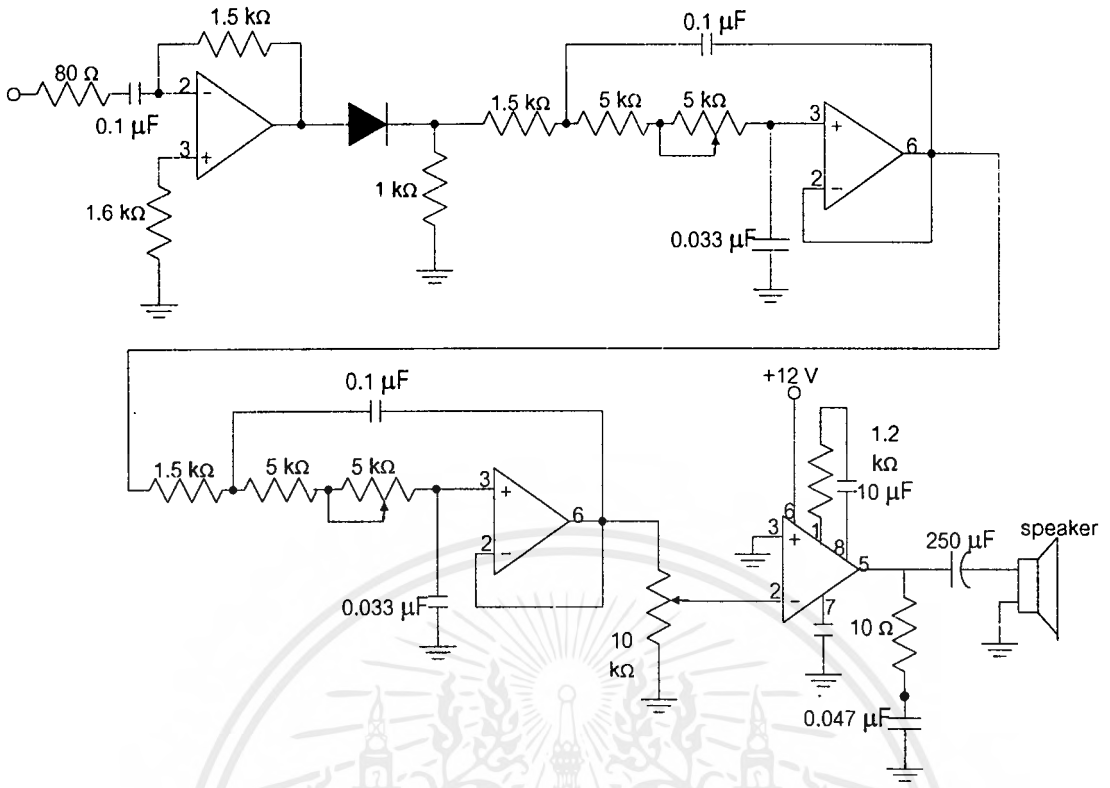
จะได้ $R_1 = 1.422(0.833) = 1.184\text{k}\Omega$

$$R_2 = 5.399(0.833) = 4.497\text{k}\Omega$$

วงจรเฟอเอ็ม มอดูเลเตอร์ และวงจรดีมอดูเลเตอร์ที่ใช้ในโครงการจะเป็นดังรูปที่ 3.9 และ 3.10

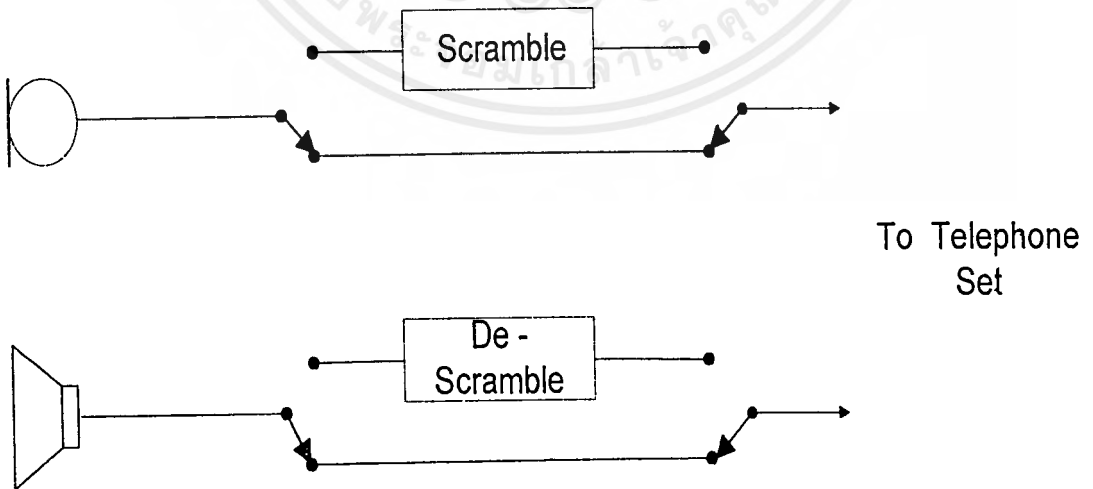
รูปที่ 3.9 วงจรเอฟเอ็มมอดูเลเตอร์

รูปที่ 3.10 วงจร เอฟเอ็มคิมอคูเลเตอร์

3.4 ส่วนตัดต่อสัญญาณเข้ากับเครื่องโทรศัพท์

การต่อภาคป้องกันการดักฟังเข้ากับตัวเครื่องโทรศัพท์นั้นจะใช้รีเลย์เป็นตัวตัดต่อดังวงจรรูปที่ 3.11 เพื่อที่จะได้สามารถทำการเลือกใช้งานในโหมดโทรศัพท์ธรรมดาได้

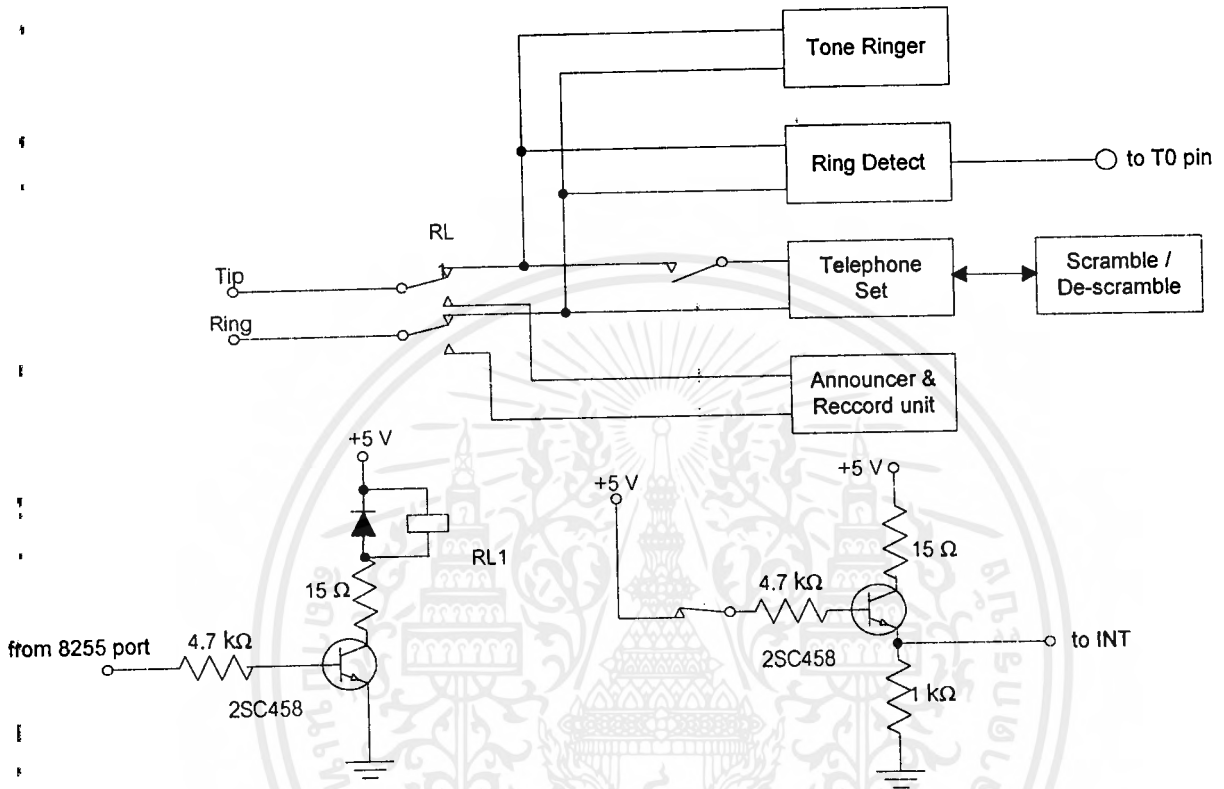

รูปที่ 3.11 แสดงการต่อส่วนป้องกันการดักฟังเข้ากับเครื่องโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 แผนผังแสดงส่วนประกอบของเครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ

รูปที่ 3.12 แสดงการต่อภาคต่างๆทั้งหมดเข้าด้วยกันเป็นโครงงานเครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ

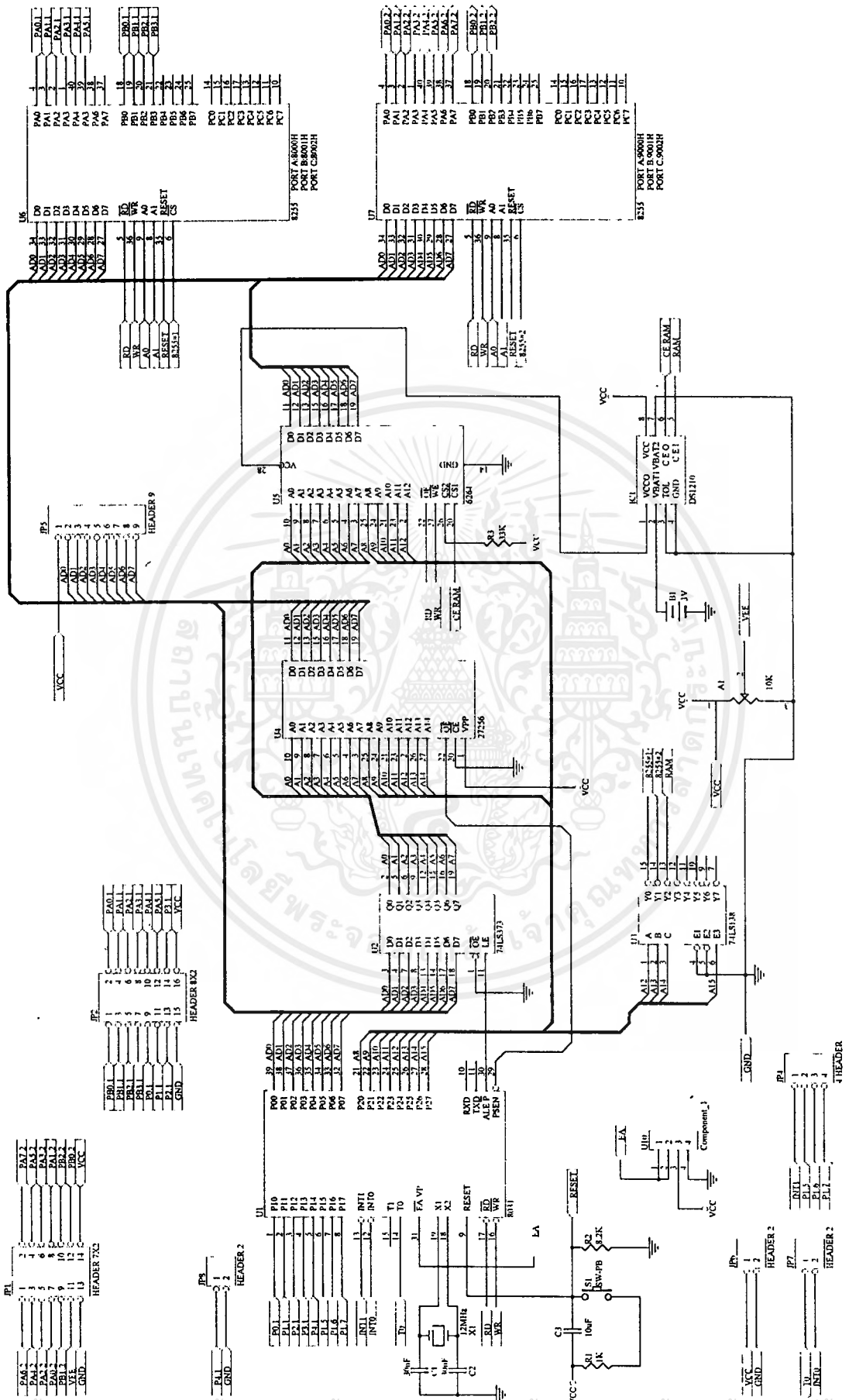

รูปที่ 3.12 แสดงส่วนประกอบของเครื่องโทรศัพท์ป้องกันการดักฟังและตอบรับอัตโนมัติ

3.6 ส่วนของชุดคอนโทรลเลอร์

ใช้เพื่อทำการควบคุมลำดับขั้นตอนการทำงานของทั้ง 3 ส่วนข้างต้น ให้มีการทำงานที่สัมพันธ์กัน ชุดคอนโทรลเลอร์จะใช้ CPU ตระกูล MCS-51

วงจรไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ในโครงงานจะเป็นดังรูปที่ 3.13

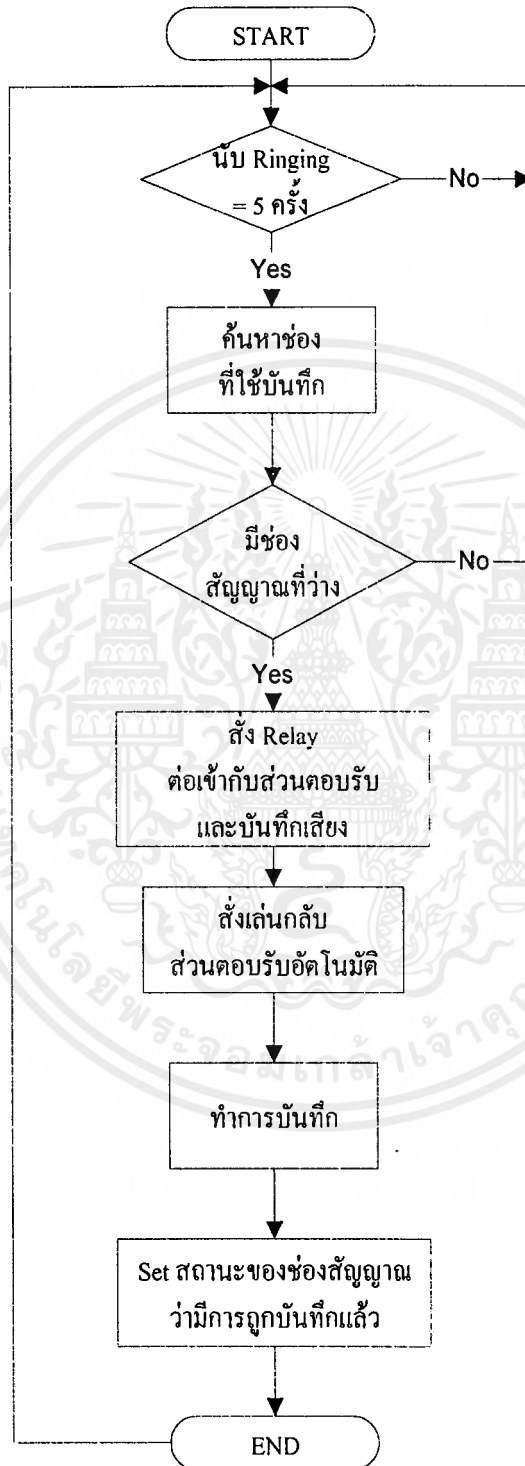

รูปที่ 3.13 วงจรไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ในโครงการงาน

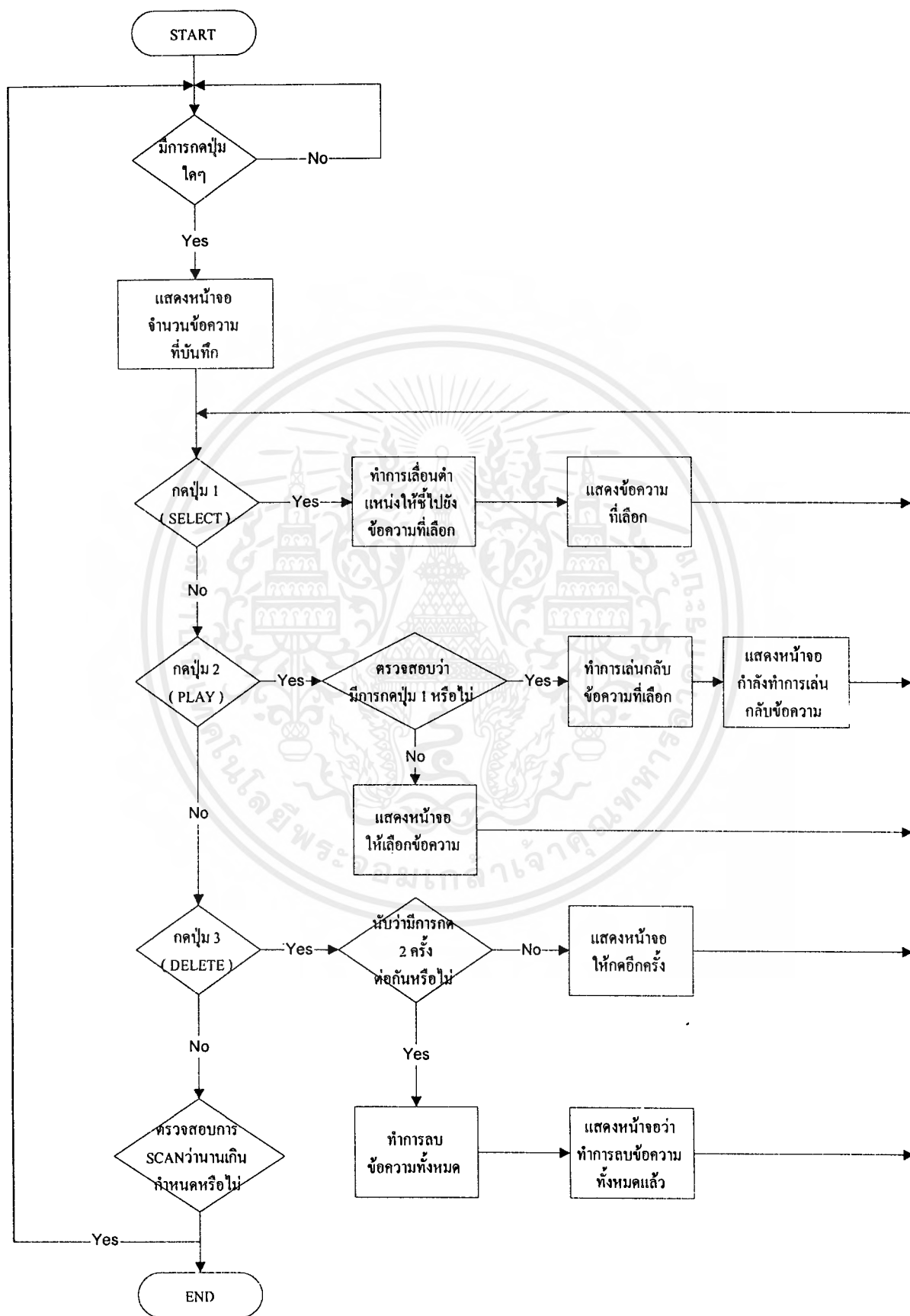
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

1. แผนผังการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ในรอบการบันทึกข้อความ

2. แผนผังการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ในรอบการเล่นกลับและแสดงผล

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

วงจรที่สร้างขึ้นและใช้ทดลองนั้นจะมี 3 วงจร คือ

- ชุดโทรศัพท์ (Telephone Set)
- ส่วนบันทึกข้อความ
- ส่วนป้องกันการคิกฟิง
- ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง
- โปรแกรมควบคุมการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

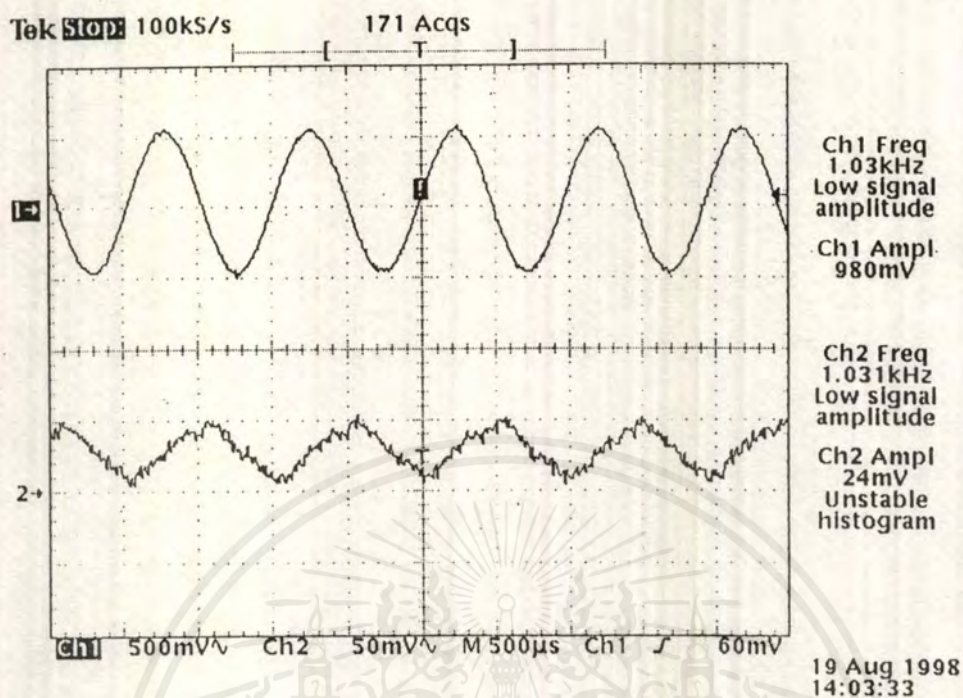
4.1 การทดลองชุดเครื่องโทรศัพท์

4.1.1 การทดลองวงจรเสียงพูด (Speech Network)

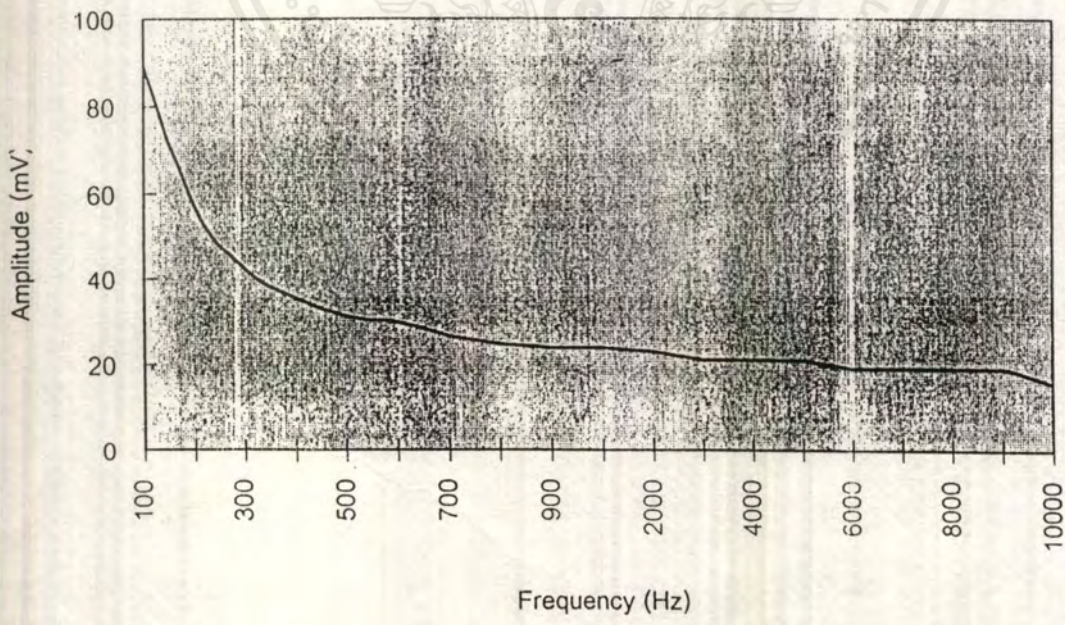
ขั้นตอนการทดลอง

1. ต่อวงจรตามรูป 2.11 ซึ่งเป็นวงจรเสียงพูดที่สำหรับส่งและรับเสียงพูด
2. ในการทดลองจะใช้แหล่งจ่ายไฟตรงขนาด 12 V ป้อนเข้าที่วงจรบริดจ์ ซึ่งสถานะนี้จะเหมือนกับสถานะที่เครื่องโทรศัพท์อยู่ในสภาวะยกหูซึ่งโดยปกติจะมีแรงดันที่ขั้วที่ปริงที่ส่งมาจากขุมสายโทรศัพท์ 12 V สถานะนี้จะเป็นสถานะที่พร้อมสำหรับการรับส่งสัญญาณเสียง
3. ทำการป้อนสัญญาณไซน์เวฟความถี่ต่างๆที่ตำแหน่งที่เป็นไมโครโฟนอินพุทของวงจรเสียงพูด (ขา 6, 7 ของไอซี MC 34114) แล้วทำการวัดสัญญาณเอาต์พุทที่ออกจากวงจรเสียงพูดที่ขา 1 และจะใช้สัญญาณที่มีขนาด 1 V_{p-p}
4. สัญญาณอินพุทที่มีความถี่ 1000 Hz จะได้สัญญาณเอาต์พุตดังรูปที่ 4.1
5. ทำการเปลี่ยนความถี่ของสัญญาณอินพุทจากความถี่ 100 Hz จนถึง 10,000 Hz จะได้ขนาดของสัญญาณเอาต์พุทที่ความถี่ต่างๆดังรูปที่ 4.2

ผลการทดลอง

Ch1 : สัญญาณอินพุตที่ป้อนเข้าที่ขา 6 ของ MC34114
 Ch2: สัญญาณเอาต์พุตที่วัดที่ขา 1 ของ MC34114
 รูปที่ 4.1 เอาท์พุตของวงจรเสียงพูดเมื่อป้อนคลื่นไซน์ความถี่ 1 kHz

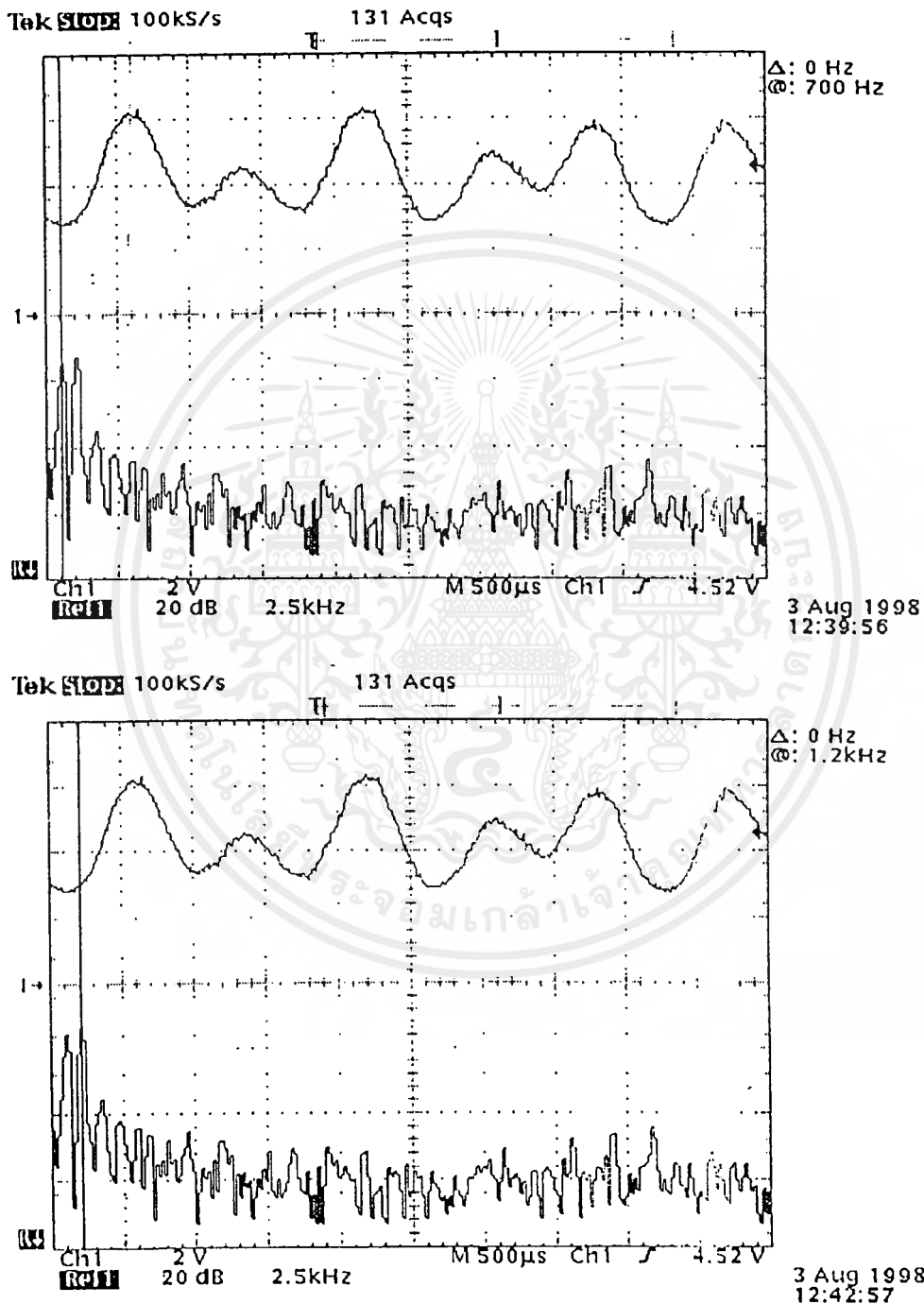

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงคุณสมบัติของวงจรเสียงพูดที่ความถี่ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งอยู่ภายใต้การคุ้มครองทางกฎหมายและนโยบายด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 การทดลองวงจรไดอัลเลอร์

วงจรไดอัลเลอร์จะใช้ไอซีเบอร์ MC145412 ใช้ร่วมกับวงจรเสียงพูด ทำการต่อวงจรตามรูปที่ 3.4 การทดลองจะใช้การป้อนแรงดันไฟตรงเข้าที่วงจรปริคซ์ และทดลองกดปุ่มหมายเลข 1 จะได้ผลการทดลองดังรูปที่ 4.3

Ch1: สัญญาณความถี่ที่ได้จากการกดหมายเลข 1

Ref: สเปกตรัมของสัญญาณความถี่ที่ได้จากการกดหมายเลข 1

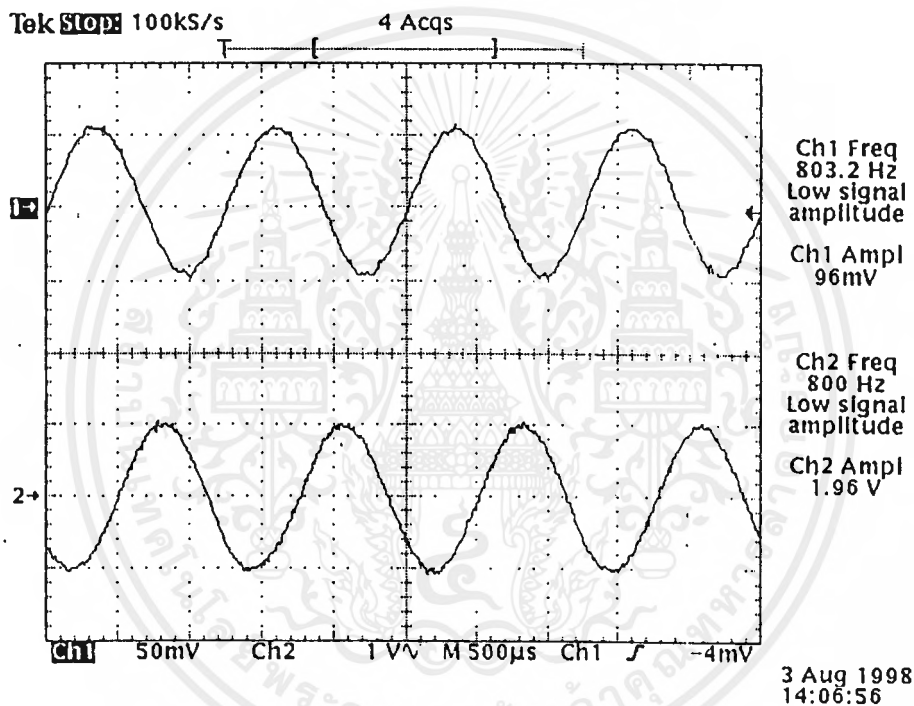
รูปที่ 4.3 แสดงสัญญาณความถี่ DTMF ของหมายเลขหนึ่งจากวงจรไดอัลเลอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การทดลองส่วนบันทึกข้อความ

ทำการต่อวงจรของส่วนบันทึกข้อความตามรูปที่ 3.5 แล้วให้การทำงานของวงจรอยู่ในโหมดบันทึกในการบันทึก จะใช้สัญญาณไซน์เวฟความถี่ 800 Hz ขนาด 100 mV_{p-p} เป็นสัญญาณที่นำมาทำการบันทึก

การป้อนสัญญาณจะป้อนเข้าตรงตำแหน่งที่เป็นไมโครโฟนหรือขา 17 และ 18 ของไอซี ISD2590 เมื่อบันทึกเสร็จแล้วทำการเปลี่ยนโหมดเป็นโหมดเล่นกลับ จากนั้นให้วงจรบันทึกเสียงทำการเล่นกลับสัญญาณความถี่ 800 Hz ที่บันทึกเข้าไป กลับออกมา ผลการทดลองตามรูปที่ 4.4

Ch1 : สัญญาณอินพุตไซน์เวฟ 800 Hz ที่ใช้ทำการบันทึก

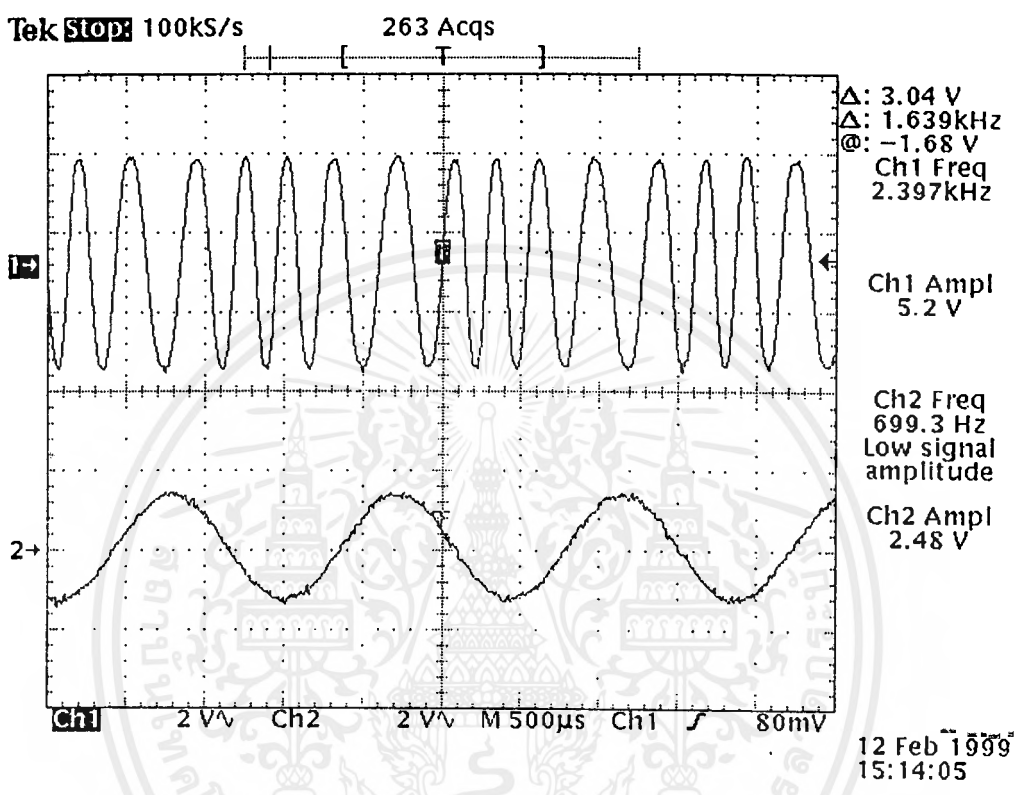
Ch 2 : สัญญาณเอาต์พุตเมื่อทำการเล่นกลับ

รูปที่ 4.4 ผลการทดลองการบันทึกสัญญาณไซน์เวฟความถี่ 800 Hz เทียบกับสัญญาณที่ทำการเล่นกลับ

4.3 การทดลองส่วนป้องกันการดักฟัง

4.3.1 ส่วนมอดูเลต

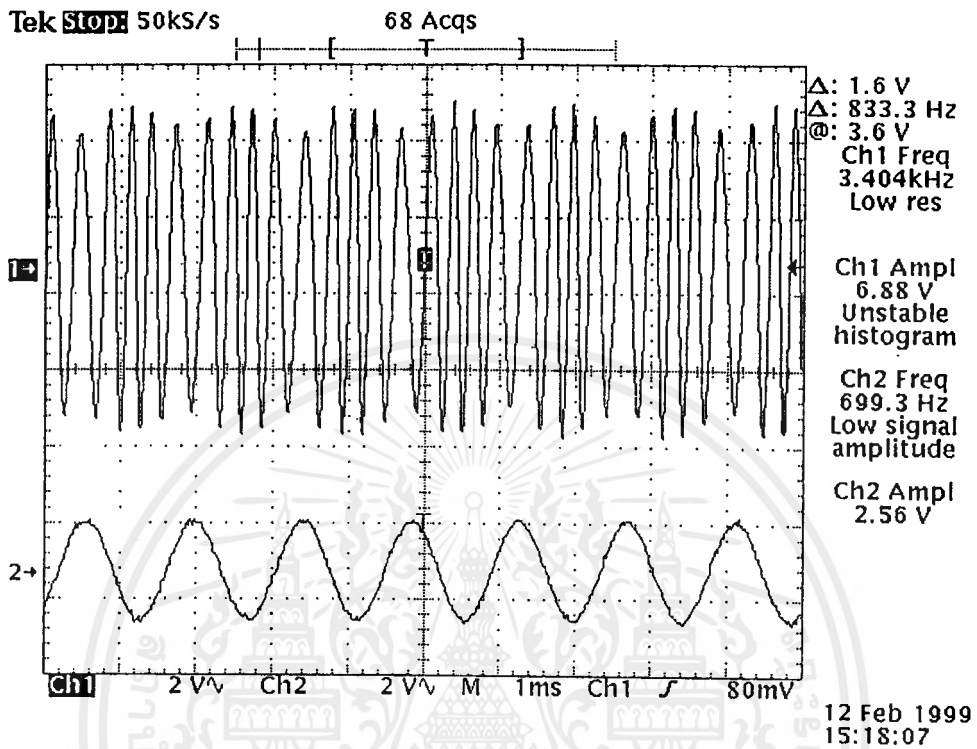
- ป้อนสัญญาณอินพุตชาน์เนลความถี่ 700Hz เพื่อทำการมอดูเลตกับคลื่นพาห้ความถี่ 3kHz เพื่อให้ได้เป็นสัญญาณเอฟเอ็ม ดังรูปที่ 4.5

Ch 1 :สัญญาณเอาต์พุตที่เป็นเอฟเอ็ม
 Ch 2:สัญญาณอินพุตที่นำมามอดูเลตกับคลื่นพาห้
 รูปที่ 4.5 สัญญาณเอฟเอ็มที่มอดูเลตด้วยความถี่ 700Hz

4.3.2 ส่วนคีมอคูเลท

- ป้อนสัญญาณเอพเอ็มเข้าที่อินพุทของวงจรถิฟเฟอเรนทีเอเตอร์จะได้สัญญาณเอาต์พุทที่มีลักษณะเป็นสัญญาณเอเอ็มปรากฏให้เห็นเป็นเอนเวโลป ดังรูปที่ 4.6

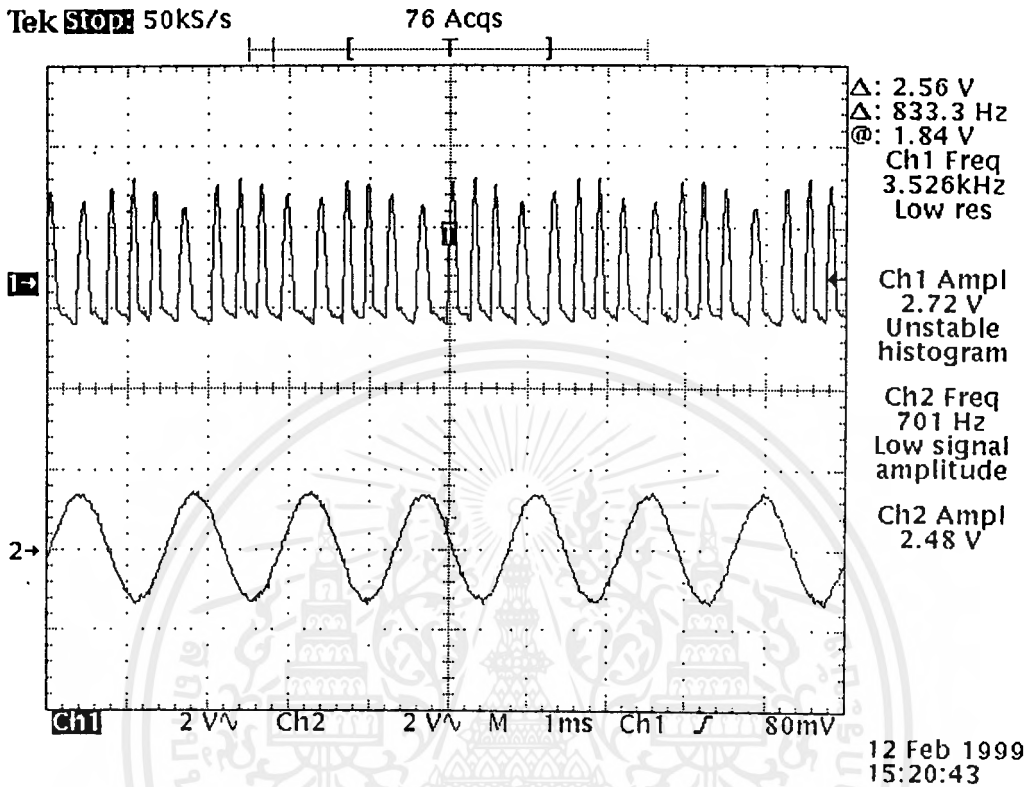

Ch 1: สัญญาณเอาต์พุทจากวงจรถิฟเฟอเรนทีเอเตอร์

Ch 2: สัญญาณอินพุทที่นำมามอดูเลท

รูปที่ 4.6 สัญญาณเอาต์พุทจากวงจรถิฟเฟอเรนทีเอเตอร์และสัญญาณอินพุทที่นำมามอดูเลท

- นำสัญญาณที่ได้จากวงจรดีฟเฟอเรนทิเอเตอร์มาผ่าน ไอ โอดเพื่อตัดรูปคลื่นให้เหลือเพียงซีกเดียว ซึ่งจะได้ผลดังรูปที่ 4.7

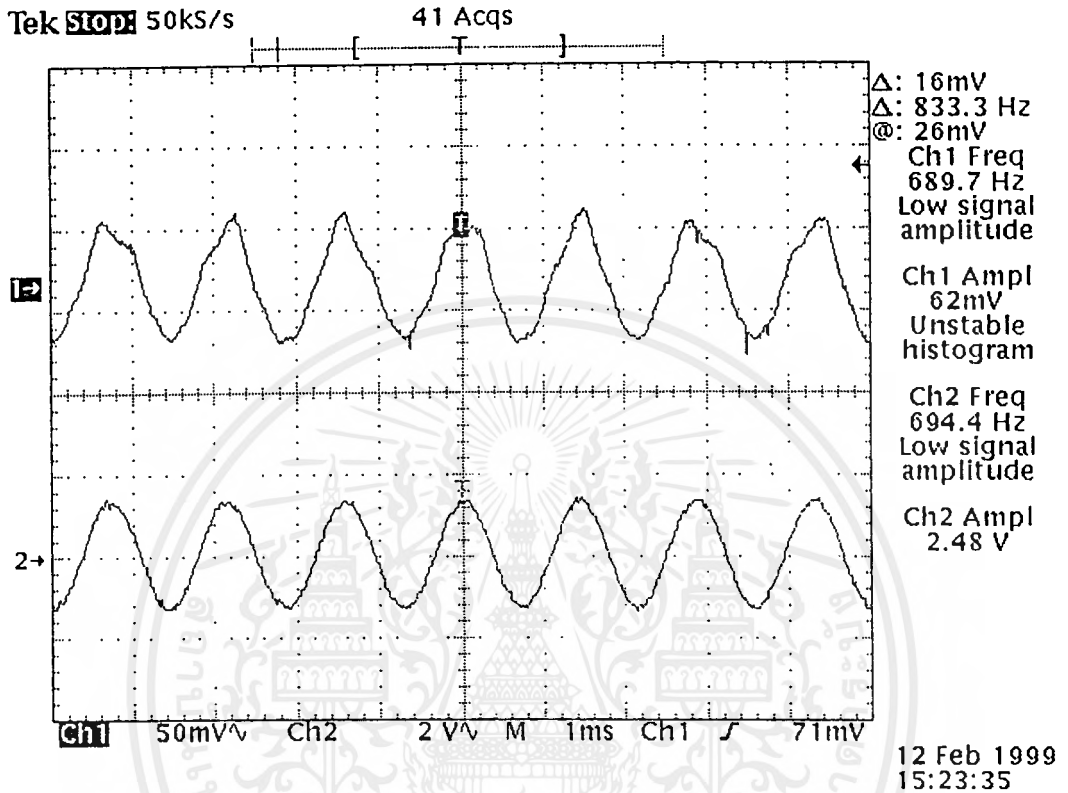

Ch 1: สัญญาณจากวงจรดีฟเฟอเรนทิเอเตอร์เมื่อนำมาผ่าน ไดโอดตีเทกเตอร์

Ch 2: สัญญาณอินพุตที่นำมาออกเลข

รูปที่ 4.7 สัญญาณเอาต์พุตจาก ไดโอดตีเทกเตอร์และสัญญาณอินพุต

- จากนั้นนำสัญญาณที่ได้จากไดโอดดีเทคชันมาผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำ เพื่อกรองความถี่คลื่นพาร่าออกก็จะได้สัญญาณที่นำมามอดูเลทความถี่ 700Hz กลับคืนมาดังรูปที่ 4.8

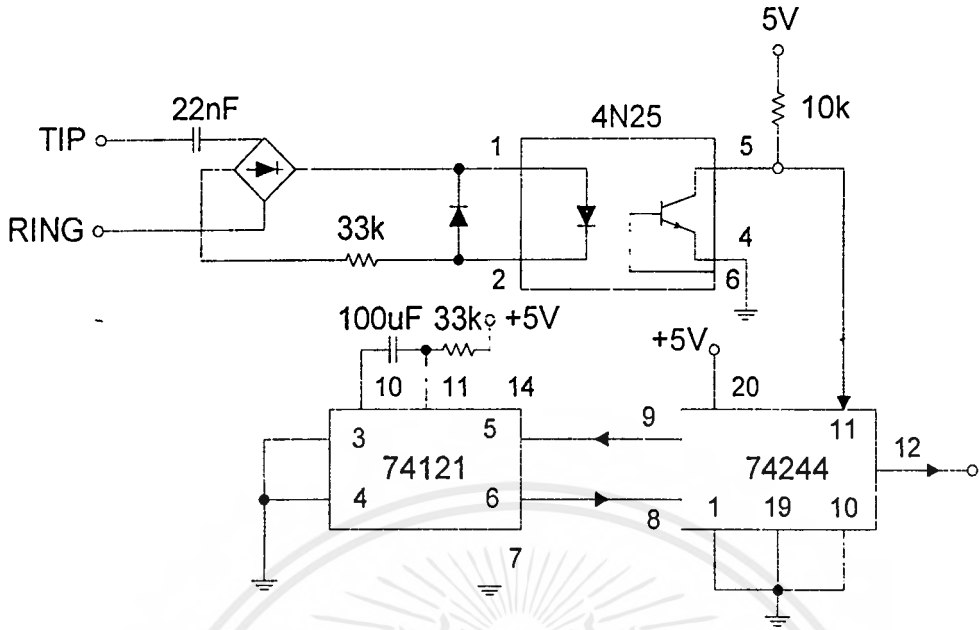
Ch 1: สัญญาณเอาต์พุตจากวงจรดีมอดูเลท

Ch 2: สัญญาณอินพุตที่นำมามอดูเลท

รูปที่ 4.8 สัญญาณเอาต์พุตที่ได้จากการดีมอดูเลทเทียบกับสัญญาณอินพุตที่นำมามอดูเลท

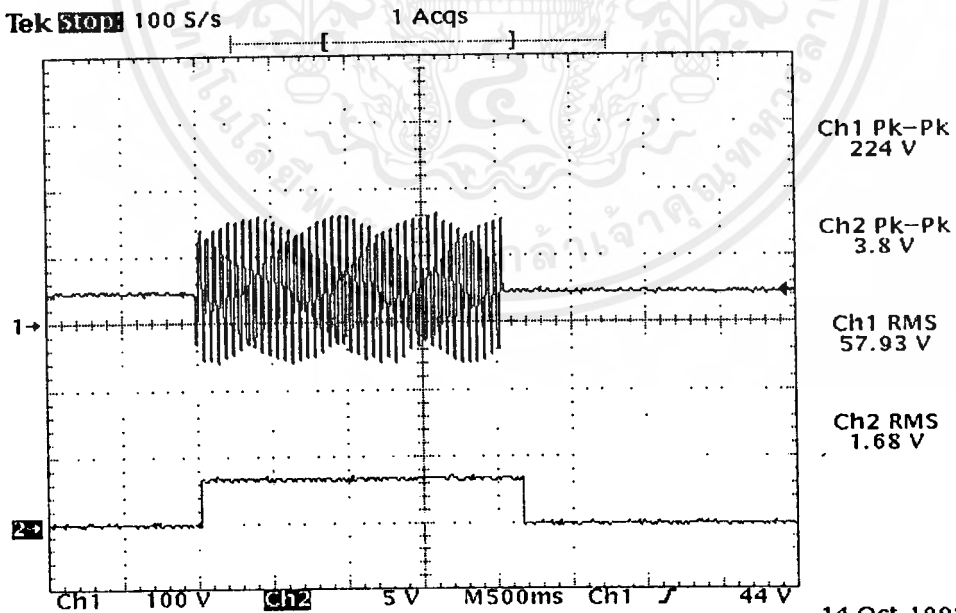
4.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง

ทำการต่อวงจรตามรูปที่ 4.9 เข้ากับขั้ว Tip Ring ของเครื่องโทรศัพท์แล้วทำการเรียกเข้า แล้ววัดสัญญาณเอาต์พุตของวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่งเทียบกับสัญญาณกระดิ่งจะได้ผลดังรูปที่ 4.10

รูปที่ 4.9 วงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง

ผลการทดลองของวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง

Ch1: สัญญาณกระดิ่ง

Ch2: สัญญาณจากเอาต์พุตของวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 4.10 สัญญาณจากเอาต์พุตจากวงจรตรวจจับสัญญาณกระดิ่งและสัญญาณกระดิ่ง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทวิจารณ์และสรุป

5.1 บทวิจารณ์

เครื่องรับโทรศัพท์ชุดนี้ มีการกำเนิดสัญญาณแบบโทน สามารถทำการบันทึกข้อความได้ถึง 9 ข้อความ โดยในแต่ละข้อความนาน 30 วินาที เบอร์ ไอซี ISD2590 มีคุณลักษณะพิเศษคือ ออกแบบง่าย การต่อวงจรไม่ซับซ้อนยุ่งยาก และยังสามารถป้องกันการดักฟังสัญญาณได้ โดยการเข้ารหัสแบบเอฟเอ็ม (Frequency Modulator) ใช้ IC เบอร์ XR2206 ซึ่งมีความเสถียรภาพสูง การถอดรหัสสัญญาณใช้วงจรดิสคริมิเนตความถี่ (Frequency discriminator) ซึ่ง การออกแบบวงจรง่าย ใช้อุปกรณ์น้อย

แนวทางการพัฒนา

สามารถเพิ่มจำนวนการบันทึกข้อความได้โดยการปรับปรุงส่วนของซอร์ฟแวร์และฮาร์ดแวร์ของส่วนการบันทึกเสียง โดยการเพิ่มจำนวนไอซี ISD2590 มาต่อкасาดกันโดยตรง และส่วนของฮาร์ดแวร์ที่จะต้องสร้างเพิ่มเติมคือ ส่วนถอดรหัสความถี่คู่ (DTMF-Decoder) ส่วนตรวจจับสัญญาณกระดิ่ง(Ringing Detector) และจะต้องสร้างส่วนตอบรับที่ใช้ทำหน้าที่เป็นโอเปอเรเตอร์ไว้ต่างหาก โดยไม่ต้องอาศัยพื้นที่ในหน่วยความจำของส่วนบันทึกเสียง ส่วนของซอร์ฟแวร์ที่ใช้กับไมโครคอนโทรลเลอร์จะต้องพัฒนาให้มีความเชื่อถือสูง การกำจัดสัญญาณเสียงแทรกในส่วนการถอดรหัสสัญญาณของส่วนป้องกันการดักฟังสัญญาณเสียง วงจรฟิลเตอร์ควรพัฒนาให้มีคุณภาพที่ดีต่อไป ในการเข้ารหัสอาจทำการบีบสเปคตรัมสัญญาณที่จะนำมาทำการเข้ารหัสก่อน หรืออาจใช้วิธีการเข้ารหัสแบบดิจิทัล

5.2 บทสรุป

ในส่วน of เครื่องรับโทรศัพท์ ส่วนประกอบต่างๆที่สำคัญจะใช้ ไอซีสำเร็จรูป การทดลองได้แยกเป็นส่วนต่างๆได้ 3 ส่วนที่สำคัญคือ ส่วน วงจรเสียงพูด, วงจรกำเนิดสัญญาณเลขหมาย และ วงจรกระดิ่ง นำส่วนต่าง ๆ มาประกอบกันได้เป็นเครื่องรับโทรศัพท์ ซึ่งนำมาใช้ร่วมกับส่วนป้องกันการดักฟังสัญญาณเสียง จึงให้มีการกำเนิดสัญญาณแบบโทน

ส่วนการบันทึกเสียง ใช้ ไอซีเบอร์ ISD2590 ซึ่งนำมาต่อกาสดกัน 3 ตัวสามารถบันทึกข้อความได้ 9 ข้อความ แต่ละข้อความนาน 30 วินาที

ส่วนการป้องกันการดักฟังสัญญาณเสียง เเข้ารหัสสัญญาณแบบเอฟเอ็ม (Frequency Modulator) การถอดรหัสสัญญาณใช้วงจรดิสคริมิเนตความถี่ (Frequency discriminator) ซึ่งเกิดสัญญาณเสียงรบกวนบ้าง

กิตติกรรมประกาศ

รายงานฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือของบุคคลต่างๆจึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

- นายเกียรติโรจน์ ต้นคิมลา
- นายธรรมบุญ ชะไชยศรี
- นางสาวพนิดา ศรีไพโรสนธิ์
- นางสาวพรพรรณ เกรียงเกษม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

ฉัฐมา ตีปพงษ์พันธ์ และ ปวีณ อุตสาห . เครื่องเตือนการเรียกโทรศัพท์ . กรุงเทพมหานคร :
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,2540.

นิธิ ใจแก้ว . เครื่องโทรศัพท์ . กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง,2537.

วิวัฒน์ กิรานนท์ . วิศวกรรมสื่อสาร . กรุงเทพมหานคร : อักษรสยามการพิมพ์,2540.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมควบคุมการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

```
PORTA EQU 9000H ;LCD DATA (PA0-PA7)
PORTB EQU 9001H ;LCD CONTROL (PB0-PB2)
;PB0 -> RS
;PB1 -> R/W
;PB2 -> E
PORTP EQU 9003H ;8255 CONTROL PORT
```

```
;***** PROGRAM *****
```

```
ORG 0000H
SJMP INI
```

```
ORG 0003H
LJMP INT
```

```
ORG 0013H
LJMP FINI
```

```
;***** INITIAL *****
```

```
INI: MOV R1,#00H
MOV SP,#10H
MOV R0,#09H
MOV DPTR,#0A010H
MOV A,#00H
STA: INC DPTR
MOVX @DPTR,A
DJNZ R0,STA

MOV DPTR,#8003H ;INITIALIZE 8255
MOV A,#80H
MOVX @DPTR,A

MOV R5,#02H
LCALL DELAY1

SETB IE.7
SETB IE.0
SETB IE.2

LCALL LCD
```

```
;***** RINGING COUNTER *****
```

```
COUNT: MOV TMOD,#16H ;COUNTER0 ,MODE2 ,GATE=0
MOV TH0,#0FBH
MOV TL0,#0FBH
```

```
MAIN: SETB TR0
LOOP: JNB TF0,LOOP
CLR TR0
CLR TF0
```

```
LCALL SEA
SETB P1.4
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารลับ PBA รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
MOV R5, #49H
LCALL DELAY1
```

```
ACALL REC
```

```
SJMP MAIN
```

```
;***** SEARCH *****
```

```
SEA:    MOV DPTR, #0A010H
        MOV R0, #00H
FIN:    INC DPTR
        INC R0
        MOVX A, @DPTR
        CJNE A, #00H, CHECK
        MOV 08H, DPL
        MOV 09H, DPH
        RET
CHECK:  CJNE R0, #09H, FIN
        SJMP MAIN
```

```
;***** PLAYBACK ANNOUNCER *****
```

```
PBA:    MOV DPTR, #8000H
        MOV A, #20H
        MOVX @DPTR, A          ;SET P/R & ADDRESS
        MOV R5, #01H
        LCALL DELAY1
        MOV DPTR, #8001H
        MOV A, #0FFH
        MOVX @DPTR, A          ;PD ENABLE (LOW)
        MOV R5, #01H
        LCALL DELAY1
        MOV A, #0F0H
        MOVX @DPTR, A          ;PD ENABLE (LOW)
        MOV R5, #01H
        LCALL DELAY1
        CLR P1.0
        MOV R5, #03H
        LCALL DELAY1
        SETB P1.0
        RET
```

```
;***** RECORD *****
```

```
REC:    MOV DPTR, #8003H          ;INITIALIZE 8255
        MOV A, #80H
        MOVX @DPTR, A
        MOV R5, #02H
        LCALL DELAY1
```

```

DEC R0
MOV A,R0
INC R0
MOV DPTR,#TABLE_REC
MOVC A,@A+DPTR

MOV DPTR,#8000H
MOVX @DPTR,A           ;SET P/R AND ADDRESS

MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

MOV DPTR,#8001H
MOV A,#0FFH
MOVX @DPTR,A           ;PD ENABLE (HIGH)

MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

MOV DPTR,#8001H
MOV A,#0F0H
MOVX @DPTR,A           ;PD ENABLE (LOW)

MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

SETB P1.1
SETB P1.2
SETB P1.3

LCALL FINCE

MOV TMOD,#16H           ;INITIALIZE TIMER0
MOV R5,#0AH             ;WAIT 30 SECOND
FIRST:
LOOP1:
START:
MOV R4,#64H
MOV TH1,#8EH
MOV TL1,#0C4H
SETB TR1
LOOP2:
JNB TF1,LOOP2
CLR TR1
CLR TF1
DJNZ R4,START
DJNZ R5,LOOP1

LCALL FINCE

MOV DPTR,#8001H
MOV A,#0FFH
MOVX @DPTR,A           ;PD ENABLE (HIGH)

MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

;***** SET USED STATUS *****

MOV DPL,08H
MOV DPH,09H
MOV A,R0
MOVX @DPTR,A

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LJMP MAIN

;***** FIND CE *****

```
FINCE:   CLR PSW.7
         MOV A,#03H
         SUBB A,R0
         JB PSW.7,FINCE2
         CPL P1.1
         RET
FINCE2:  CLR PSW.7
         MOV A,#06H
         SUBB A,R0
         JB PSW.7,FINCE3
         CPL P1.2
         RET
FINCE3:  CPL P1.3
         RET
```

;***** INTO SERVICE *****

```
INT:     MOV TH0,#0FBH
         MOV TL0,#0FBH
         CLR P1.4
         RETI
```

;***** INT_1 SERVICE *****

```
FINI:    MOV R0,#01H
         CJNE R0,#00H,FINI2
         MOV DPTR,#DISPA0
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#03H
         LCALL DELAY1
         LJMP SCAN
FINI2:   CJNE R0,#01H,FINI3
         MOV DPTR,#DISPA1
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#03H
         LCALL DELAY1
         LJMP SCAN
FINI3:   CJNE R0,#02H,FINI4
         MOV DPTR,#DISPA2
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#03H
         LCALL DELAY1
         LJMP SCAN
FINI4:   CJNE R0,#03H,FINI5
         MOV DPTR,#DISPA3
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#03H
         LCALL DELAY1
         LJMP SCAN
FINI5:   CJNE R0,#04H,FINI6
         MOV DPTR,#DISPA4
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#03H
```

```

LCALL DELAY1
LJMP SCAN

FINI6:  CJNE R0,#05H,FINI7
        MOV DPTR,#DISPA5
        LCALL LCDLD
        MOV R5,#03H
        LCALL DELAY1
        LJMP SCAN

FINI7:  CJNE R0,#06H,FINI8
        MOV DPTR,#DISPA6
        LCALL LCDLD
        MOV R5,#03H
        LCALL DELAY1
        LJMP SCAN

FINI8:  CJNE R0,#07H,FINI9
        MOV DPTR,#DISPA7
        LCALL LCDLD
        MOV R5,#03H
        LCALL DELAY1
        LJMP SCAN

FINI9:  CJNE R0,#08H,FINI10
        MOV DPTR,#DISPA8
        LCALL LCDLD
        MOV R5,#03H
        LCALL DELAY1
        LJMP SCAN

FINI10: MOV DPTR,#DISPA9
        LCALL LCDLD
        MOV R5,#03H
        LCALL DELAY1
        LJMP SCAN

;***** SCAN BUTTON *****

SCAN:   MOV R6,#00H
B0:     MOV R7,#00H
B1:     JB P1.5,B2
        SJMP BUT1
B2:     JB P1.6,B3
        SJMP BUT2
B3:     JB P1.7,DEC
        SJMP BUT3
DEC:    DJNZ R7,B1
        DJNZ R6,B0
        RETI

;***** WHEN PRESS BUTTON1 (SELECT) *****

BUT1:   MOV 21H,#0F0H           ;INDICATE PRESSED BUTTON1
        MOV DPTR,#TABLE_PB
        MOV A,R1
        MOVC A,@A+DPTR
        MOV 20H,A           ;KEEPING P/R ADDRESS TO 20H
        LCALL FINDI
        INC R1
        DJNZ R3,NC

```

```

MOV R1,#00H
MOV R3,R0
NC: SJMP SCAN

;***** WHEN PRESS BUTTON2 (PLAY) *****

BUT2: MOV A,21H
CJNE A,#0F0H,DISPN
MOV DPTR,#8003H
MOV A,#80H
MOVX @DPTR,A
MOV R5,#02H
LCALL DELAY1

MOV DPTR,#8000H
MOV A,20H
MOVX @DPTR,A ;SET P/R AND ADDRESS
MOV R5,#02H
LCALL DELAY1

MOV DPTR,#8001H
MOV A,#0FFH
MOVX @DPTR,A ;PD ENABLE (LOW)
MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

MOV A,#0F0H
MOVX @DPTR,A ;PD ENABLE (LOW)
MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

SETB P1.1
SETB P1.2
SETB P1.3

LCALL FINCEB

MOV R5,#03H
LCALL DELAY1

LCALL FINCEB

MOV R5,#02H
LCALL DELAY1

MOV DPTR,#TABLE_PLAY
LCALL LCDLD
MOV R5,#10H
LCALL DELAY1
MOV 21H,#00H ;CLEAR BUTTON
LJMP SCAN

DISPN: MOV DPTR,#NO_MESSAGE
LCALL LCDLD
MOV R5,#5H
LCALL DELAY1
LJMP SCAN

```

```

;***** WHEN PRESS BUTTON3 ( DELETE )

```

```

BUT3: INC R4
CJNE R4,#02H,NOD

```

```
MOV DPTR,#0A010H
MOV A,#00H
MOV R7,09H
DEL: INC DPTR
MOVX @DPTR,A
DJNZ R7,DEL
```

```
MOV DPTR,#DELETE
LCALL LCDLD
MOV R5,#03H
LCALL DELAY1
LJMP SCAN
```

```
NOD: MOV DPTR,#NOSE
LCALL LCDLD
MOV R5,#5H
LCALL DELAY1
LJMP SCAN
```

```
;***** DISPLAY WHEN PRESS BUTTON 1 (SELECT) *****
```

```
FINDI: CJNE R1,#00H,FINDI2
MOV DPTR,#DISP11
LCALL LCDLD
MOV R5,#03H
LCALL DELAY1
RET
```

```
FINDI2: CJNE R1,#01H,FINDI3
MOV DPTR,#DISP12
LCALL LCDLD
MOV R5,#3H
LCALL DELAY1
RET
```

```
FINDI3: CJNE R1,#02H,FINDI4
MOV DPTR,#DISP13
LCALL LCDLD
MOV R5,#3H
LCALL DELAY1
RET
```

```
FINDI4: CJNE R1,#03H,FINDI5
MOV DPTR,#DISP14
LCALL LCDLD
MOV R5,#3H
LCALL DELAY1
RET
```

```
FINDI5: CJNE R1,#04H,FINDI6
MOV DPTR,#DISP15
LCALL LCDLD
MOV R5,#3H
LCALL DELAY1
RET
```

```
FINDI6: CJNE R1,#05H,FINDI7
MOV DPTR,#DISP16
LCALL LCDLD
MOV R5,#3H
LCALL DELAY1
```

```

RET

FINDI7:  CJNE R1,#06H,FINDI8
         MOV DPTR,#DISP17
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#3H
         LCALL DELAY1
         RET

FINDI8:  CJNE R1,#07H,FINDI9
         MOV DPTR,#DISP18
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#3H
         LCALL DELAY1
         RET

FINDI9:  MOV DPTR,#DISP19
         LCALL LCDLD
         MOV R5,#3H
         LCALL DELAY1
         RET

;***** LCD *****

LCD:     MOV     R5,#3
         LCALL  DELAY1

LCDMAIN: MOV     DPTR,#PORTP      ;SET 8255 CONTROL PORT
         MOV     A,#80H
         MOVX    @DPTR,A
         MOV     R5,#3        ;FIRST DELAY
         LCALL  DELAY1

;***** LCD INITIALIZE *****

         MOV     A,#00111000B  ;FUNCTION SET
         LCALL  LCDWI
         MOV     A,#00001110B  ;DISPLAY ON/OFF
         LCALL  LCDWI
         MOV     A,#01H        ;CLEAR
         LCALL  LCDWI
         MOV     R5,#2
         LCALL  DELAY1

MAIN2:   MOV     DPTR,#MAINT1   ;LCD MODULE
         LCALL  LCDLD
         MOV     R5,#3H
         LCALL  DELAY1
         RET

; ***** LCDDIS *****

LCDLD:   MOV     A,#80H         ;SET ADDRESS LINE 1
         LCALL  LCDLDS
         MOV     A,#0C0H       ;SET ADDRESS LINE 2
         LCALL  LCDLDS
         RET

LCDLDS:  PUSH    DPH           ;LOAD SUB.
         PUSH    DPL

```

```

        LCALL LCDWI          ;WRITE ADDRESS
        POP DPL
        POP DPH
        MOV R2,#16          ;16 CHAR.

LCDLDS1: CLR A
        MOVC A,@A+DPTR      ;MOVC FOR CODE / MOVX FOR DATA
        PUSH DPH
        PUSH DPL
        LCALL LCDWD        ;WRITE DATA
        POP DPL
        POP DPH
        INC DPTR
        DJNZ R2,LCDLDS1
        RET

```

; ***** LCDWI *****

```

LCDWI:  MOV DPTR,#PORTA      ;DATA TO PORTA
        MOVX @DPTR,A
        MOV DPTR,#PORTB    ;PORTB READ MODIFY WRITE
        MOVX A,@DPTR
        CLR ACC.0           ;RS=0
        CLR ACC.1           ;R/W=0
        CLR ACC.2           ;ENABLE=0
        MOVX @DPTR,A
        SETB ACC.2          ;ENABLE=1
        MOVX @DPTR,A
        CLR ACC.2           ;ENABLE=0
        MOVX @DPTR,A
        MOV A,#0            ;DELAY

LCDWI1: DEC A
        JNZ LCDWI1
        RET

```

; ***** LCDWD *****

```

LCDWD:  MOV DPTR,#PORTA      ;DATA TO PORTA
        MOVX @DPTR,A
        MOV DPTR,#PORTB    ;PORTB READ MODIFY WRITE
        MOVX A,@DPTR
        SETB ACC.0          ;RS=1
        CLR ACC.1           ;R/W=0
        CLR ACC.2           ;ENABLE=0
        MOVX @DPTR,A
        SETB ACC.2          ;ENABLE=1
        MOVX @DPTR,A
        CLR ACC.2           ;ENABLE=0
        MOVX @DPTR,A
        MOV A,#0            ;DELAY

LCDWD1: DEC A
        JNZ LCDWD1
        RET

```

;***** FIND CE PLAYBACK *****

```

FINCEB: CLR PSW.7
        MOV A,#03H
        SUBB A,R1
        JB PSW.7,FINCEB2

```

```

CPL P1.1
RET
FINCEB2: CLR PSW.7
          MOV A,#06H
          SUBB A,R1
          JB PSW.7,FINCEB3
          CPL P1.2
          RET
FINCEB3: CPL P1.3
          RET

```

```
;***** P/R & ADDRESS TABLE *****
```

```
TABLE_REC: DB 00H,0DH,1AH
            DB 00H,0DH,1AH
            DB 00H,0DH,1AH
```

```
TABLE_PB:  DB 20H,2DH,3AH
            DB 20H,2DH,3AH
            DB 20H,2DH,3AH
```

```
;***** DISPLAY TABLE *****
```

```

MAINT1:    DB " ANSWERING "
            DB " TELEPHONE  "

TABLE_PLAY: DB " NOW PLAYING "
            DB " MESSAGE     "

NO_MESSAGE: DB " NO MESSAGE  "
            DB " SELECTED   "

DELETE:    DB " ALL MESSAGES "
            DB " DELETED    "

NOSE:      DB " PUSH AGAIN  "
            DB " TO CONFIRM  "

DISPA0:    DB " NO MESSAGE !! "
            DB " NO MESSAGE !! "

DISPA1:    DB " 1 MESSAGE   "
            DB "PUSH S TO SELECT"

DISPA2:    DB " 2 MESSAGES  "
            DB "PUSH S TO SELECT"

DISPA3:    DB " 3 MESSAGES  "
            DB "PUSH S TO SELECT"

DISPA4:    DB " 4 MESSAGES  "
            DB "PUSH S TO SELECT"

DISPA5:    DB " 5 MESSAGES  "
            DB "PUSH S TO SELECT"

DISPA6:    DB " 6 MESSAGES  "
            DB "PUSH S TO SELECT"

DISPA7:    DB " 7 MESSAGES  "
            DB "PUSH S TO SELECT"

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

DISPA8:  DB      "  8 MESSAGES  "
          DB      "PUSH S TO SELECT"

DISPA9:  DB      "  9 MESSAGES  "
          DB      "PUSH S TO SELECT"

DISP11:  DB      " MESSAGE No. 1 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP12:  DB      " MESSAGE No. 2 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP13:  DB      " MESSAGE No. 3 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP14:  DB      " MESSAGE No. 4 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP15:  DB      " MESSAGE No. 5 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP16:  DB      " MESSAGE No. 6 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP17:  DB      " MESSAGE No. 7 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP18:  DB      " MESSAGE No. 8 "
          DB      " PRESS P TO GET "

DISP19:  DB      " MESSAGE No. 9 "
          DB      " PRESS P TO GET "

; ***** DELAY SUB *****

DELAY1:  MOV      R6,#0
DELAY2:  MOV      R7,#0
          DJNZ    R7,$
          DJNZ    R6,DELAY2
          DJNZ    R5,DELAY1
          RET

          END

```

